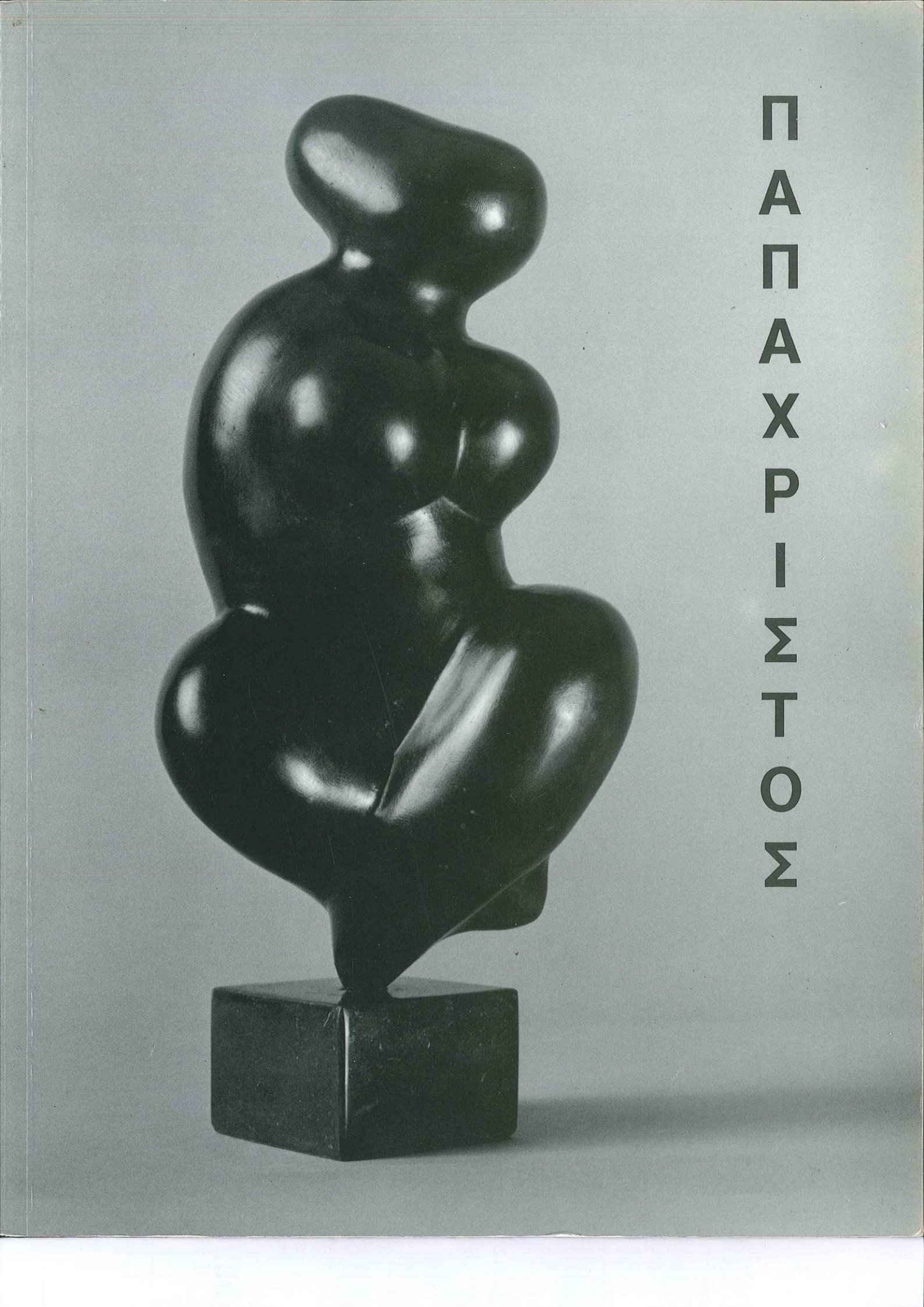
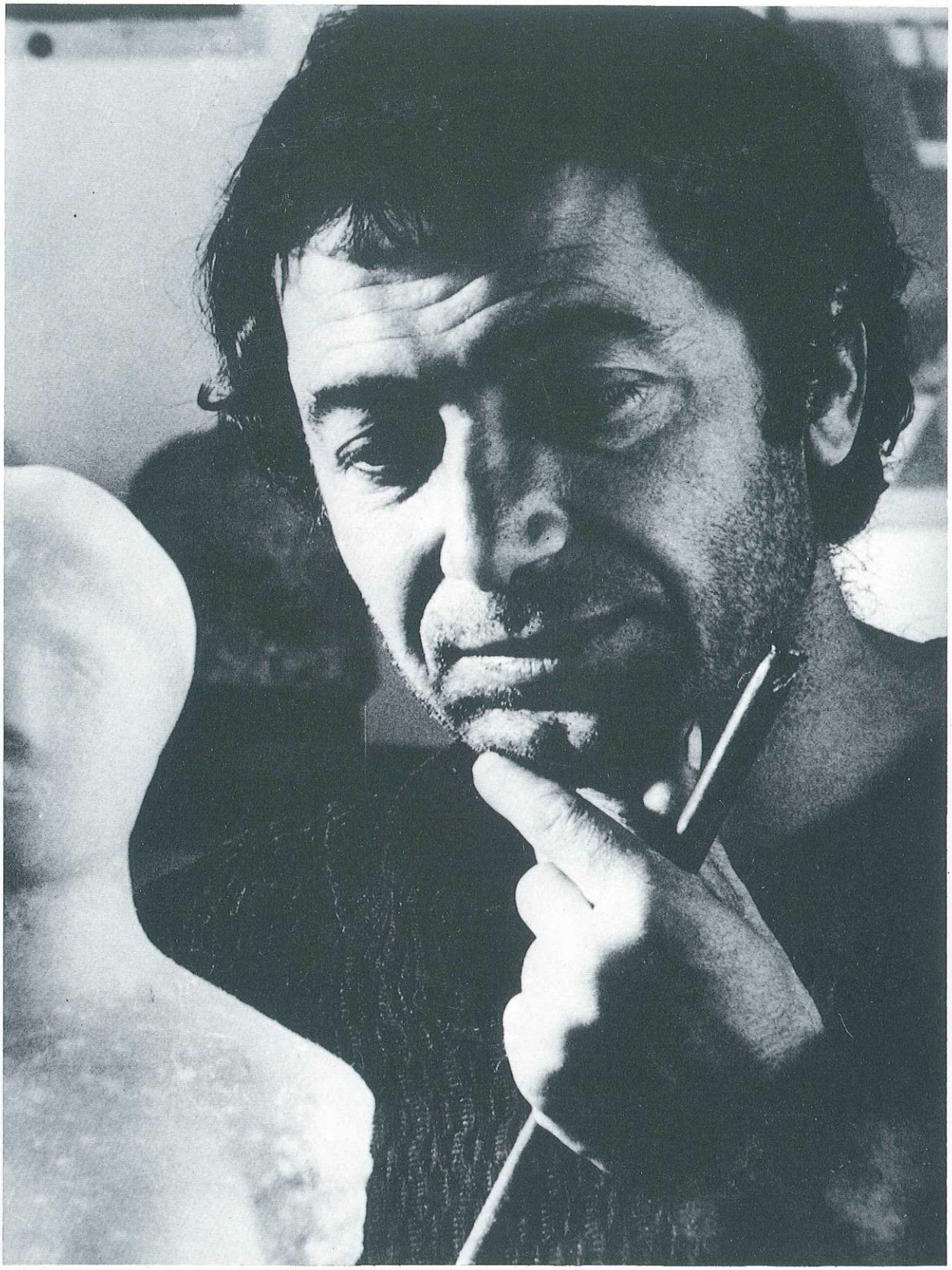

ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΑ ΚΗ΄

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΣ

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

1960-1990

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΠΑΛΑΙΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΘΕΣΗΣ: Κάτια Κιλεσοπούλου
EXHIBITION DIRECTOR: Katia Kilessopoulou

Εξώφυλλο: Ινδή χορεύτρια, 1989, Μπρούντζος, 20x38x15 εκ.
Cover: Indian dancer, 1989, Bronze, 20x38x15 cm

28th DIMITRIA FESTIVAL

ANDREAS PAPACHRISTOS

SCULPTURE

1960-1990

CITY OF THESSALONIKI - MUNICIPAL ART GALLERY
OLD ARCHAEOLOGICAL MUSEUM

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | THESSALONIKI

23 ΑΙΩΝΕΣ | 23 CENTURIES
ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ | METROPOLIS
ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ | OF MACEDONIA
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ | CULTURAL
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ | CAPITAL
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ | OF EUROPE

1997

Copyright © Δημοτική Πινακοθήκη Θεσσαλονίκης
Thessaloniki Municipal Art Gallery

Ο Δήμος Θεσσαλονίκης επιβεβαιώνοντας το θερμό ενδιαφέρον του για τους Έλληνες καλλιτέχνες της διασποράς, περιλαμβάνει στα φετινά Δημήτρια ΚΗ΄ την αναδρομική έκθεση γλυπτικής του Ανδρέα Παπαχρίστου.

Καλλιτέχνης ιδιαίτερα διακεκριμένος στην Ουγγαρία όπου δημιούργησε ένα μεγάλο τμήμα του πολυδιάστατου και αξιόλογου έργου του, ο Παπαχρίστος, ένας πραγματικά γνήσιος, παραγωγικός και φιλόμοχθος γλύπτης, εδώ και χρόνια πλέον εργάζεται στην Ελλάδα, χώρο στον οποίο έχει βαθιά τις ρίζες της η τέχνη του.

Η αναδρομική παρουσίαση της γλυπτικής του που οργανώνει η Δημοτική Πινακοθήκη Θεσσαλονίκης, δίνει την ευκαιρία να παρακολουθήσει το κοινό της πόλης μας την τριακονταετή εξέλιξη του έργου του, *πείθοντας*, όπως υπογραμμίζει ο Ακαδημαϊκός, καθηγητής της Ιστορίας της Τέχνης Χρύσανθος Χρήστου, *το θεατή, για τις δυνατότητες του δημιουργού της να εκφράζει, τις συναντήσεις του με τον κόσμο και τις συγκινήσεις του από τη ζωή, με την ειλικρίνεια και τον πλούτο της γλώσσας της.*

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

As a confirmation of its keen interest in Greek artists of the diaspora, the Municipality of Thessaloniki presents this retrospective exhibition of sculpture by Andreas Papachristos as part of this year's XXVIII Dimitria Festival.

A truly authentic, industrious and prolific sculptor, who is particularly well-known in Hungary, where he has produced a large part of his wide-ranging and remarkable work, Papachristos has for quite a few years been working in Greece, a place in which his art is deeply rooted.

This retrospective exhibition of his sculpture by the Municipal Art Gallery will enable the general public to trace the development of his work over the last thirty years and, as the Academician Chrysanthos Christou, Professor of Art History, points out, will "*convince the viewer of the creator's ability to express, through the sincere, rich language of his art, his encounters with the world and the emotions aroused in him by life*".

KONSTANTINOS KOSMOPOULOS
MAYOR OF THESSALONIKI

Η δεύτερη φετινή συμμετοχή της Δημοτικής Πινακοθήκης στα Δημήτρια ΚΗ΄ είναι αφιερωμένη στη γλυπτική, είδος τέχνης που αντιμετωπίζει γενικότερα στην Ελλάδα προβλήματα ανάπτυξης αλλά και προβολής, παρόλες τις εξαιρετικές επιδόσεις των Ελλήνων καλλιτεχνών στον τομέα αυτό.

Ένας από τους πιο προικισμένους δημιουργούς της διασποράς, ο Ανδρέας Παπαχρίστος, παρουσιάζεται σε όλο το φάσμα της καλλιτεχνικής του πορείας στο Παλαιό Αρχαιολογικό Μουσείο, με έργα που μορφοποιούν τα οράματά του και τους εικαστικούς προβληματισμούς του και είναι εμπνευσμένα από την μακραίωνη ελληνική γλυπτική, έτσι όπως αυτή βιώθηκε στον αιώνα μας από την ευρωπαϊκή τέχνη.

Η αναδρομική αυτή έκθεση πιστεύουμε ότι δικαιώνει τη φήμη και τις τιμές που κατέκτησε στο εξωτερικό αλλά και επανασυνδέει το έργο του με την Ελλάδα και τους ανθρώπους της, φυσικό και πνευματικό χώρο εξέλιξής του.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΖΕΛΟΜΟΣΙΔΟΥ
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

This second contribution to this year's XXVIII Dimitria Festival by the Municipal Art Gallery is devoted to sculpture, an artistic genre which is generally troving difficult to develop and promote in Greece, despite the superb achievements of Greek artists in this field.

This exhibition at the Old Archaeological Museum presents Andreas Papachristos, one of the most gifted artists of the diaspora, through works which are representative of all stages of his artistic career; works which express his visions and artistic quest and are inspired by age-old Greek sculpture, as it has been understood by European art this century.

We believe this retrospective exhibition justifies the fame and honours he has acquired abroad and also restores a connection between his work and Greece and her people, the natural and spiritual source of its development.

AIKATERINI ZELOMOSIDOU
DEPUTY MAYOR FOR CULTURE

Παθιασμένα αφοσιωμένος στην τέχνη του ο γλύπτης-πλάστης Ανδρέας Παπαχρίστος, από τους πιο ταλαντούχους καλλιτέχνες της διασποράς, επί τριάντα και πλέον χρόνια έχει αποδοθεί σ' έναν αγώνα κατάκτησης των εκφραστικών του μέσων. Οι αγωνίες και οι αρετές της προσωπικότητάς του διαποτίζουν το δύστροπο —και άρα προκλητικό— υλικό που κάθε φορά χειρίζεται όχι απλώς δεξιοτεχνικά, αλλά εμπνευσμένα και σχεδόν ευλαβικά.

Οι θύελλες του εμφυλίου του στέρησαν από την παιδική ηλικία, οικογένεια και πατρίδα. Η πνευματική επιβίωσή του από πολύ νωρίς ενστικτωδώς —και όχι τυχαία, όπως αποδείχθηκε ξεκάθαρα εκ των υστέρων— κατευθύνθηκε και βασίσθηκε στην τέχνη. Έτσι η τέχνη έγινε το «φυσικό» του περιβάλλον· ένα περιβάλλον που εξερεύνησε με την ακόρεστη δίψα του μοναχικού ταξιδευτή και την επιμονή του ταλανισμένου αναζητητή.

Η ενεργός συμμετοχή του από τη δεκαετία του '60, στα καλλιτεχνικά δρώμενα της Ουγγαρίας, έγινε με τρόπο που η δεύτερη αυτή πλέον πατρίδα του να τον θεωρεί πνευματικό της παιδί. Αναμφισβήτητα η Ουγγαρία είναι εκείνη που του προσέφερε μια μακρόχρονη, στέρεη παιδεία, αλλά και εργασία και τιμές στη γλυπτική, αναγνωρίζοντας τις ικανότητες της προικισμένης φύσης του. Η ίδια του η τέχνη όμως, παρόλα τα ποικίλα, αφομοιωμένα χαρακτηριστικά, προερχόμενα από τη «στυλιστική διάχυση» της εποχής μας, αποδεικνύει πόσο βαθιές είναι οι ρίζες του στην ελληνική τέχνη, διαχρονικά θεωρούμενη, στην ελληνική αντίληψη και έκφραση του κόσμου.

Ανθρωπομορφική η τέχνη του, τον αναδεικνύει συνεχιστή της ανθρωπιστικής «παράδοσης των εικονοπλαστών που εννοούν τη φόρμα σε βάθος», δημιουργημένη από δυνάμεις που δουλεύουν στα ενδόμυχά της, προσδίδοντάς της τα δύο βασικά στοιχεία της αρχαιοελληνικής έκφρασης: σταθερότητα και κίνηση[1].

Ένα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Παπαχρίστος δεν είναι η επέκταση της εφευρετικότητάς του ή η εξαντλητική επιδίωξη επινοήσεων στις οποίες ωθεί η ανάγκη για πρωτοτυπία που επιβάλλει η κυριαρχούσα πρωτοπορία, αλλά η τιθάσευση της ορμητικής πληθωρικότητάς του.

Από το 1963 έως σήμερα συνηθίζει να δουλεύει τα έργα του σε σειρές που ομαδοποιούν θεματικά τα αντικείμενα του εικαστικού του προβληματισμού. Οι συχνές παλινδρομήσεις του, μέσα σε ένα μεγάλο και ευέλικτο στυλιστικό φάσμα, ευνοούν τη θεματική μάλλον παρά τη χρονολογική κατάταξη του έργου του. Έτσι, όταν περνά από το ένα στο άλλο έργο, από μια αφαιρετική σε μια κλασική απόδοση της φόρμας, αντιμετωπίζοντας το ίδιο θέμα π.χ. κεφάλι ή τόρσο, κατανοούμε ότι επιδίωξή του δεν είναι η σταδιακή κατάκτηση της ιδιαιτερότητας του ενός ή του άλλου ύφους αλλά η προσπάθεια να επιλεγούν

εκείνα τα μορφοπλαστικά χαρακτηριστικά που εκδηλώνουν πιο καίρια την προσωπική δόνηση και καλλιτεχνική ετοιμότητά του απέναντι στο θέμα, σε μια ορισμένη χρονική στιγμή.

Αξιοσημείωτο και μάλλον σπάνιο για τα ελληνικά δεδομένα[2] είναι το γεγονός ότι τα έργα που προέκυψαν από παραγγελίες για τοποθέτηση σε δημόσιους χώρους στην Ουγγαρία, δεν παρουσιάζουν ποιοτικές ανισότητες σε σύγκριση με τον υπόλοιπο όγκο δουλειάς: και στις δύο περιπτώσεις ο καλλιτέχνης λειτουργεί προσωπικά και ελεύθερα πέρα από αισθητικά διλήμματα και διχασμούς που θα έφθειραν τη συνέπειά του.

Η σχέση του Παπαχρίστου με την αρχαιοελληνική γλυπτική εντοπίζεται στην ταύτισή του με το πρωταρχικό αίτημα αυτής: την επιδίωξη ζωντάνιας της φόρμας. «Ο Έλληνας αισθάνεται όμορφη μια φόρμα, όταν του γεννά το αίσθημα του ζωντανού» παρατηρεί ο Χρήστος Καρούζος αναλύοντας τα χαρακτηριστικά της ελληνικής τέχνης[3]. «Να προσέξουμε όμως, ότι η ζωντάνια αυτή της φόρμας δεν έχει καμμία σχέση με τη φυσικότητα. ...Βλέπει η ξυπνημένη συνείδησή του, ότι η ζωή εκδηλώνεται με δύο φαινόμενα αντιφατικά: από τη μια μεριά είναι η σταθερότητά της, η διάρκειά της η παντοτινή —από την άλλη η αδιάκοπη αλλαγή. Στο έργο της τέχνης τη σταθερότητα την εξασφαλίζει αυτό που λέμε «αρχιτεκτονική οργάνωση» της φόρμας —αλλά μόνη της θα δημιουργούσε το αίσθημα της νέκρας· για να βγει λοιπόν φόρμα ζωντανή, διαποτίζει την αρχιτεκτονική με κινητικότητα, με τη δύναμη της κίνησης, η οποία δεν είναι μόνο εξωτερική αλλά προπάντων εσωτερική». Το αίτημα αυτό, ως αρχή πλέον διαπερνά διαχρονικά την ελληνική τέχνη και ο Παπαχρίστος το διακρίνει και το παρακολουθεί σε όλες τις εκφράσεις του, στις αναβιώσεις και μεταμορφώσεις του μέσα στην ευρωπαϊκή τέχνη. Ως σύγχρονος δημιουργός όμως, υποκείμενος μάλιστα σε μια πυρετώδη ιδιοσυγκρασία, το ανταλλάσσει αρκετές φορές με τις εντάσεις και τις υπερβολές ενός ιδιότυπου εξπρεσιονισμού, που αρμόζει στις αγωνίες και τα κάθε είδους προβλήματα της εποχής μας.

Ο ιστορικός της τέχνης Λάγιος Νέμετ επισημαίνει ότι «για τον Παπαχρίστο η γλυπτική είναι πάνω απ' όλα βάρος και μάζα, διαμορφωμένη μάζα δηλαδή που υπόκειται στους νόμους της ύλης». Θα διευκρινίζαμε ότι ο γλύπτης προσπαθεί ως άξιος τεχνίτης να πλάσει την ύλη αποκρυπτογραφώντας και υιοθετώντας του «μυστικούς τρόπους της φύσης». Αυτούς τους τρόπους που και οι τρεις μεγάλοι γλύπτες του 20ού αιώνα Arp, Brancusi, Moore παρατήρησαν και καθοριστικά για την εξέλιξη της μοντέρνας τέχνης, ενεργοποίησαν και καλλιέργησαν. Ο Arp χαρακτηριστικά χρησιμοποιούσε για τα έργα του τον όρο «κρυσταλλώσεις», δηλώνοντας έτσι τη διαδικασία ανάπτυξής τους που επεδίωκε νά 'ναι παρόμοια με της φύσης, και γι' αυτόν σήμαινε «τη φυσική διαδικασία, που κάνει την ύλη να συμπυκνώνεται, να σκληραίνει, να πήζει, να γίνεται παχύρευστη, να αναπτύσσεται οργανικά...». Σε πολλά έργα του Παπαχρίστου, είτε από πωρόλιθο με έντονες διαβρώσεις είτε από τέλεια φινιρισμένη επιφάνεια της πέτρας, το στοιχείο αυτό κατορθώνεται.

Από τις αρχές της δεκαετίας του '60 εμφανίζονται τα θέματα που τον ενδιαφέρουν σταθερά έως σήμερα. Τα πρώτα από αυτά είναι το κεφάλι και ο κορμός, κυρίως ο γυναικείος. Η σειρά των κεφαλιών περιλαμβάνει

διαφορετικές κατηγορίες —ανδρικά, εφηβικά, γυναικεία— από τις οποίες διακρίνονται, ιδιαίτερα για την ποικιλία του ύφους, την πληθώρα των παραλλαγών διαπραγμάτευσής τους, την πνοή τους, δύο: τα κεφάλια κόρης, συμβολικά συχνά και ο Όμηρος, από τα πιο αγαπημένα και καλοδουλεμένα έργα του.

Πολύ σύντομα, ο καλλιτέχνης προσανατολίζεται από τον καθαρό ρεαλισμό στη ροντενική αντίληψη για τον κορμό: ολόσωμος με ή χωρίς κεφάλι και χωρίς χέρια. Τα χαρακτηριστικά του φύλου είναι πάντα τονισμένα σ' αυτά τα έργα που κινούνται μεταξύ κλασικότροπου και αφαιρετικού ύφους.

Εκλεκτικιστική τάση υπάρχει στη σειρά Μαντόνα, προέκταση της οποίας είναι η σειρά Μητέρα και παιδί. Οι Μαντόνες, λιτές, χυτές επιμήκεις φιγούρες μας παραπέμπουν άλλοτε σε αρχαιοπρεπή ειδώλια, στις τερακότες κι άλλοτε στην αφαιρετικότητα της γοτθικής τέχνης.

Η καθετότητα και το παιχνίδι ανάμεσα στα συμπαγή και τα κενά, ανάμεσα στη λεία και την ανάγλυφη, συχνά έντονα έξεργη επιφάνεια, είναι τα κύρια χαρακτηριστικά της σειράς Καρυάτιδες, στην οποία ο γλύπτης εξαρχής υπερβαίνει την αρχαιότητα της καταγωγής του θέματος, δίνοντας αισθητικές λύσεις σύγχρονες και προσωπικές. Ενώ στη σειρά Γένεση οι υπομνήσεις της πρωτόγονης τέχνης και ο συμβολισμός πρωταγωνιστούν.

Γενικότερα ιδεαλιστικά θέματα, συμβολισμοί, ζώα και αναφορές στην αρχαιότητα, ως επιμέρους κατηγορίες δεν λείπουν. Η πέτρα σε διάφορες ποικιλίες της —ασβεστόλιθος, σχιστόλιθος, αντεζίτης, λευκό και κόκκινο μάρμαρο, μάρμαρο Κίνας— είναι εδώ και χρόνια το ευνοούμενο υλικό του Παπαχρίστου.

Από το 1980[4] στρέφεται στο μπρούντζο αναδεικνυόμενος επιδέξιος πλάστης, χωρίς όμως παράλληλα να εγκαταλείπει την πέτρα που τώρα τον οδηγεί σε μια πειθαρχημένη γεωμετρική δομή σε αντίθεση με τις αναπαυόμενες γυναίκες του σε μπρούντζο, όπου οι χυμώδεις ή στιβαροί καμπυλωτοί όγκοι προβάλλονται ιδιαίτερα. Από τα διάφορα είδη ξύλου τον ελκύει η καρυδιά.

Έχοντας στο ενεργητικό του, τόσο μνημειώδη όσο και μεσαίου ή μικρού μεγέθους γλυπτά, ο Παπαχρίστος αποδεικνύεται ανήσυχος δημιουργός, πολυδιάστατος καλλιτέχνης, φιλόπονος μάστορας της γλυπτικής.

ΚΑΤΙΑ ΚΙΛΕΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Σύμφωνα με τον H. Read δύο ρεύματα δημιουργήθηκαν και διαμόρφωσαν τις αρχές της μοντέρνας γλυπτικής: των εικονοπλαστών και αυτών που ενδιαφέρθηκαν για τις απόλυτες αξίες της καθαρής φόρμας με δομή βασισμένη στην αρχιτεκτονική και την κατασκευή της μηχανής. H. Read, A concise History of Modern Sculpture, London 1974.
2. Βλ. Ch. Christou, M. Koumvakali-Anastasiadi, Modern Greek Sculpture, Αθήνα 1982.
3. Βλ. Χρ. Καρούζος, Αρχαία Τέχνη, Αθήνα 1981.
4. Βλ. Χρ. Χρήστου, Η ανθρώπινη μορφή σαν εκφραστική δυνατότητα και σαν καθολική αξία, Galerie Titanium, Αθήνα 1992.

Passionately dedicated to his art, sculptor-modelist Andreas Papachristos, one of the most talented artists of the Greek diaspora, has for more than thirty years devoted himself to the struggle for mastery of his means of expression. The torments and virtues of his personality imbue his perverse —and therefore challenging— material, which he persistently handles not only with skill but with inspiration and, one might almost say, with reverence.

The tempests of the civil war deprived him in his childhood of country and family. His spiritual survival was very early instinctively —and not by chance, as subsequent events clearly demonstrate— directed towards and based on art. Art thus became his "natural habitat", an environment which he explored with the unsatiable thirst of the solitary wanderer and the persistence of the unfortunate inquirer.

His active participation since the 1960s in the artistic life of what is effectively his second homeland has been effected in such a manner that Hungary considers him her own spiritual child. It was unquestionably Hungary that offered him a long solid training in sculpture, as well as work and honour therein, recognizing his abilities and his natural talent. His art, however, despite the diverse assimilated characteristics arising out of the stylistic confusion of this age, shows just how deep his roots reach into Greek art, considered in the Greek perception and expression of the world across the centuries.

His anthropomorphic art reveals him as a continuer of the humanist tradition of those creators of figures who conceive form as profound, the product of forces that work in its innermost depths, giving it those two fundamental characteristics of ancient Greek expression, stability and motion[1].

One of the problems confronting Papachristos is not the extension of his inventiveness, the exhausting pursuit of ingenious devices impelled by the necessity for innovation imposed by his sovereign avant-garde originality, but the taming of his ardent profusiveness.

Since 1963 he has been accustomed to produce work in series which group thematically the objects of his figurative inquiry. His frequent regressions, within a vast and flexible stylistic range, favour a thematic rather than a chronological arrangement of his work. Thus, when he moves from one work to another, from an abstract to a classic rendition of form in his treatment of the same subject, a head, for example, or a bust, we realize that he is not aspiring to a gradual mastery of the particularities of one style or another, but is endeavouring to select the morphoplastic features that best express his personal pulse and his artistic preparedness in the face of his subject at any given time.

Worthy of note, and fairly rare by Greek standards[2], is the fact that there is

no disparity in quality between the works he produced on commission to ornament public places in Hungary and the rest of his work: in both cases the artist worked personally and freely, unconstrained by any aesthetic dilemmas and discords which might mar his consistency.

Papachristos' link with ancient Greek sculpture resides in his identification with its paramount requirement: the pursuit of animation in form. "A Greek feels that a shape is beautiful when it arouses in him a sense of animation", observed Christos Karouzos in his analysis of the characteristics of Greek art[3]. "Observe, though, that this animation of form has nothing to do with naturalness... His alert awareness sees that life expresses itself through two antithetical phenomena: on the one hand there is stability, perpetual continuity, and on the other unceasing change. In a work of art stability is assured by what we call the 'architectural organization' of form; but this by itself produces only a lifeless image; animation requires the architecture to be imbued with mobility, with the power of motion, and a power not merely external but above all an inner force". This requirement, then, permeates Greek art across the centuries as a principle, and Papachristos perceives it and is faithful to it in all his expressions, in all his revivals and metamorphoses within European art. As a contemporary creator, however, and especially as one subject to a fiery idiosyncrasy, he frequently reflects it through the stresses and exaggerations of an eccentric expressionism which is appropriate to the torments and the problems of all sorts which beset our age.

Art historian Layios Nemet notes that "for Papachristos sculpture is above all weight and mass: modified mass, that is, which is subject to the laws of matter". To this we would add that, like a worthy craftsman, the sculptor endeavours to shape his material by decoding and adopting the «mysterious ways of nature», the ways which the three great sculptors of the 20th century, Arp, Brancusi and Moore, observed, activated (with definitive results on the evolution of modern art) and cultivated. Arp typically employed the term "crystallizations" when speaking of his work, a term which he used to indicate a process of development that he intended to be identical with the natural process, which for him meant "the natural process which makes matter thicken, harden, set, congeal, develop organically...". Papachristos achieves this feature in many of his works, both of porous, markedly worn stone and of perfectly smooth-surfaced stone.

The subjects which continue to interest him today were already apparent in the early 1960s. Chief among these are the head and the human figure, especially the female body. The series of heads includes a variety of categories —men, youths, women— of which two are particularly distinguished for their diversity of style, the wealth of variations of treatment, and their vitality: these are the heads of maidens, often symbolic, and the Homer, one of his favourite and most carefully crafted pieces of work.

Very quickly the artist turns from pure realism to a Rodinesque conception of the body: full length, with or without the head, but without arms. The sexual features are always accented in these works, which range in style from the classical to the abstract.

An tendency to eclecticism is apparent in the Madonna series, one variant of which is the Mother and Child series. Spare, fluid, elongated figures, the Madonnas recall either the antiquity of archaic terracotta figurines or the abstraction of Gothic art.

Verticality, and the contrast between solid and space, between smooth and carved, often sharply salient, surfaces, are the principal characteristics of the Caryatid series, in which the sculptor deliberately transcends the original antiquity of his theme and provides his own personal and modern aesthetic solutions; while in the Genesis series, the predominant features are symbolism and suggestions of primitive art.

More generally idealistic motifs, symbolisms, animals, and references to antiquity are not lacking in their separate categories. Stone in its many varieties —limestone, slate, andesite, white and red marbles, Chinese marble— have for many years been Papachristos' favoured material.

Since 1980[4] he turned to bronze, in which medium he has proved himself an able modeller; he has not, however, abandoned stone, which is now leading him towards a disciplined geometrical structure in contrast to his reclining women in bronze, where the flowing or compact sinuous masses are particularly striking. Of the different woods, chestnut appeals to him most.

With works of all sizes to his credit, from monuments to medium-sized and small pieces, Papachristos has proven himself a curious creator, a multi-dimensional artist and an industrious craftsman of the art of sculpture.

KATIA KILESSOPOULOU
CURATOR OF THE MUNICIPAL ART GALLERY
OF THESSALONIKI

NOTES

1. According to H. Read, modern sculpture was created and shaped by two currents: that of the creators of images and that of those interested in the absolute values of pure form, with structures based on architecture and the structure of the engine. H. Read, «A Concise History of Modern Sculpture», London 1974.

2. See Ch. Christou, M. Koumvakali-Anastasiadi, «Modern Greek Sculpture», Athens 1982.

3. See Chr. Karouzos, «Ancient Art», Athens 1981 (in Greek).

4. See Chr. Christou, «The human form as a means of expression and as a universal value», Galerie Titanium, Athens 1992 (in Greek).

Αφιέρωμα

Στη γενοκτονία των Ποντίων το 1916-1922,
στις υπόγειες διαδρομές της ύπαρξής τους,
που διατρέχουν ανά τους αιώνες,
στο πάθος για συνέχεια,
στη μνήμη για να υπάρξει μέλλον,
στο Δεσμώτη Προμηθέα Ελληνισμό

...και βεβαίως στη μούσα μου
Ισιδώρα Πασαλίδου.

Ανδρέας Παπαχρίστος

Dedication

To the Ponts who were exterminated in 1916-1922,
to the underground existence they were forced
to lead throughout the centuries,
to their passionate determination to carry on,
to their memory, so that there might be a future,
to the Greek race bound like Prometheus

...and of course to my muse
Isidora Pasalidou.

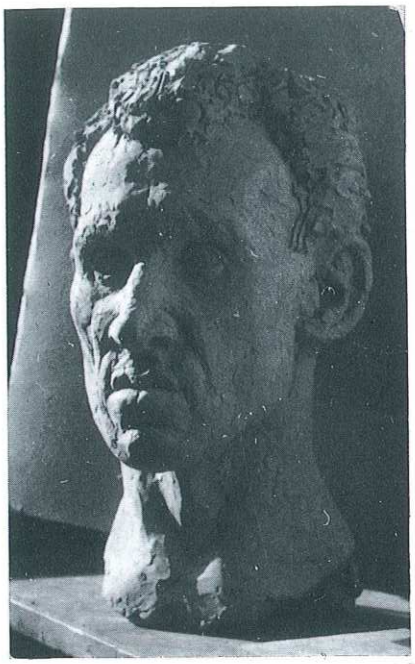
Andreas Papachristos

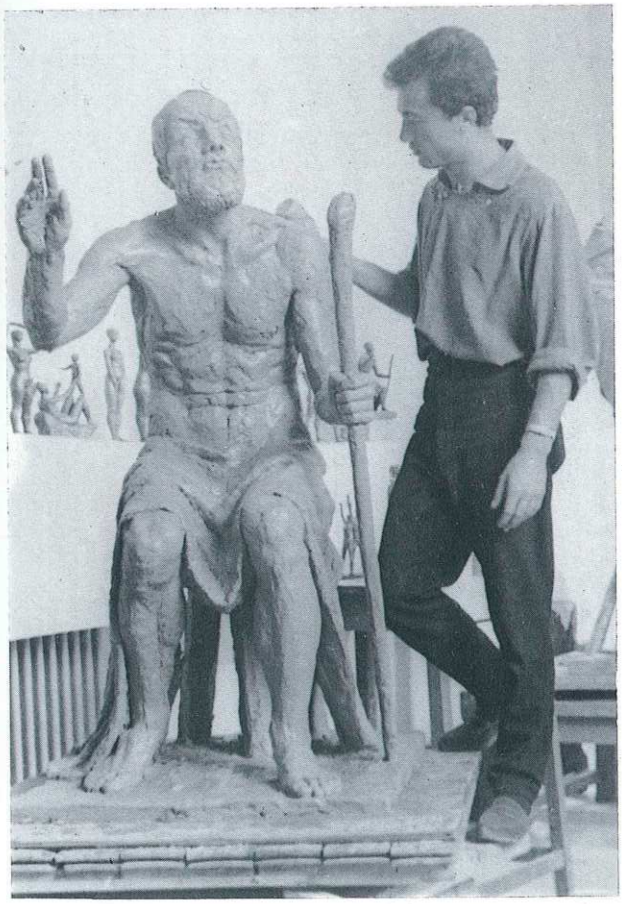
Οι γονείς του.
His parents.

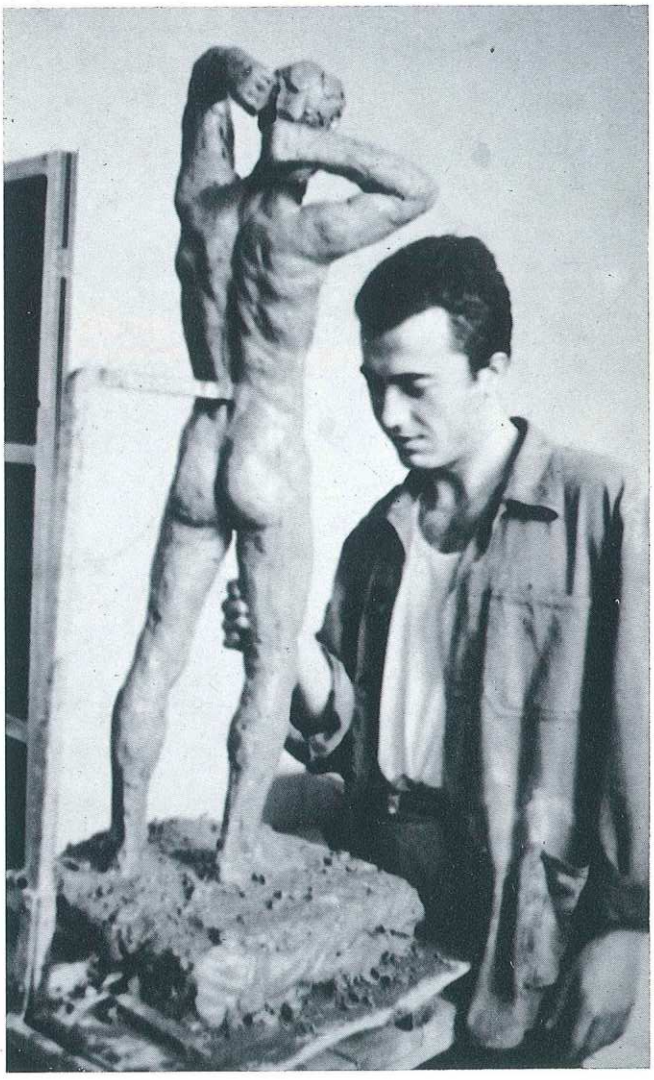
Με την αδελφή του, 1952.
With his sister, 1952.

Το πρώτο του έργο στο καλλιτεχνικό Γυμνάσιο, 1955.
His First work at the College of Fine and Applied Arts, 1955.

Διπλωματική εργασία «Όμηρος», 1962.
Diplomatic work «Homer», 1962.

Δουλεύοντας στο ατελιέ του, στην Ακαδημία, 1959.
Working at his atelier, at the Academy, 1959.

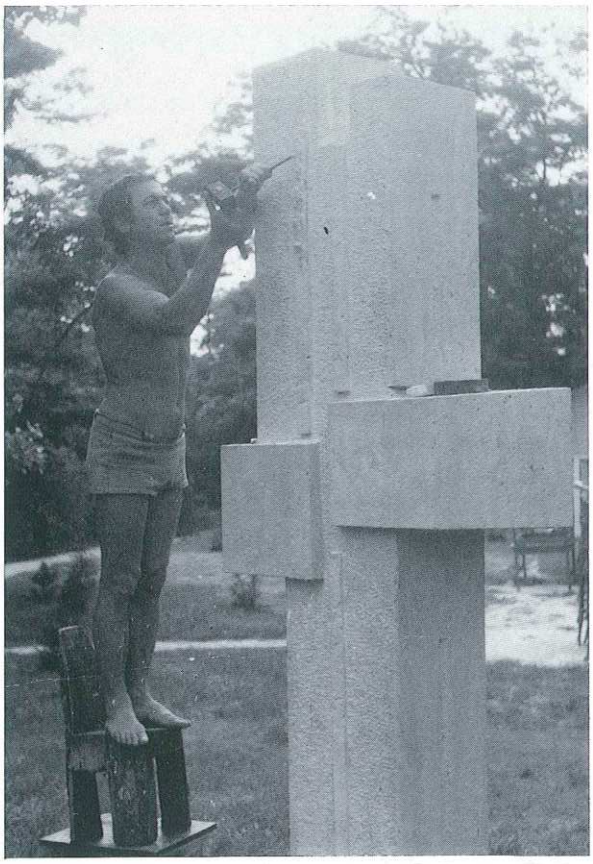
Στο ατελιέ του, Βουδαπέστη, 1966.
At his atelier, Budapest, 1966.

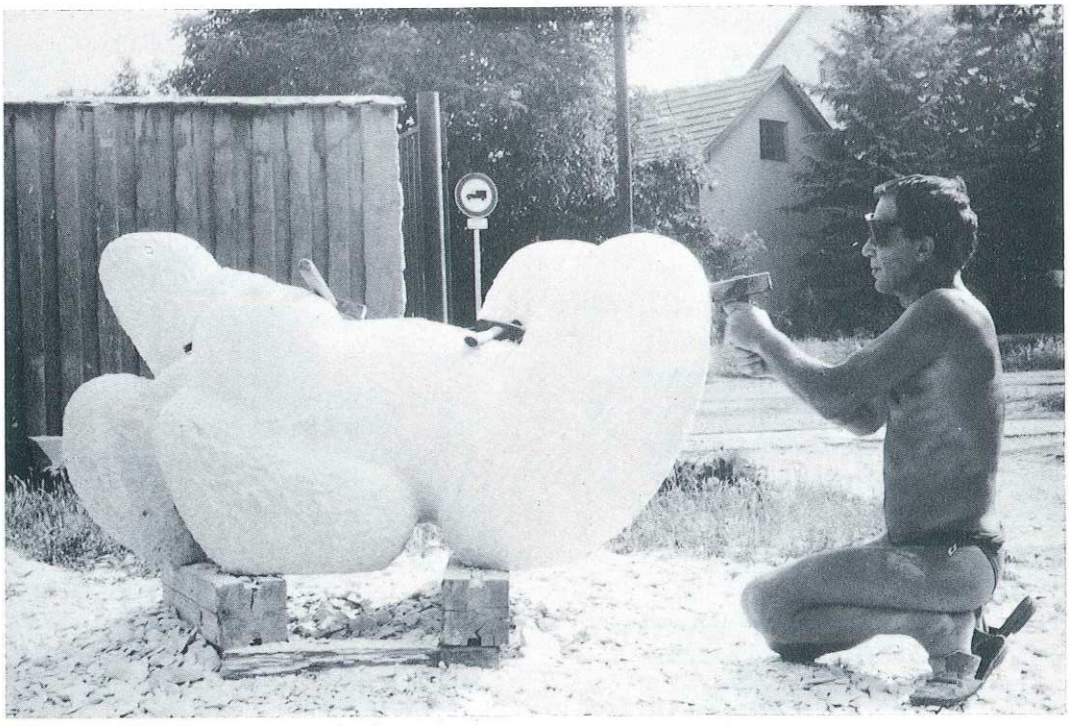
Με τις «Τρεις Χάριτες», 1970.
With the «Three Graces», 1970.

Στο ατελιέ του, 1970.
At his atelier, 1970.

Δουλεύοντας μια δημόσια παραγγελία, 1978.
Working on a public commission, 1978.

Δουλεύοντας μια δημόσια παραγγελία, 1986.
Working on a public commission, 1986.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΣ

1937 Γεννήθηκε στη Λιθιά Καστοριάς.
1948 Έχασε τους γονείς του στον εμφύλιο και βρέθηκε στην Ουγγαρία.
1953-57 Σπουδές στην Επαγγελματική Δευτεροβάθμια Σχολή Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών, με δασκάλους το ζωγράφο Λάζλο Μίσκοτς και το γλύπτη Γιόζεφ Σόμογκυ.
1957-62 Σπουδές στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Ουγγαρίας, με δάσκαλο το γλύπτη Σάντορ Μίκους.
1962 Μέλος του Ιδρύματος Τέχνης της Δημοκρατίας του Ουγγρικού λαού.
1962-72 Μέλος του Εργαστηρίου Νέων Καλλιτεχνών
1968 Μέλος της Ένωσης Ούγγρων Καλλιτεχνών.
1971-78 Έντονη καλλιτεχνική δραστηριοποίηση — πολλές δημόσιες παρουσιάσεις του έργου του.
1979 Επισκέφτηκε την Ελλάδα
1982 Παντρεύτηκε την Ισιδώρα Πασαλίδου Μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, οργάνωση ατελιέ.
1989 Οργάνωση τιμητικής έκθεσης στην Εθνική Πινακοθήκη Αθηνών, συνεργασία Υπουργείων Πολιτισμού Ελλάδας - Ουγγαρίας.
1993 Μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

1972 Γκαλερί Στούντιο, Βουδαπέστη
1975 Πολιτιστική Στέγη, Κίσκουνχαλας (με τον Κάρολι Κλίμο)
Πολιτιστικό Κέντρο της Επαρχίας Κήπος Γλυπτικής, Τάτα
1977 Πολιτιστική Στέγη, Τάτα
1981 Κήπος Γλυπτικής στην οδό Βας, Βουδαπέστη
Γκαλερί της Παροικίας των Καλλιτεχνών, Σέντεντρε
1983 Πολιτιστική Στέγη, Κίσκουνχαλας
1989 Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα
1991 National Gallery - Vigado Budapest
1992 Γκαλερί Titanium, Αθήνα
1993 Αναδρομική Έκθεση, Δημοτική Πινακοθήκη, Θεσσαλονίκη

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

1965 Απαρχή της μόνιμης συμμετοχής του στις ετήσιες εκθέσεις του Εργαστηρίου Νέων Καλλιτεχνών στο Μουσείο Έρνστ της Βουδαπέστης
1968 9η Εθνική Έκθεση Καλών Τεχνών, Μέγαρο Εκθέσεων, Βουδαπέστη
Στούντιο '58-'68, Μέγαρο Εκθέσεων, Βουδαπέστη
1969 Συμμετοχή στην 6η Bienalle Παρισιού
1970 Ουγγρικό Κολλέγιο, Βιέννη
1971 Σαλόνι του Δήμου Πέστης, Εθνική Πινακοθήκη Ουγγαρίας, Βουδαπέστη
«Νέα Έργα», Μέγαρο Εκθέσεων, Βουδαπέστη
1973 «Καλοκαίρι του Σέντεντρε», Πολιτιστικό Κέντρο Γιόζεφ Αττίλα, Σέντεντρε
1974 «Τα πέντε χρόνια της Παροικίας των Καλλιτεχνών του Σέντεντρε», Γκαλερί της Παροικίας των Καλλιτεχνών, Σέντεντρε
1976 «Η Τέχνη του Σέντεντρε», Εθνική Πινακοθήκη Ουγγαρίας, Βουδαπέστη
1977 «Πρόσωπα και Πεπρωμένα», Γκαλερί Χάτβανι, Χάτβαν
1978 Μουσείο Βακ Μπόττιαν, Γκαλερί της Ελληνικής Εκκλησίας, Βακ
Σαλόνι του Δήμου Πέστης, Μουσείο Φέρεντσυ Κάρολυ, Σέντεντρε
1980 «Η Ουγγρική Τέχνη τα τελευταία 35 χρόνια», Πύργος Λάμπεργκ, Μορ
1982 Έκθεση στον Κήπο της Λέσχης των Αξιωματικών, Μπαλατονκένεζε

ΒΡΑΒΕΙΑ

1966 Βραβείο Εργαστηρίου Νέων Καλλιτεχνών
1967 Βραβείο Εθνικού Διαγωνισμού Λένιν
Βραβείο Εργαστηρίου Νέων Καλλιτεχνών
1968 Βραβείο Μούνκασυ
1969 Βραβείο Εργαστηρίου Νέων Καλλιτεχνών

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Εθνική Πινακοθήκη, Μουσείο Αλέξανδρου Σούτζου, Αθήνα, 1989
Εθνική Πινακοθήκη, Βουδαπέστη, 1991
Γκαλερί Titanium, Αθήνα, 1992
Δημοτική Πινακοθήκη, Θεσσαλονίκη, 1993

ΕΡΓΑ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

1. Βουδαπέστη, IX, Πλατεία Μαρκουσόφσκι
   Προτομή Λάγιος Μαρκουσόφσκι, 1964
   Ασβεστόλιθος, 65 εκ.
2. Κέστχελι, Πάρκο Φέστετιτς
   Προτομή Κάρολυ Γκόλντμαν, 1965
   Ασβεστόλιθος, 75 εκ.
3. Κέτσμεκετ, Γλυπτικός περίπατος
   Προτομή Μπέλα Ίβανι Γκρύνβαλντ, 1966
   Ασβεστόλιθος, 70 εκ.
4. Σομπάτχελι, Πάρκο Γιόκαϊ, Ξενοδοχείο Τουρίστ
   Καθιστή Γυναίκα, 1969
   Ασβεστόλιθος, 160 εκ.
5. Σάλυ, Ινστιτούτο Κινησιοθεραπείας
   Μητέρα και παιδιά, 1969
   Ασβεστόλιθος, 220 εκ.
6. Βουδαπέστη, V. Υπουργείο Γεωργίας
   Κόμμωση, 1969
7. Σέκσαρντ, Επαρχιακή Επιτροπή του Κόμματος των Ούγγρων Σοσιαλιστών Εργατών
   Λένιν, 1972
   Πέτρα, 30 εκ.
8. Τέβελ, Κοινοτική Επιτροπή του Κόμματος των Ούγγρων Σοσιαλιστών Εργατών
   Λένιν, 1972
   Πέτρα, 30 εκ.
9. Βουδαπέστη, XIV, Πάρκο Βάργκα Γκιούλα
   Οικογένεια, 1975
   Πέτρα, 180 εκ.
10. Κόντορος, Κοινοτικό Συμβούλιο
    Λένιν, 1975
    Πέτρα, 65 εκ.
11. Τάρπα, Πάρκο Κοινοτικού Συμβουλίου
    Προτομή Έντρε Μπάιτσι Ζίλινσκι, 1975
    Ασβεστόλιθος, 65 εκ.
12. Κίσκουνχάλας, Δημοτικό Σχολείο
    II. Ράκοτσι, 1976
    Ασβεστόλιθος, 65 εκ.
13. Αλσομπελατέλεπ, Χώρος Παιδικών Διακοπών
    II, Ράκοτσι, 1976
    Πέτρα, 65 εκ.
14. Κάποσβαρ, Γραφείο Στέγασης Μπεκέφουρεντ
    Πλαστικά Γηπέδου, 1976
    7 στοιχεία, ασβεστόλιθος
15. Σιγκετμόνοστορ, Λέσχη του Κόκκινου Μετεωρίτη
    Αναμνηστική πέτρα με επιγραφή, 1978
    Πέτρα, 300 εκ.
16. Μπέρκες, Δημοτικό Σχολείο στην οδό Ράκοτσι
    II, Ράκοτσι, 1980
    Πέτρα, 70 εκ.
17. Άσοντ, Πλατεία Απελευθέρωσης
    Νίκη (Ανάμνηση Απελευθέρωσης), 1980
    Ασβεστόλιθος, 500 εκ.
18. Έγκερ, Γραφείο Στέγασης Μπάιτσι Ζίλινσκι
    Ξαπλωμένη μορφή, 1980
    Ασβεστόλιθος, 270 εκ.
19. Σάρβας, Πολιτιστική Στέγη
    Προτομή Έντρε Μπάιτσι Ζίλινσκι, 1981
    Ασβεστόλιθος, 65 εκ.
20. Βουδαπέστη, XIV, Πάρκο της Πόλης
    Προτομή Μίλαν Φουστ, 1981
    Ασβεστόλιθος, 70 εκ.
21. Χαϊντουσόμποσλο, Σχολή Επαγγελματικής Γεωργικής Εκπαίδευσης
    Τρεις Νεράιδες, Κρήνη, 1982
    Πέτρα, 270 εκ.
22. Έστεργκομ, Πλατεία Ηρώων
    Μουσική, 1984
    Ασβεστόλιθος, 270 εκ.
23. Σέντεντρε, Πολιτιστική Στέγη Υπουργείου Αμύνης
    Κορμός, 1984
    Ασβεστόλιθος, 115 εκ.
24. Σέντεντρε, Παροικία Καλλιτεχνών
    Οι τρεις Χάριτες
    Ασβεστόλιθος, 220 εκ.
25. Πέρεγκι Ντούνασορ 30, Ράτσκεβε
    Καρυάτιδα, 1986
    Ασβεστόλιθος, 110 εκ.
26. Αναπαυομένη, 1987
    Ασβεστόλιθος, 160 εκ.
27. Πάρκο κολυμβητηρίου, Πακς
    Νίκη, 1988
    Ασβεστόλιθος, 170 εκ.
28. Ξενοδοχείο Πέντα, XIII, Βουδαπέστη
    Καρυάτιδα, 1989
    Ασβεστόλιθος, 210 εκ.
29. Ορόνσκο, Πολωνία
    Αναπαυόμενη, 1973
    Ασβεστόλιθος, 140 εκ.

30. Σεντμαρτονκάτα, Εθνικό Γηροκομείο
Αναπαυόμενη, 1984
Ασβεστόλιθος, 70 εκ.
31. Αθήνα, Μουσείο Ε.Π.Ο.Ν.
Νίκη, 1985
Άσπρο μάρμαρο, 170 εκ.
32. Βουδαπέστη, Πανεπιστημιακή Κλινική
Γιόζεφ Φόντορ, Προτομή 1986

ΕΡΓΑ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΥΛΛΟΓΕΣ

Εθνική Πινακοθήκη Ουγγαρίας
Μουσείο Γιάνους Παννόνιους, Πέιτς
Μουσείο Εργατικού Κινήματος, Βουδαπέστη
Μουσείο Φέρεντσυ Κάρολυ, Σέντεντρε
Μουσείο Χέρμαν Όττο, Μίσκολτς
Γκαλερί Χάτβανι, Χάτβαν

ANDREAS PAPACHRISTOS

1937 Born in Lithia near Kastoria
1948 Lost both parents in the Civil war and ended up in Hungary
1953-57 Studied at the College of Fine and Applied Arts under the painter László Miskolczy and the sculptor József Somogyi
1957-62 Studied at the Hungarian Academy of Fine Arts under the sculptor Sándor Mikus
1962 Member of the Institute of Art of the Hungarian People's Republic
1962-72 Member of the Young Artists' Workshop
1968 Member of the Hungarian Artists' Union
1971-78 Period of intense artistic activity - many public displays of his work
1979 Visited Greece
1982 Married Isidora Pasalidou
Settled permanently in Greece. Organised an atelier in Athens
1989 Honorary exhibition at the National Gallery, Athens: collaboration between the Greek and Hungarian Ministries of Culture
1993 Member of the Greek Chamber of Plastic Arts

ONE-MAN EXHIBITIONS

1972 Studio Gallery, Budapest
1975 Cultural Centre, Kiskunhalas (with Károly Klimó)
Regional Cultural Centre
Sculpture Garden, Tata
1977 Cultural Centre, Tata
1981 Sculpture Garden, Vas St., Budapest
Artists' Community Gallery, Szentendre
1983 Cultural Centre, Kiskunhalas
1989 National Gallery, Athens
1991 National Gallery - Vigado Budapest
1992 Titanium Gallery, Athens
1993 Retrospective exhibition, Municipal Art Gallery, Thessaloniki

GROUP EXHIBITIONS

1965 First of his regular contributions to the annual exhibitions of the Young Artists' Workshop at the Ernst Museum in Budapest
1968 9th National Exhibition of Fine Arts, Exhibition Centre, Budapest
Studio '58-'68, Exhibition Centre, Budapest
1969 6th Biennale, Paris
1970 Hungarian college, Vienna
1971 Pest Municipal Salon; Hungarian National Gallery, Budapest
«New Works», Exhibition Centre, Budapest
1973 «Szentendre Summer», József Attila Cultural Centre, Szentendre
1974 «Five Years of the Szentendre Artists' Community», Artists' Community Gallery, Szentendre
1976 «The Art of Szentendre», Hungarian National Gallery, Budapest
1977 «Figures and Fates», Hatvan Gallery, Hatvan
1978 Vak Bottyán Museum; Gallery of the Greek Church, Vác
Pest Municipal Salon; Ferenczy Károly Museum, Szentendre
1980 «Hungarian Art in the Last 35 Years», Lamberg Tower, Mór
1982 Exhibition in the garden of the Officers' Club, Balatonkenese

AWARDS

1966 Young Artists' Workshop Prize
1967 Lenin National Prize
Young Artists' Workshop Prize
1968 Munkácsy Prize
1969 Young Artists' Workshop Prize

EXHIBITION CATALOGUES

National Gallery, Alexandros Soutzos Museum, Athens, 1989
National Gallery, Budapest, 1991
Titanium Gallery, Athens, 1992
Municipal Art Gallery, Thessaloniki, 1993

CATALOGUE OF WORKS
BY ANDREAS PAPACHRISTOS
EXHIBITED IN PUBLIC PLACES

1. Budapest, IX, Markusovszky Square
Bust of Lajos Markusovszky, 1964
Limestone, 65 cm
2. Keszthely, Festetich Park
Bust of Karoly Goldmann, 1965
Limestone, 75 cm
3. Kecskemét, Sculpture Walk
Bust of Béla Ivanyi Grünwald, 1966
Limestone, 70 cm
4. Szombathely, Tourist Hotel, Jokai Park
Seated Woman, 1969
Limestone, 160 cm
5. Saly, Institute of Kinesitherapy
Mother and Children, 1969
Limestone, 220 cm
6. Budapest, V. Ministry of Agriculture
Combing, 1969
7. Szekszard, Office of the Regional Committee of the Hungarian Socialist workers' Party
Lenin, 1972
Stone, 30 cm
8. Tevel, Office of the Local Committee of the Hungarian Socialist Workers' Party
Lenin, 1972
Stone, 30 cm
9. Budapest, XIV, Varga Gyula Park
Family, 1975
Stone, 180 cm
10. Kondoros, Community council Office
Lenin, 1975
Stone, 65 cm
11. Tarpa, Community Council Park
Bust of Endre Bajcsy Zsillinszky, 1975
Limestone, 65 cm
12. Kiskunhalas, Primary School
II. Rakoczj, 1976
Limestone, 65 cm
13. Alsobélatelep, Children's Holiday Camp
II, Rakoczi, 1976
Stone, 65 cm
14. Kaposvar, Békefüred Housing Office
Playground Plastics, 1976
7 elements, limestone
15. Szigetmonostor, Red Meteorite Club
Commemorative stone with inscription, 1978
Stone, 300 cm
16. Berkesz, Primary School, Rakoczi St.
II. Rakoczi, 1980
Stone, 70 cm
17. Aszód, Liberation Square
Victory (Commemoration of the Liberation), 1980
Limestone, 500 cm
18. Eger, Bajcsy Zsillinszky Housing Office
Recumbent figure, 1980
Limestone, 270 cm
19. Szarvas, Cultural Centre
Bust of Endre Bajcsy Zsillinszky, 1981
Limestone, 65 cm
20. Budapest, XIV, City Park
Bust of Milan Füst, 1981
Limestone, 70 cm
21. Hajduszoboszló, Agricultural Training School
Three Water Nymphs, Fountain, 1982
Stone, 270 cm
22. Esztergom, Heroes' Square
Music, 1984
Limestone, 270 cm
23. Szentendre, Ministry of Defence Cultural Centre
Torso, 1984
Limestone, 115 cm
24. Szentendre, Artists' Community
The Three Graces
Limestone, 220 cm
25. Ráckeve, Peregi Dunasor 30
Caryatid, 1986
Limestone, 110 cm
26. Woman at rest, 1987

Limestone, 160 cm

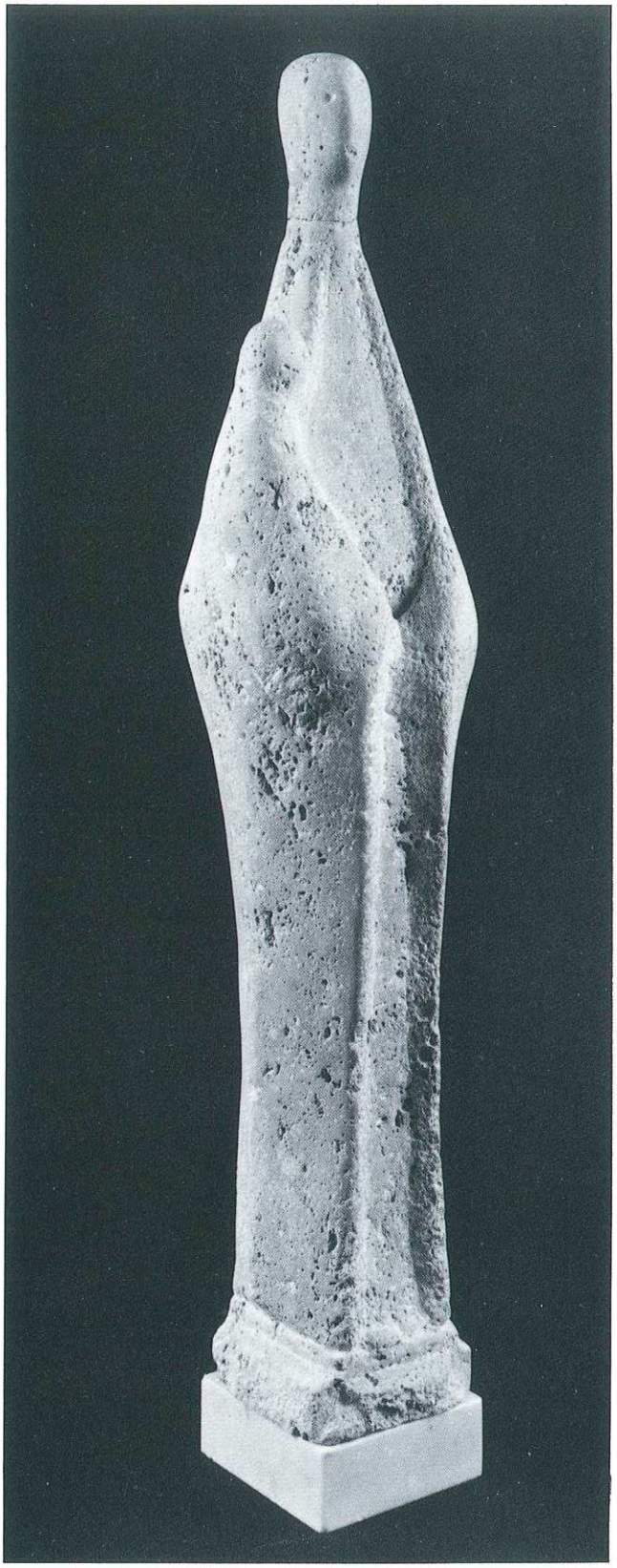
27. Paks, Swimming-Pool Park
Victory, 1988
Limestone, 170 cm
28. Budapest, XIII, Penta Hotel
Caryatid, 1989
Limestone, 210 cm
29. Oronsko, Poland
Woman at rest, 1973
Limestone, 140 cm
30. Szentmártonkáta, National Home for the Aged
Woman at rest, 1984
Limestone, 70 cm
31. Athens, EPON Museum
Victory, 1985
White marble, 170 cm
32. Budapest, University Clinic
Bust of József Fodor, 1986

WORKS IN PUBLIC COLLECTIONS

National Gallery, Hungary
Janus Pannonius Museum, Pécs
Labour Movement Museum, Budapest
Ferenczy Károly Museum, Szentendre
Herman Ottó Museum, Miskolc
Hatvani Museum, Hatvan

Τα έργα, εκτός εκείνων που βρίσκονται σε μουσεία ή σε δημόσιους χώρους,
ανήκουν στη συλλογή της Ισιδώρας Πασαλίδου.

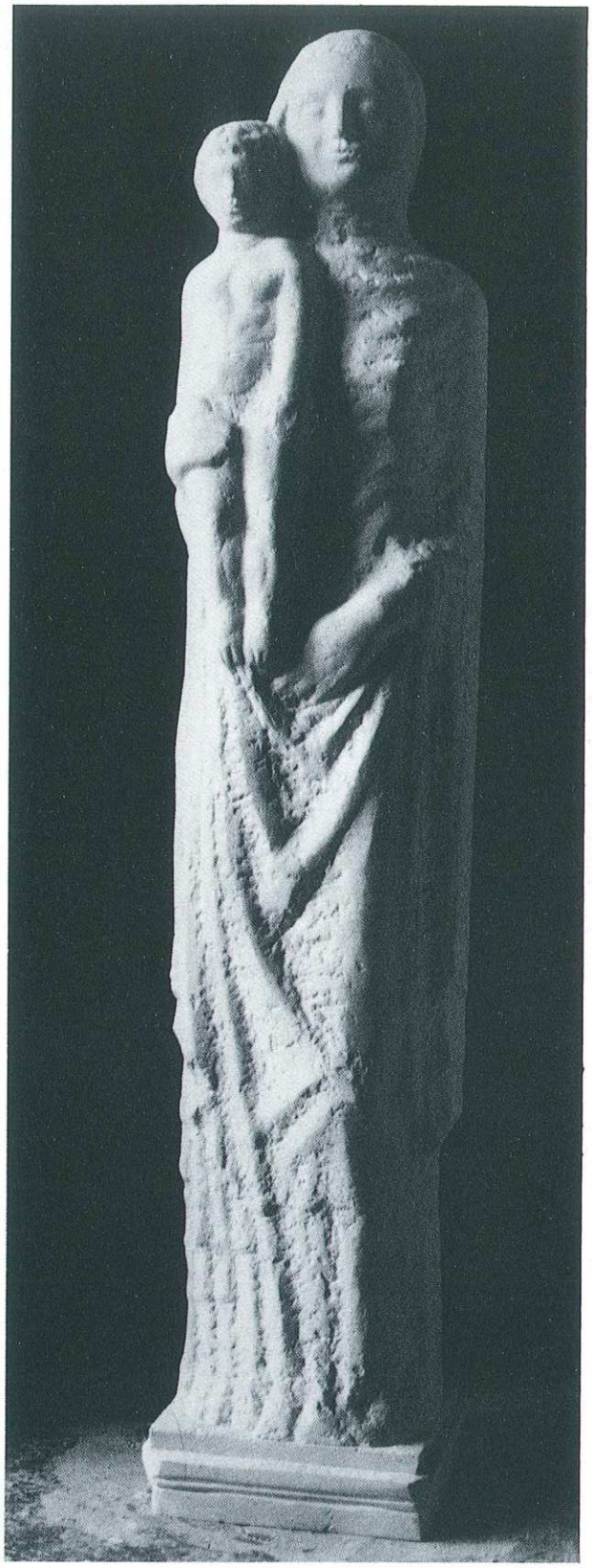
The works except those of Museums and of Public Places,
belong to Isidora Pasalidou.

Γοτθική Μαντόνα, 1967, Ασβεστόλιθος, 75 εκ.
Gothic Madonna, 1967, Limestone, 75 cm

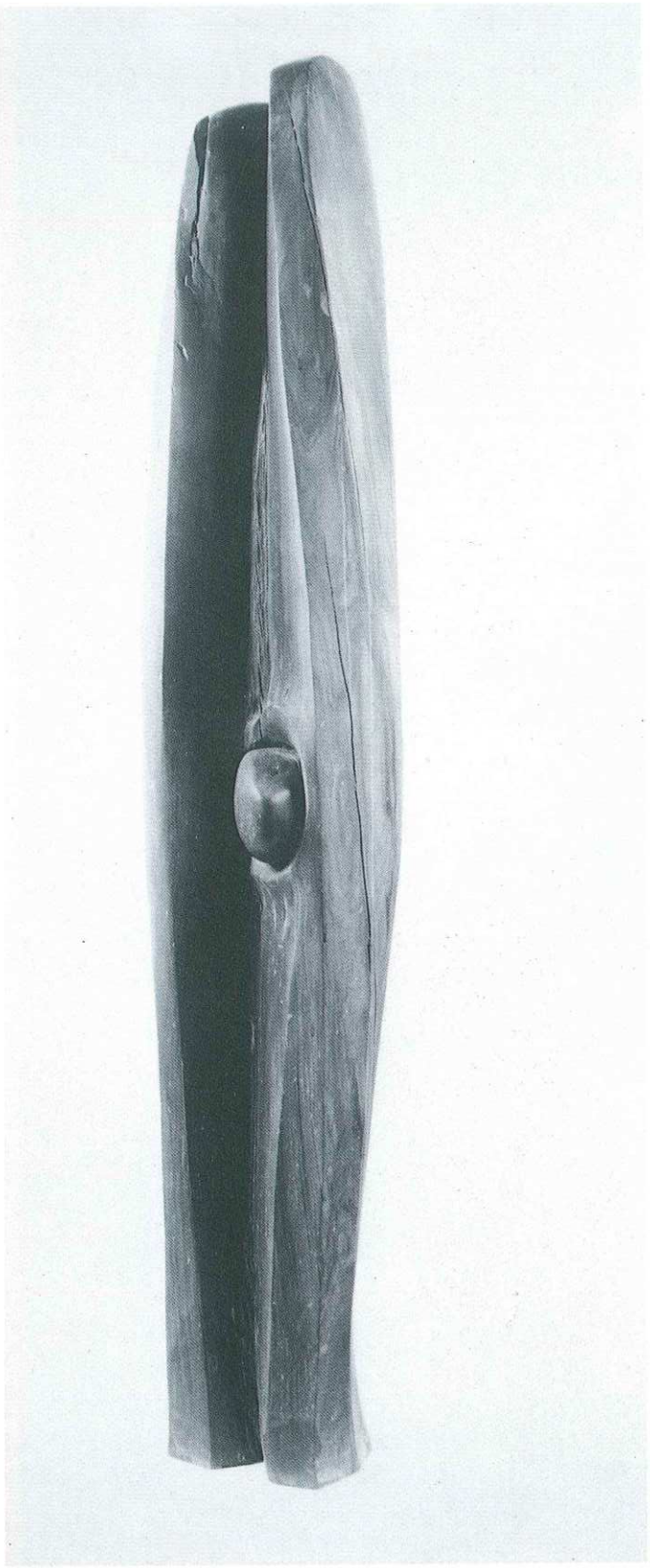
Μαντόνα της Αναγέννησης, 1978, Ασβεστόλιθος, 75 εκ.
Renaissance Madonna, 1978, Limestone, 75 cm

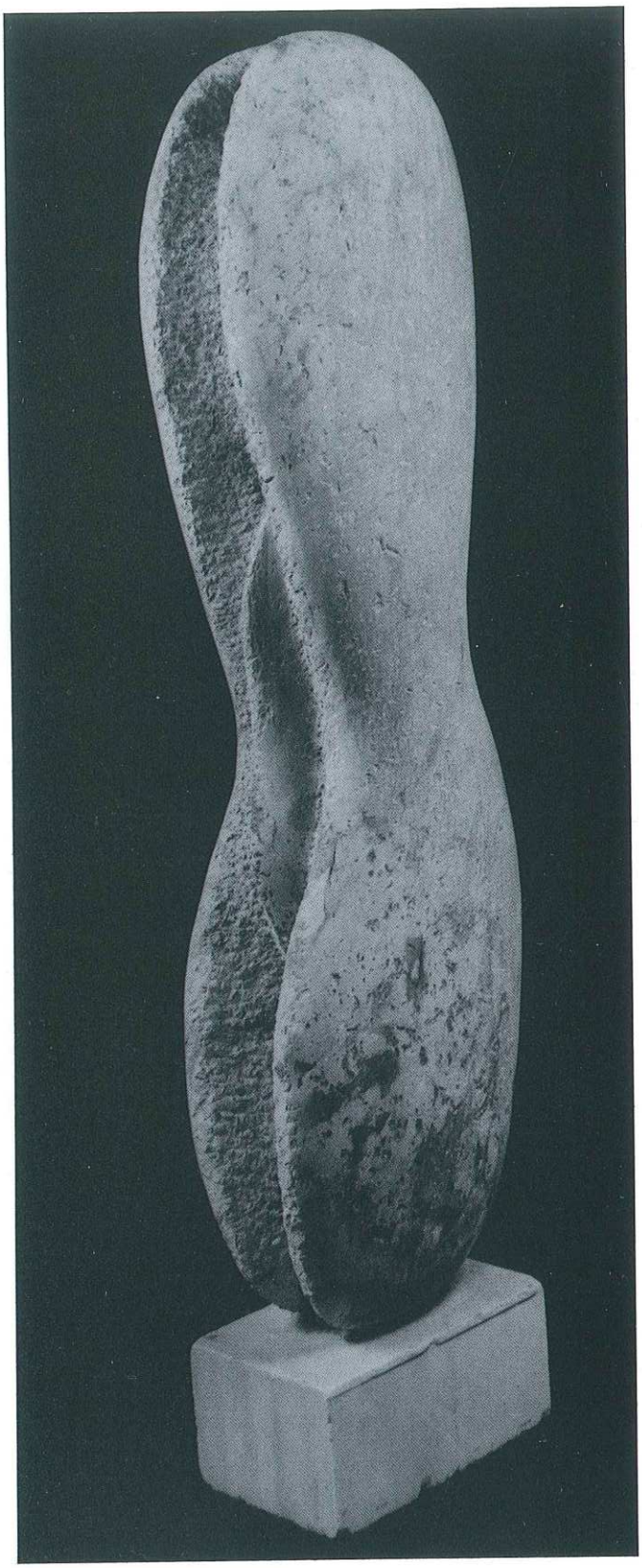
Νεογοτθική Μαντόνα, 1989, Ασβεστόλιθος, 170 εκ.
Neo-gothic Madonna, 1989, Limestone, 170 cm

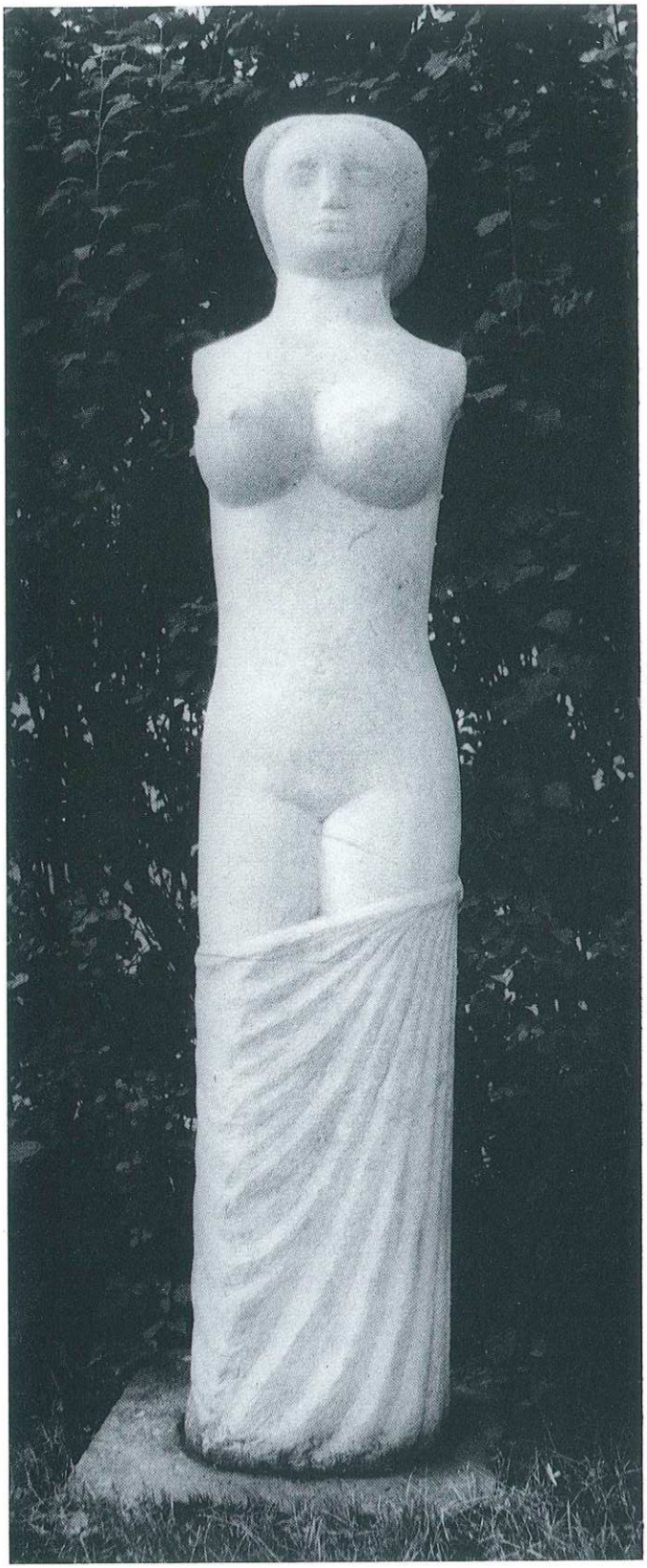
Γένεση Αφροδίτης, 1971, Χρωματισμένη καρυδιά, 105 εκ.
Birth of Venus, 1971, Stained walnut, 105 cm

Γένεση, 1971, Καρυδιά, 132 εκ.
Genesis, 1971, Walnut, 132 cm

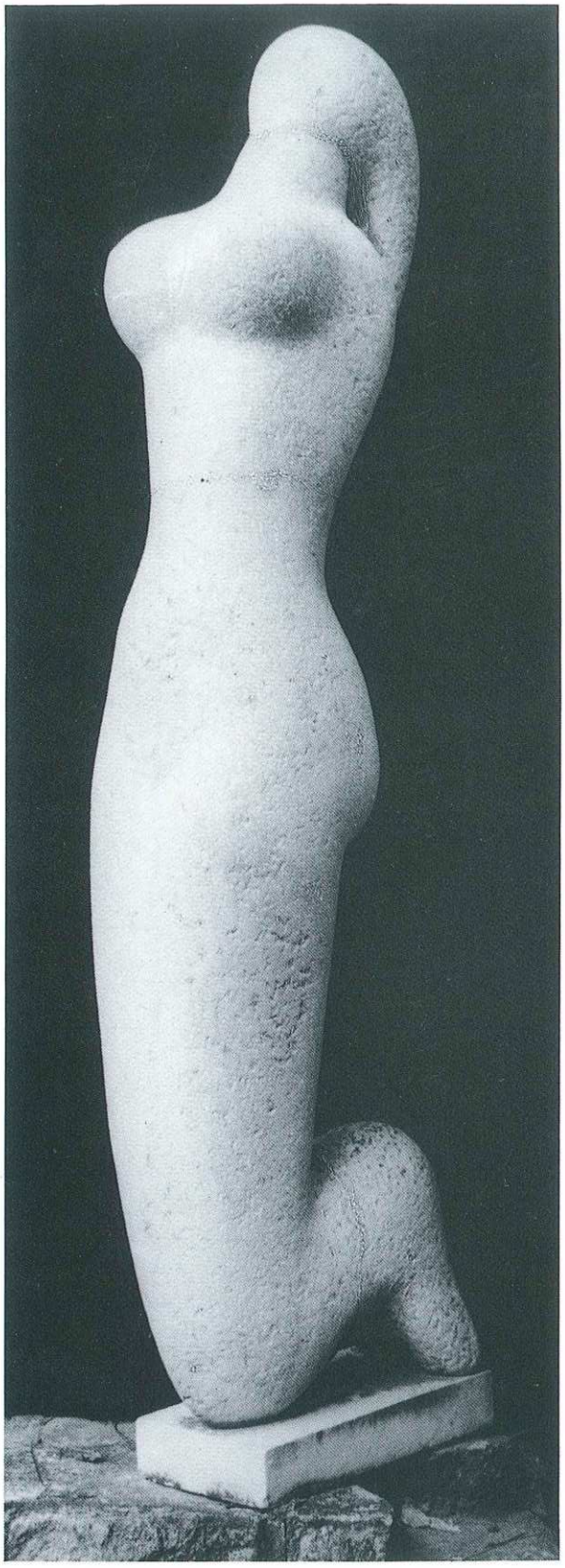
Κόλπος, 1973, Κόκκινο μάρμαρο, 96 εκ.
Vagina, 1973, Red marble, 96 cm

Κορμός με πτυχές, 1960, Ασβεστόλιθος, 130 εκ.
Body with pleats, 1960, Limestone, 130 cm

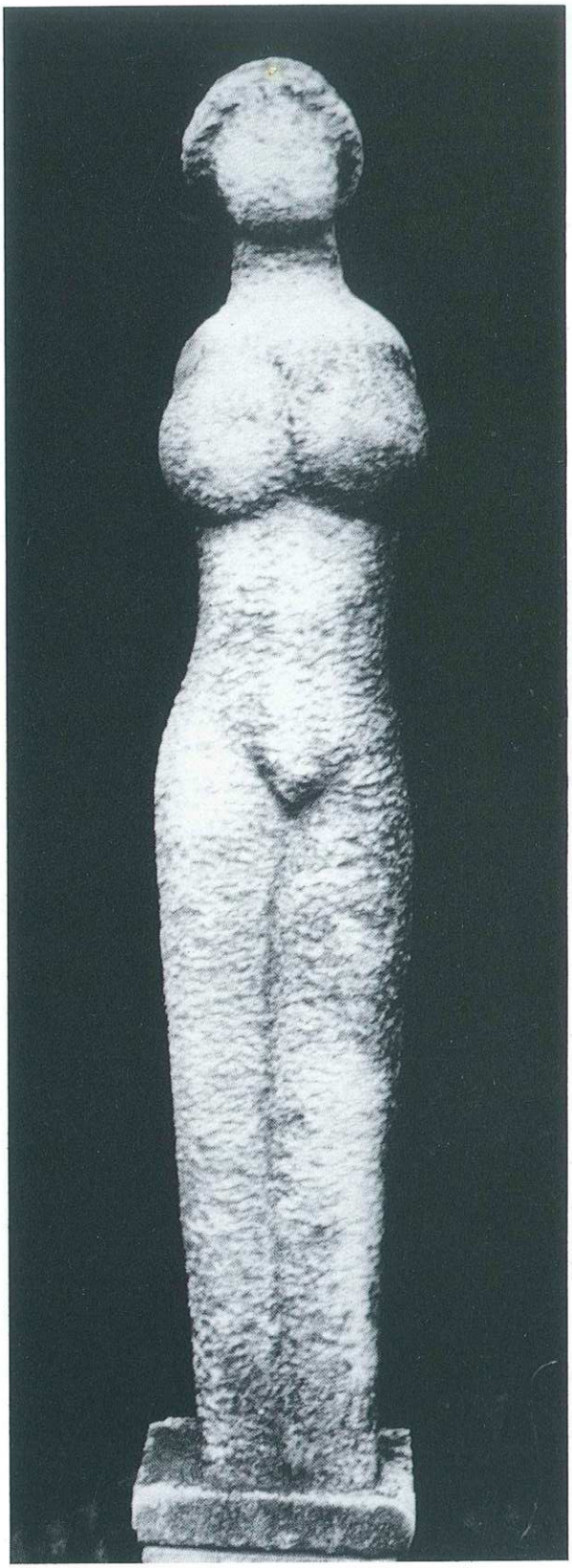
Κορμός, 1965, Πέτρα Γιουγκοσλαβίας, 123 εκ.
Body, 1965, Yugoslavian stone, 123 cm

Νεράιδα, 1971, Ασβεστόλιθος, 113 εκ.
Naiad, 1971, Limestone, 113 cm

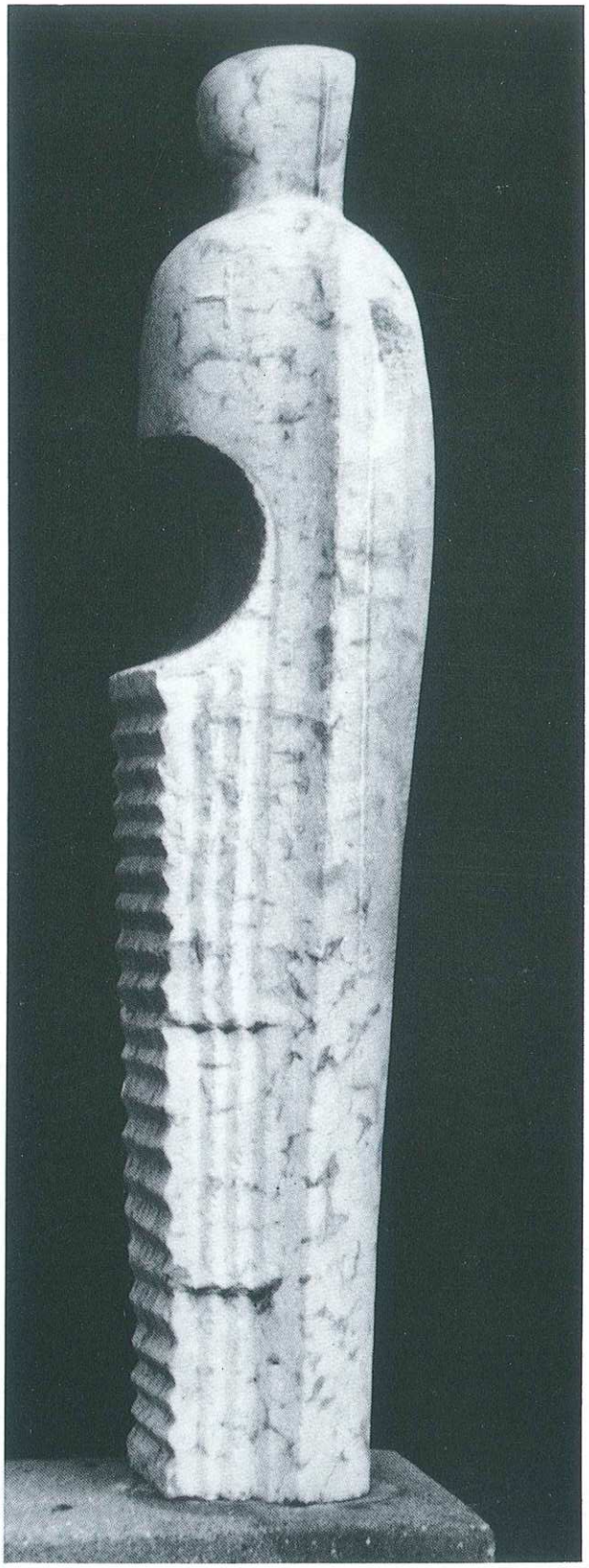
Γυναίκα που γδύνεται, 1975, Κόκκινο μάρμαρο, 108 εκ.
Woman undressing, 1975, Red marble, 108 cm

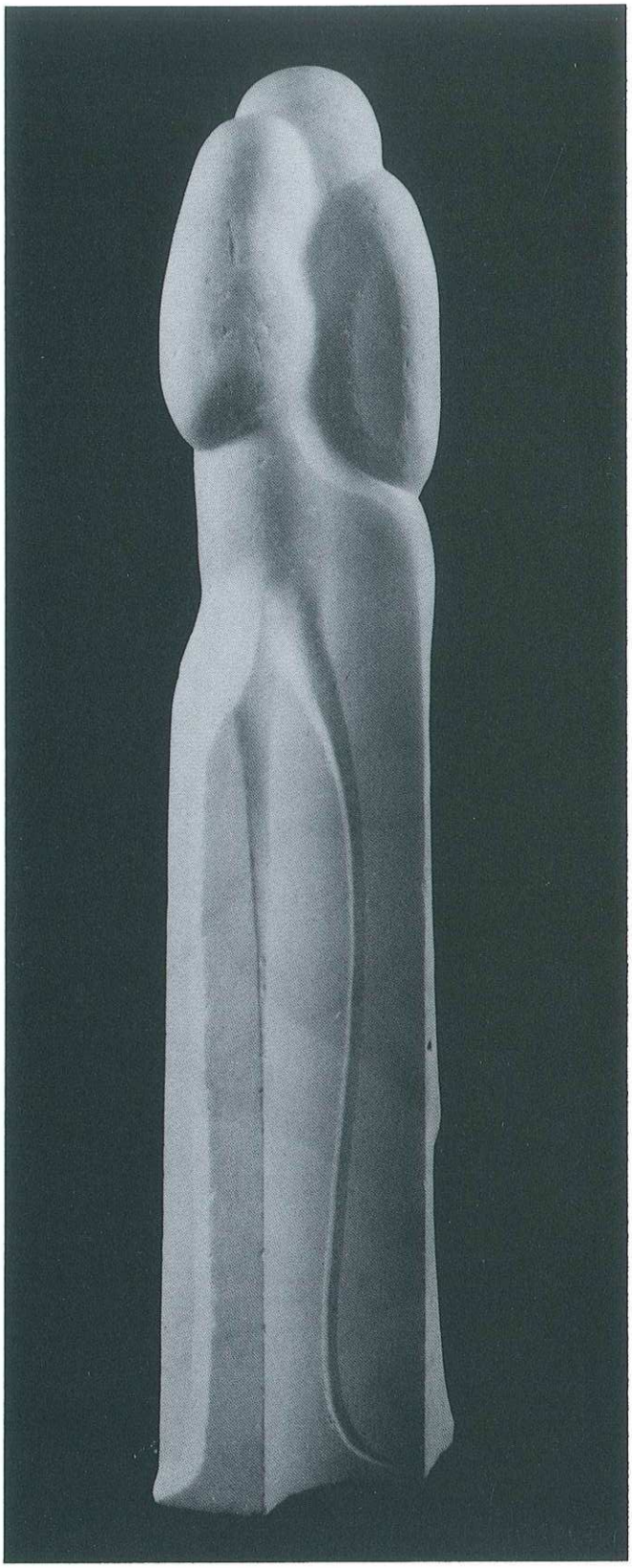
Κορμός, 1976, Ασβεστόλιθος, 118 εκ.
Body, 1976, Limestone, 118 cm

Καρυάτιδα IV, 1974, Ασβεστόλιθος Βουλγαρίας, 130 εκ.
Caryatid IV, 1974, Bulgarian limestone, 130 cm

Καρυάτιδα Ι, 1975, Κόκκινο μάρμαρο, 125 εκ.
Caryatid I, 1975, Red marble, 125 cm

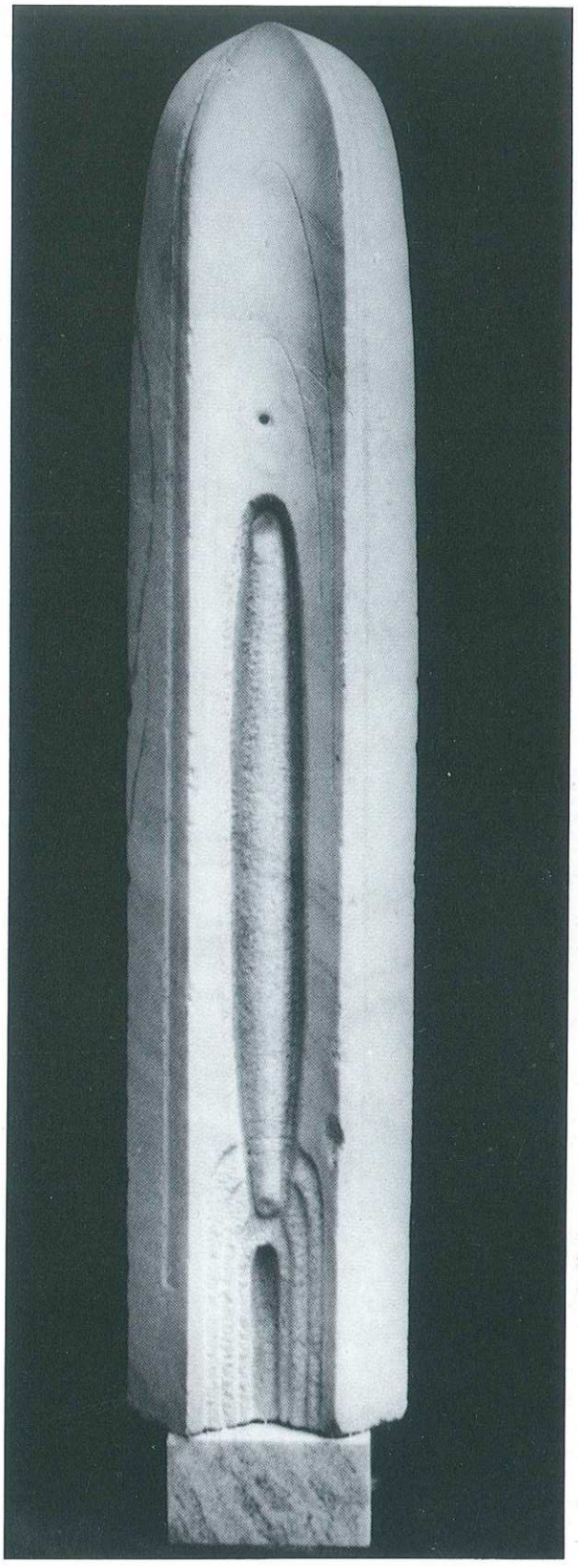
Καρυάτιδα III, 1976, Λευκό μάρμαρο, 102 εκ.
Caryatid III, 1976, White marble, 102 cm

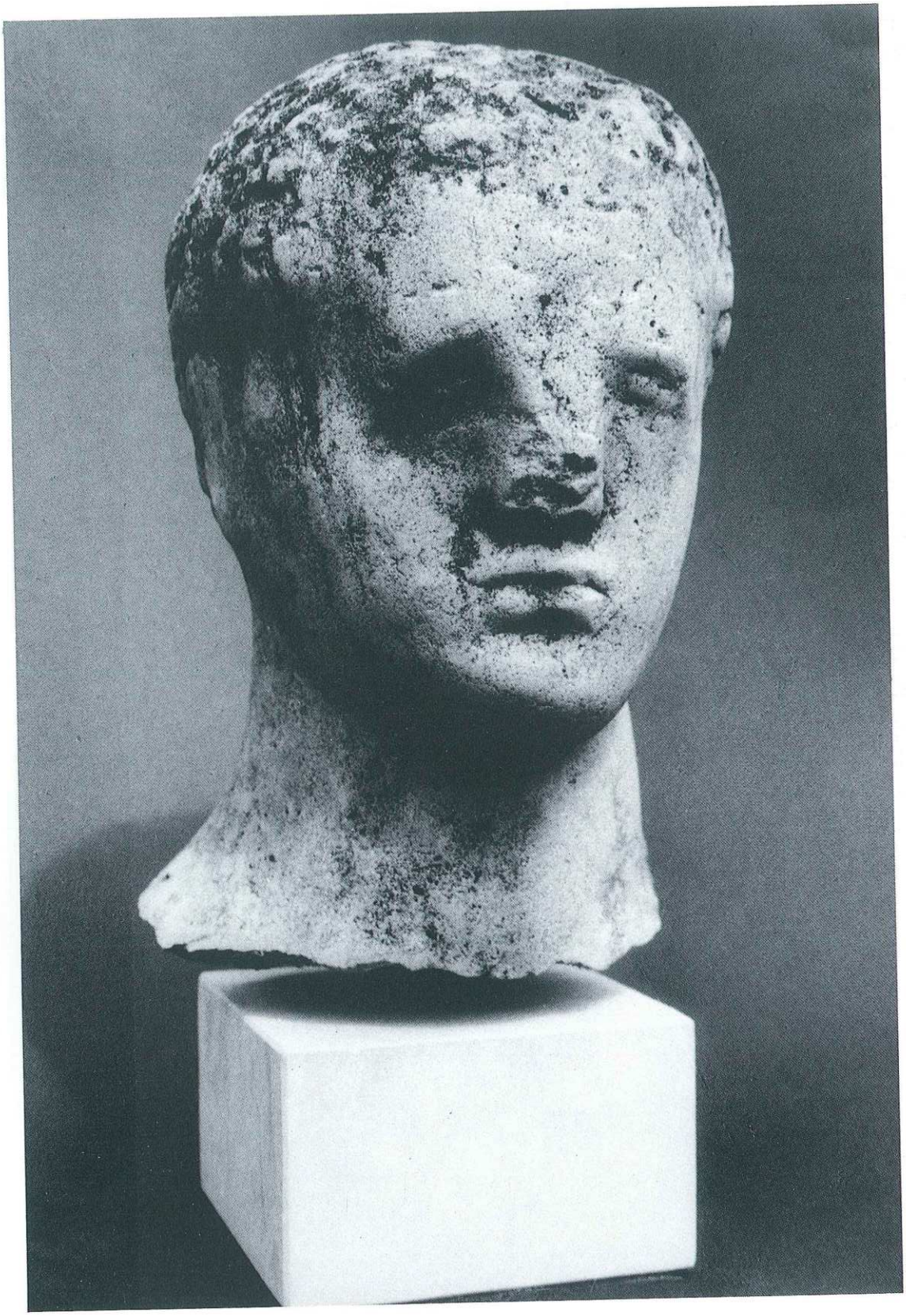
Καρυάτιδα V, 1976, Ασβεστόλιθος, 160 εκ.
Caryatid V, 1976, Limestone, 160 cm

Μοίρες, 1966, Ασβεστόλιθος, 33 εκ.
Fates, 1966, Limestone, 33 cm

Γοτθική, 1971, Λευκό μάρμαρο, 123 εκ.
Gothic, 1971, White marble, 123 cm

Κεφάλι, «Οι πρόγονοί μου», 1973, Πέτρα Γιουγκοσλαβίας, 30 εκ.
Head, «My ancestors», 1973, Yugoslavian stone, 30 cm

Μνήμη Πομπηίας, 1975, Πέτρα Γιουγκοσλαβίας, 57 εκ.
Memory of Pompeii, 1975, Yugoslavian stone, 57 cm

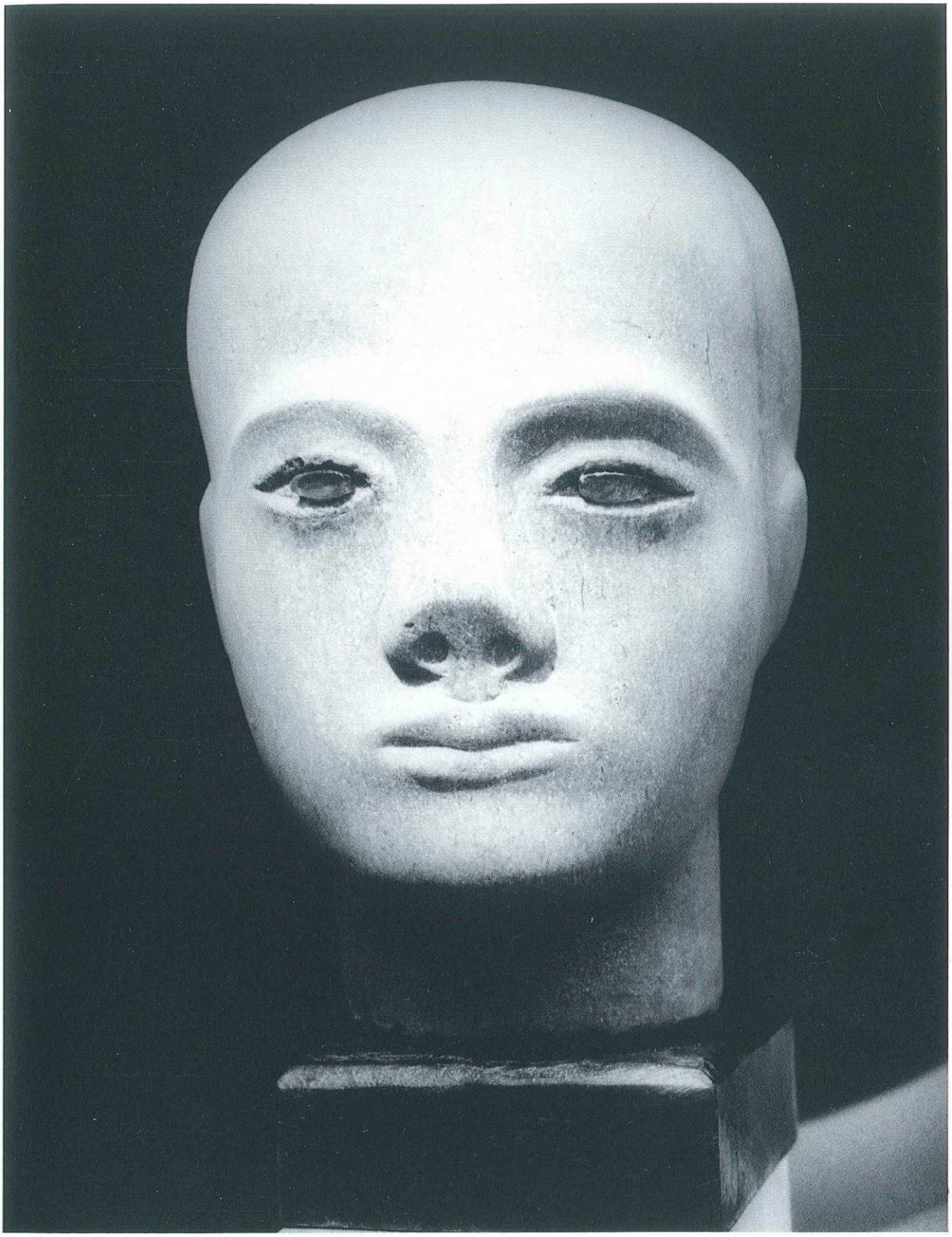
Μαύρη Αφροδίτη Ι, 1967, Σχιστόλιθος, 23 εκ.
Black Venus I, 1967, Slate, 23 cm

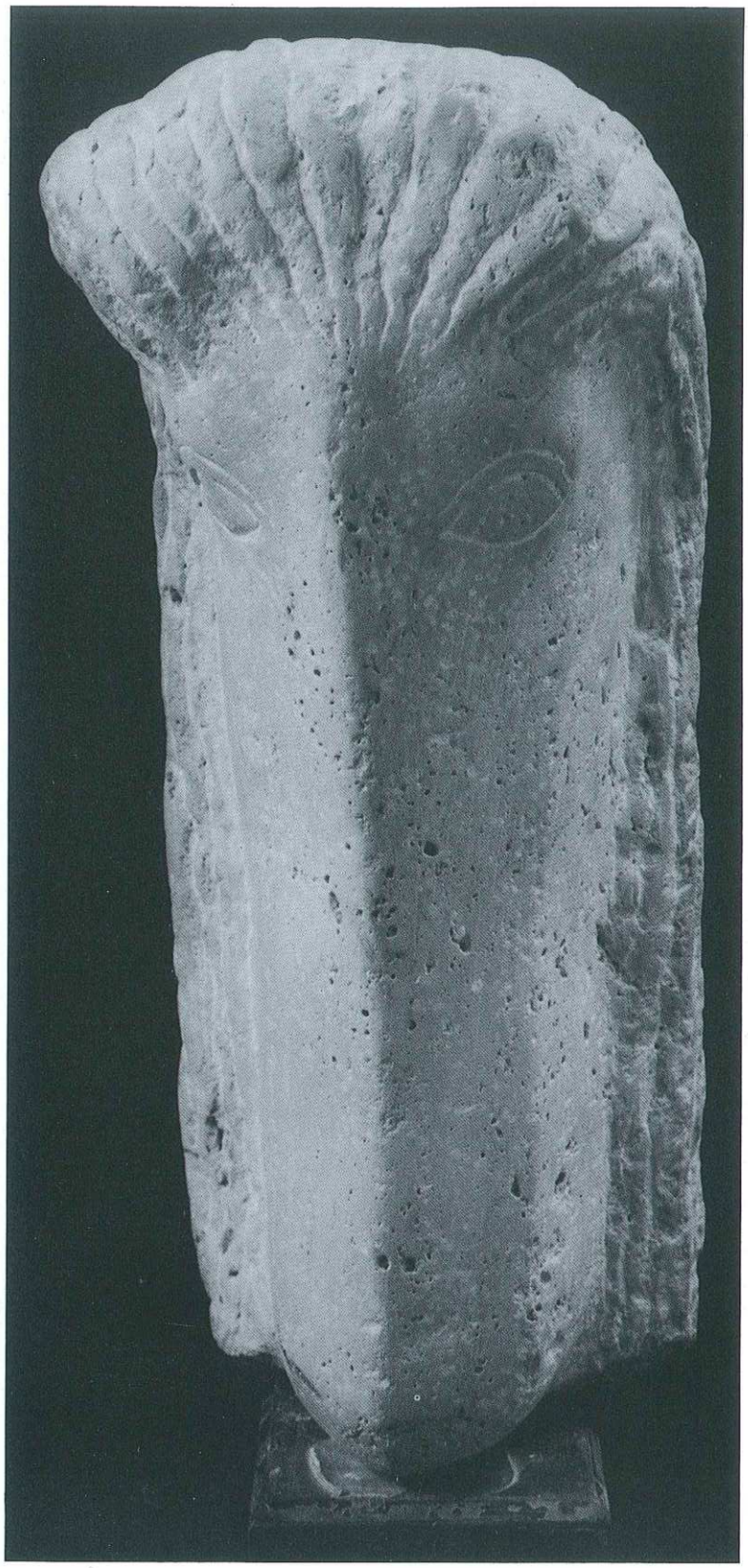
Μαύρη Αφροδίτη ΙΙ, 1967, Σχιστόλιθος, 24 εκ.
Black Venus II, 1967, Slate, 24 cm

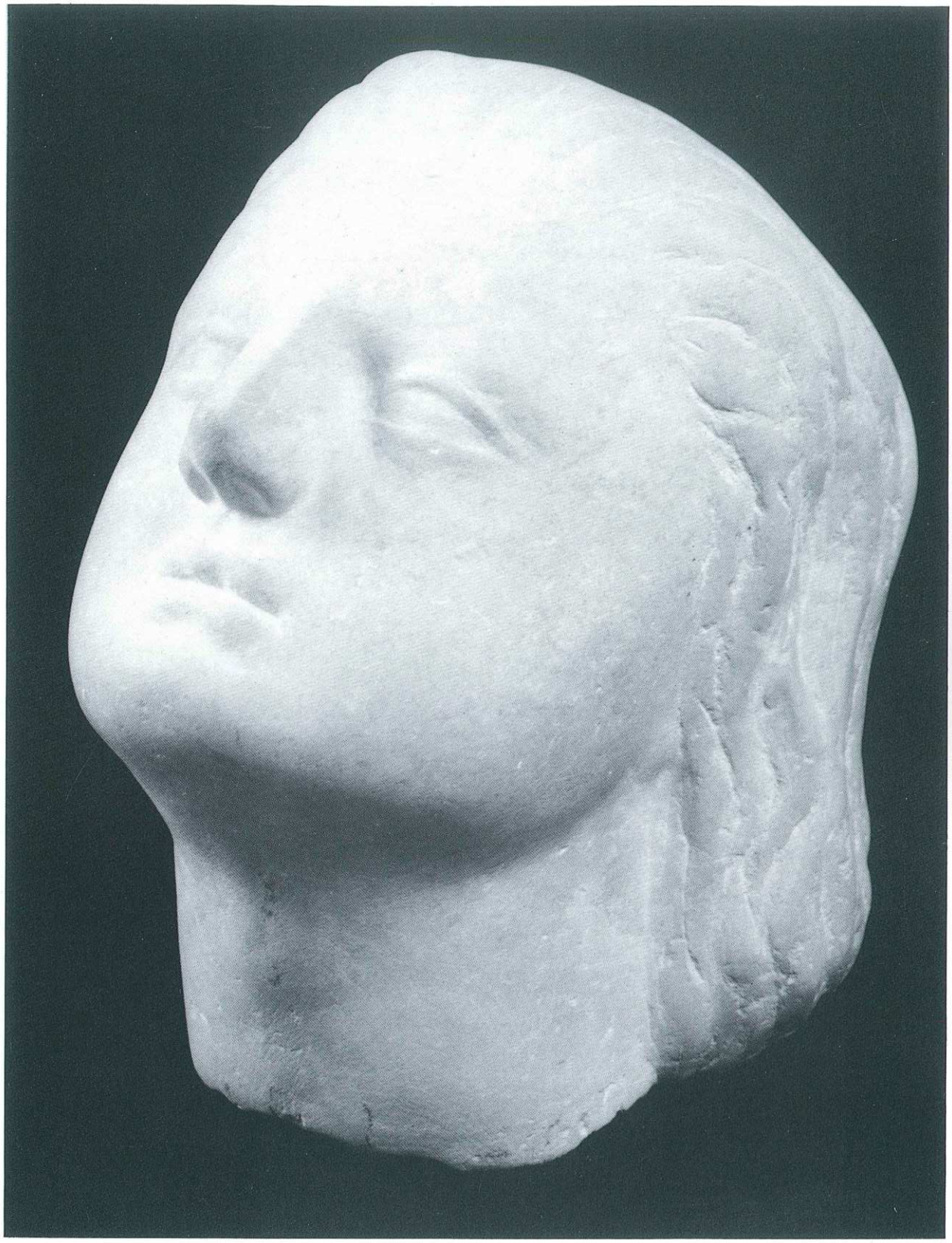
Γυναικείο κεφάλι VIII, 1967, Λευκό μάρμαρο, 28 εκ.
Female head VIII, 1967, White marble, 28 cm

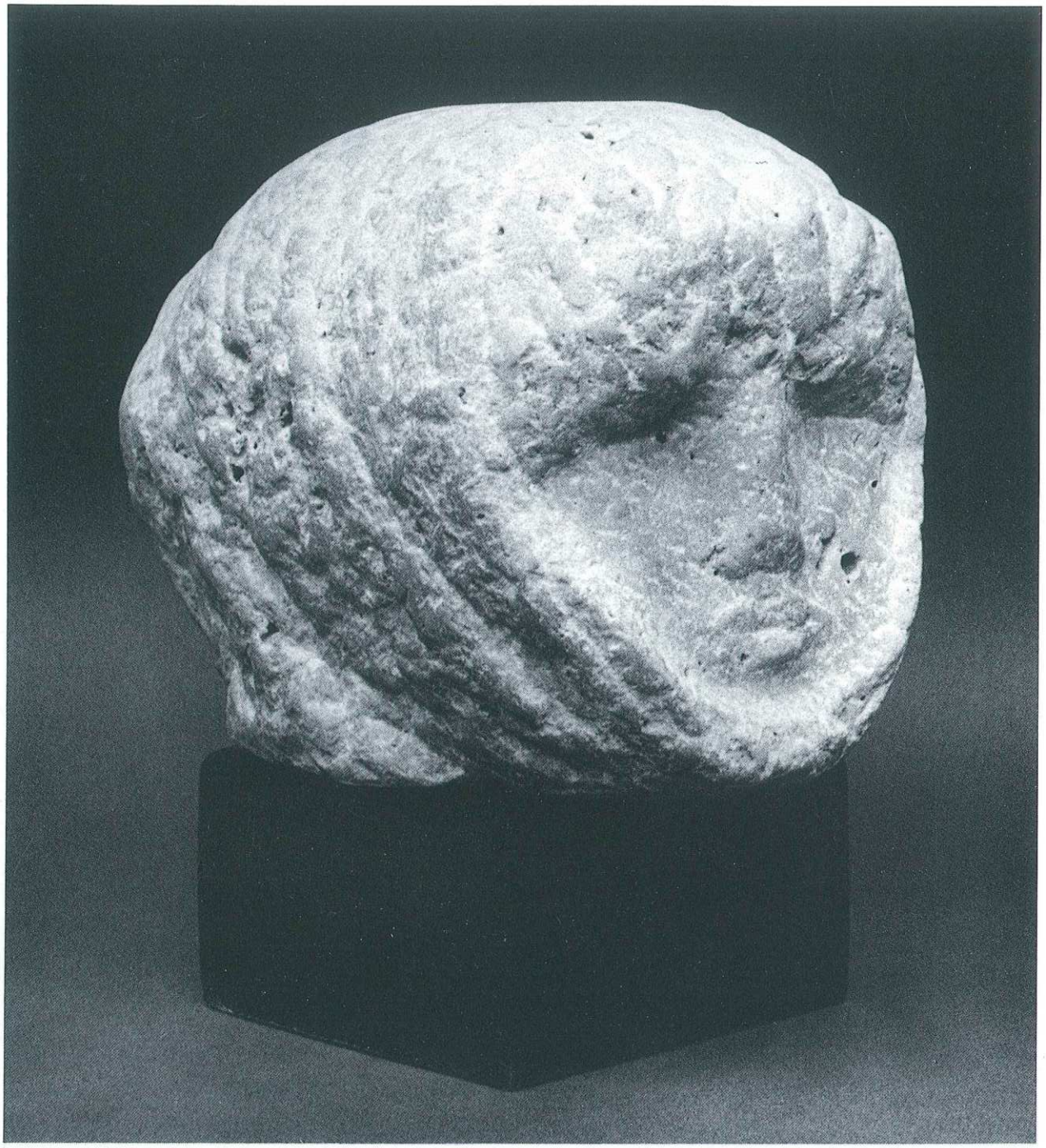
Γυναικείο κεφάλι XI, 1967, Αντεζίτης, 26 εκ.
Female head XI, 1967, Andesite, 26 cm

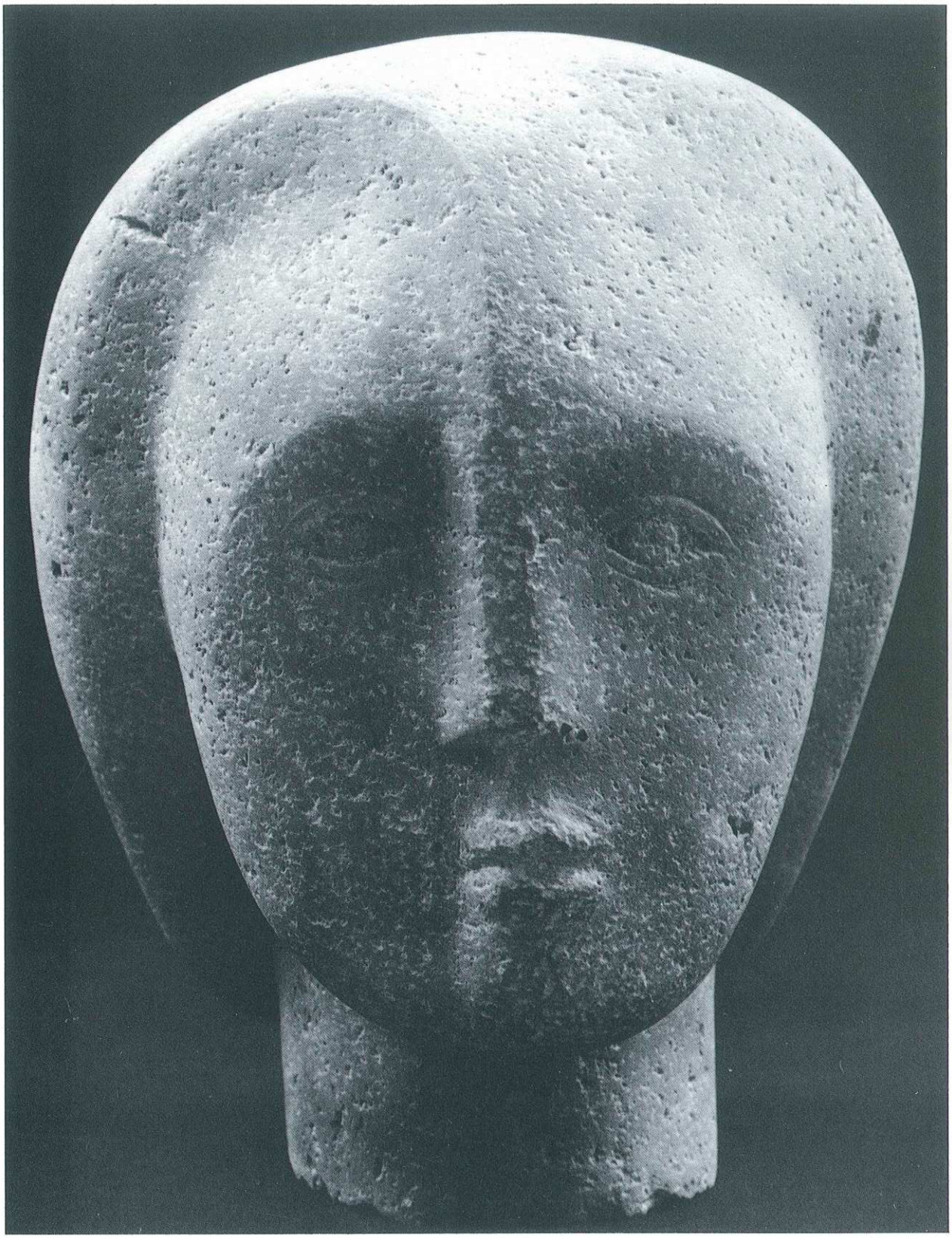
Κεφάλι (Αλογομούρι), 1967, Ασβεστόλιθος, 39 εκ.
Head (Horseface), 1967, Limestone, 39 cm

Γυναικείο κεφάλι VI, 1973, Ασβεστόλιθος, 27 εκ.
Female head VI, 1973, Limestone, 27 cm

Γυναίκα με μαντίλι, 1973, Ασβεστόλιθος, 18 εκ.
Woman with Kerchief, 1973, Limestone, 18 cm

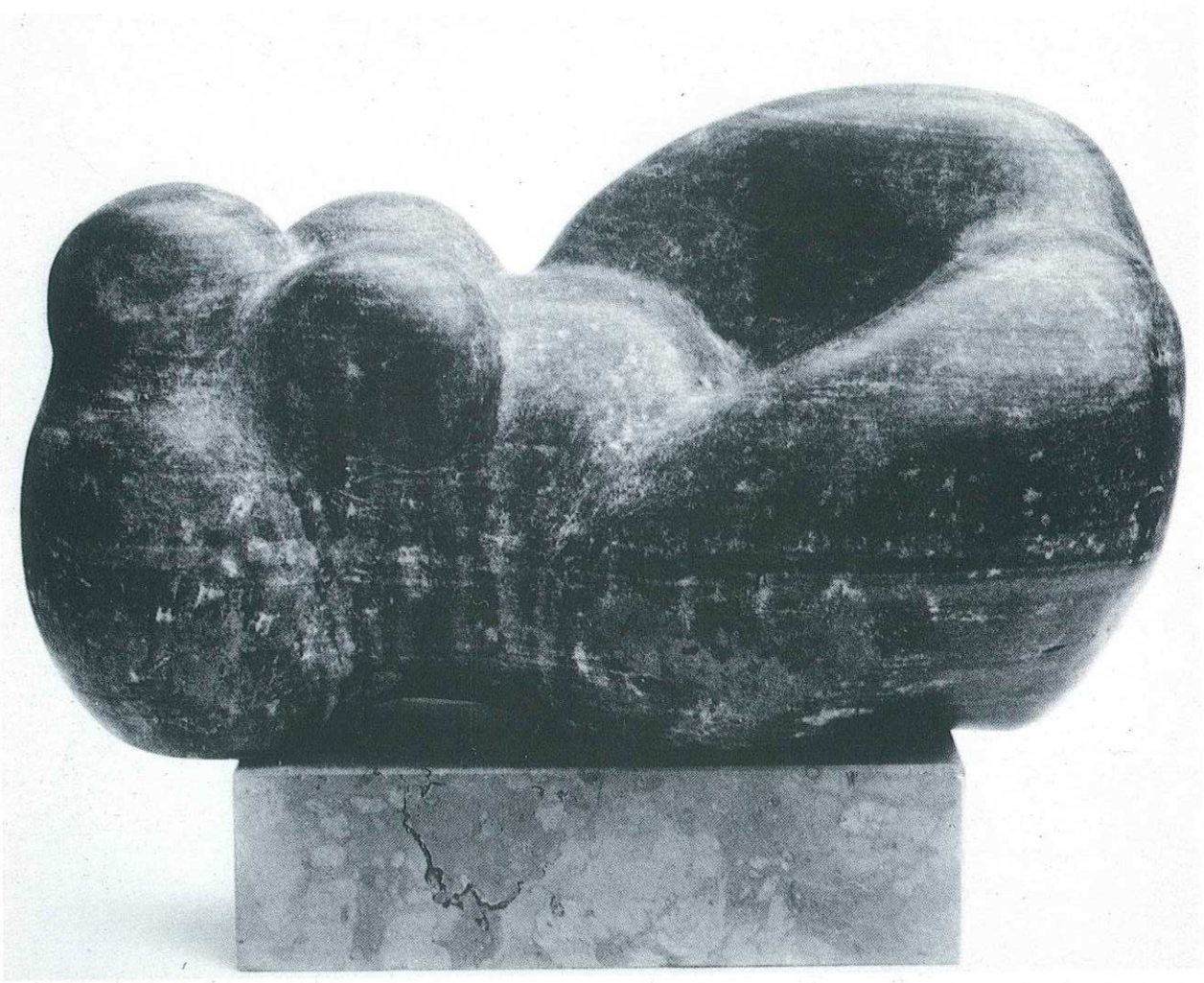
Γυναικείο κεφάλι III, 1975, Αντεζίτης, 28 εκ.
Female head III, 1975, Andesite, 28 cm

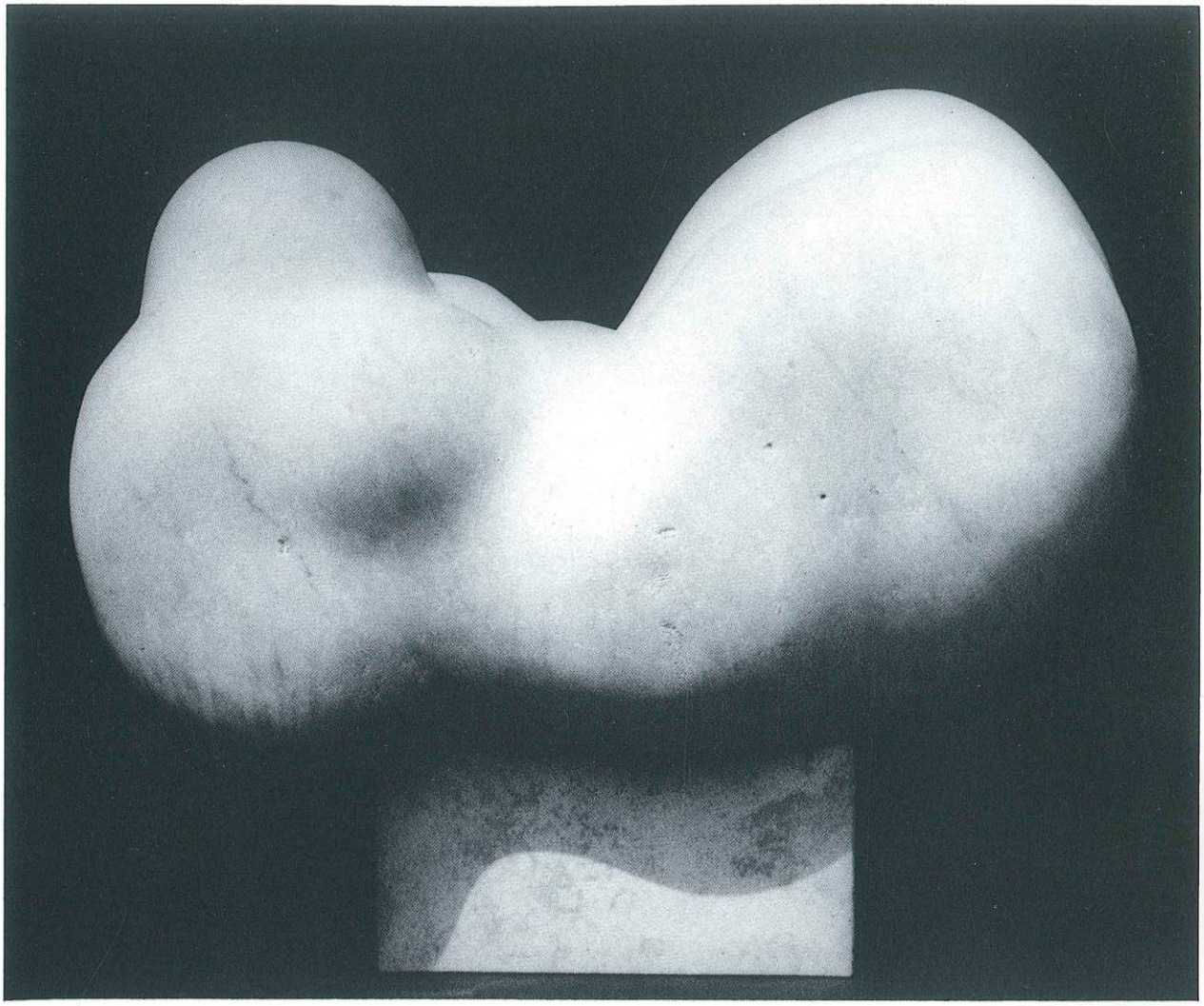
Μητέρα και παιδί, 1965, Κόκκινο μάρμαρο, 20 εκ.
Mother and child, 1965, Red marble, 20 cm

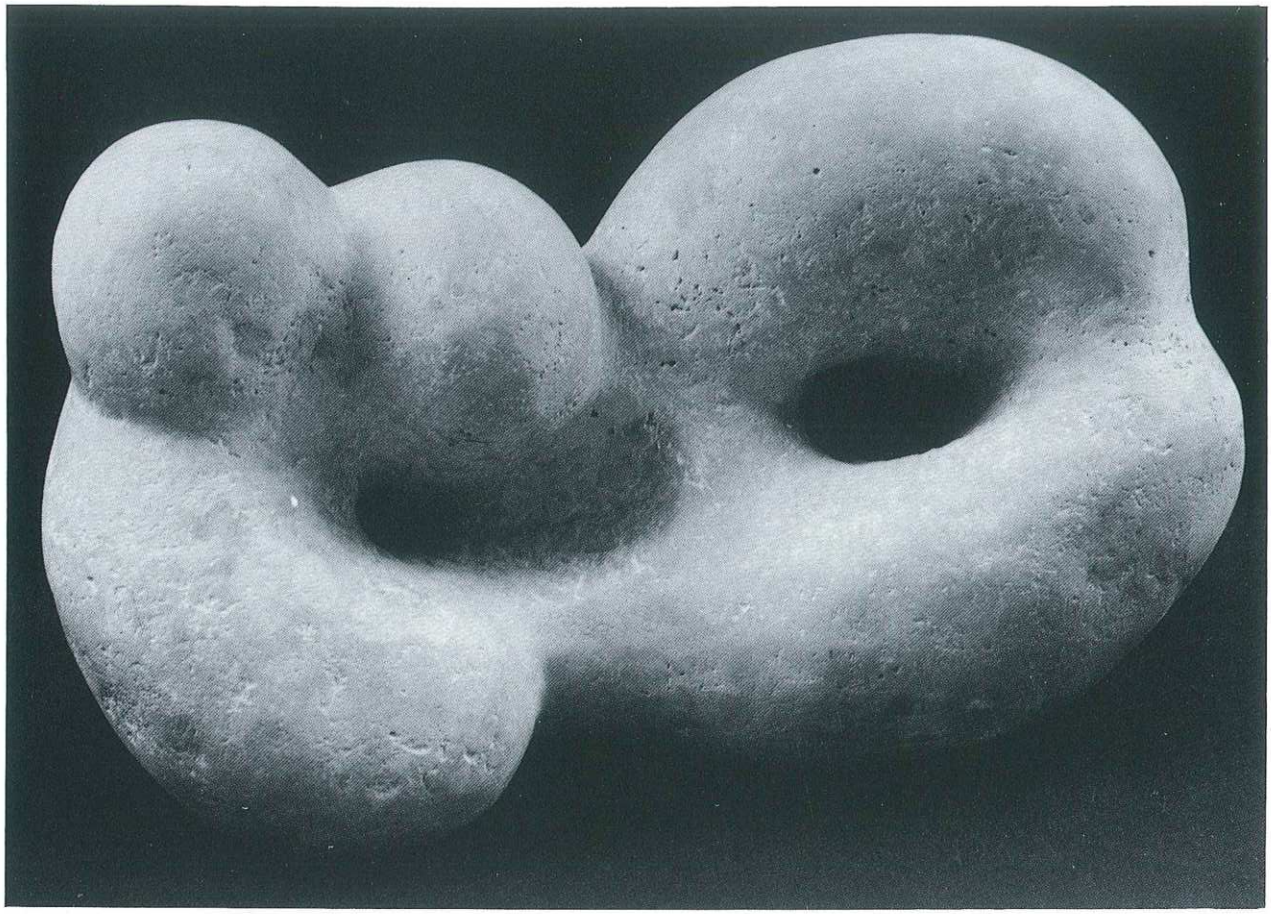
Μητέρα και παιδί, 1968, Μάρμαρο Κίνας, 42 εκ.
Mother and child, 1968, Chinese marble, 42 cm

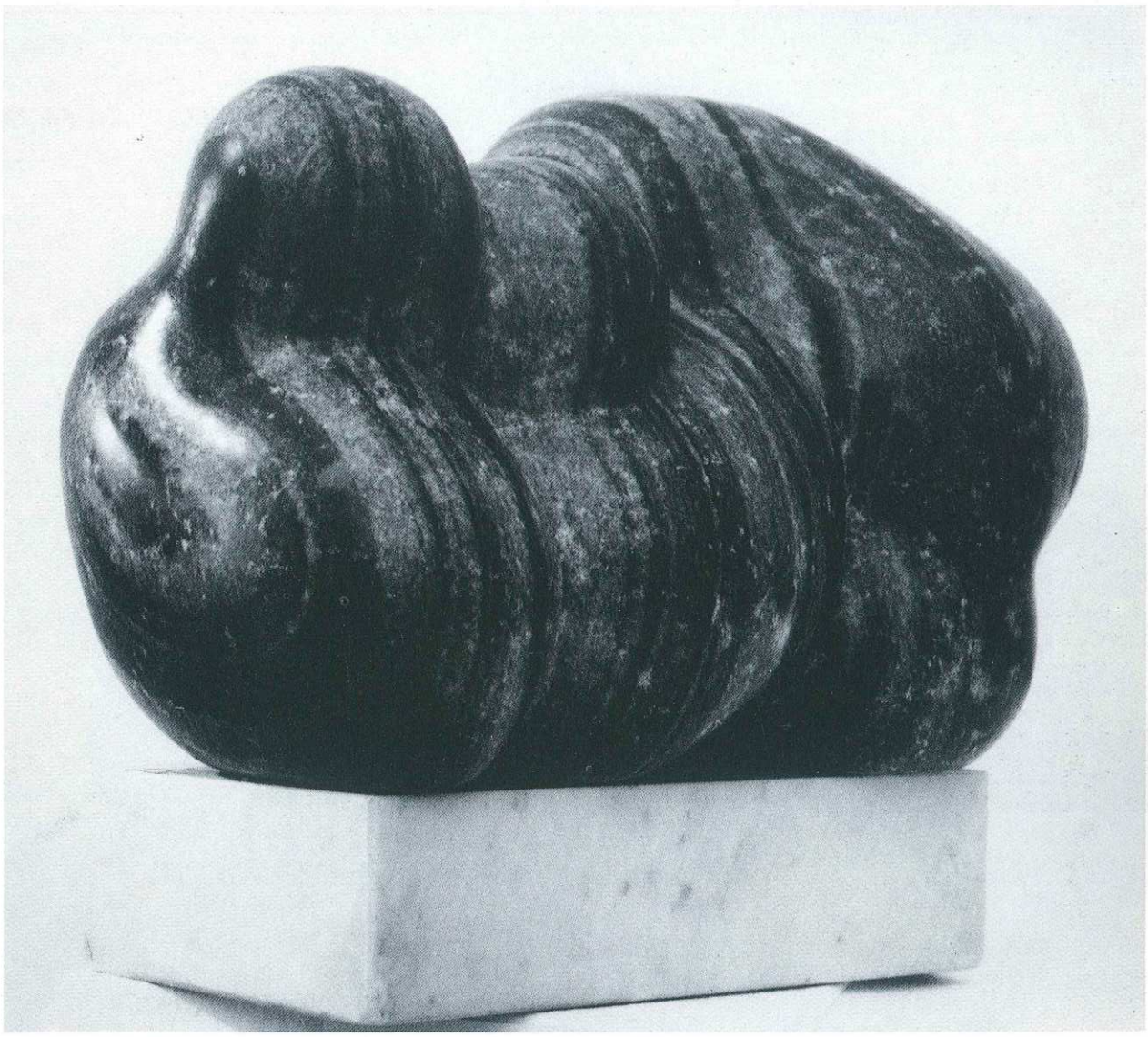
Αναπαυόμενη X, 1968, Μάρμαρο Κίνας, 29x21x18 εκ.
Woman at rest X, 1968, Chinese marble, 29x21x18 cm

Αναπαυόμενη XV, 1969, Λευκό μάρμαρο, 44x25x22 εκ.
Woman at rest XV, 1969, White marble, 44x25x22 cm

Αναπαυόμενη IV, 1977, Ασβεστόλιθος, 27x40x19 εκ.
Woman at rest IV, 1977, Limestone, 27x40x19 cm

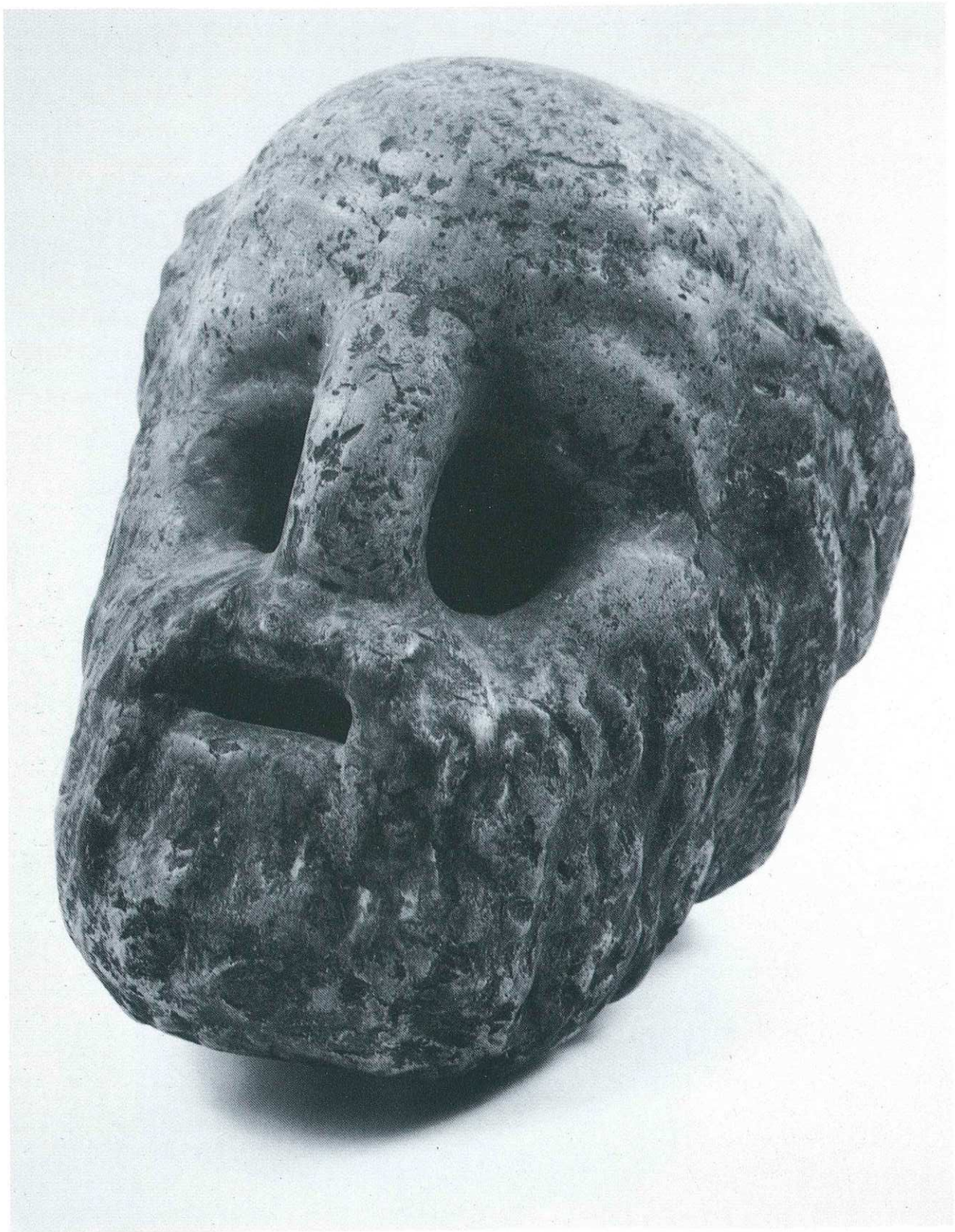
Αναπαυόμενη V, 1977, Μάρμαρο Κίνας, 29x21x18 εκ.
Woman at rest V, 1977, Chinese marble, 29x21x18 cm

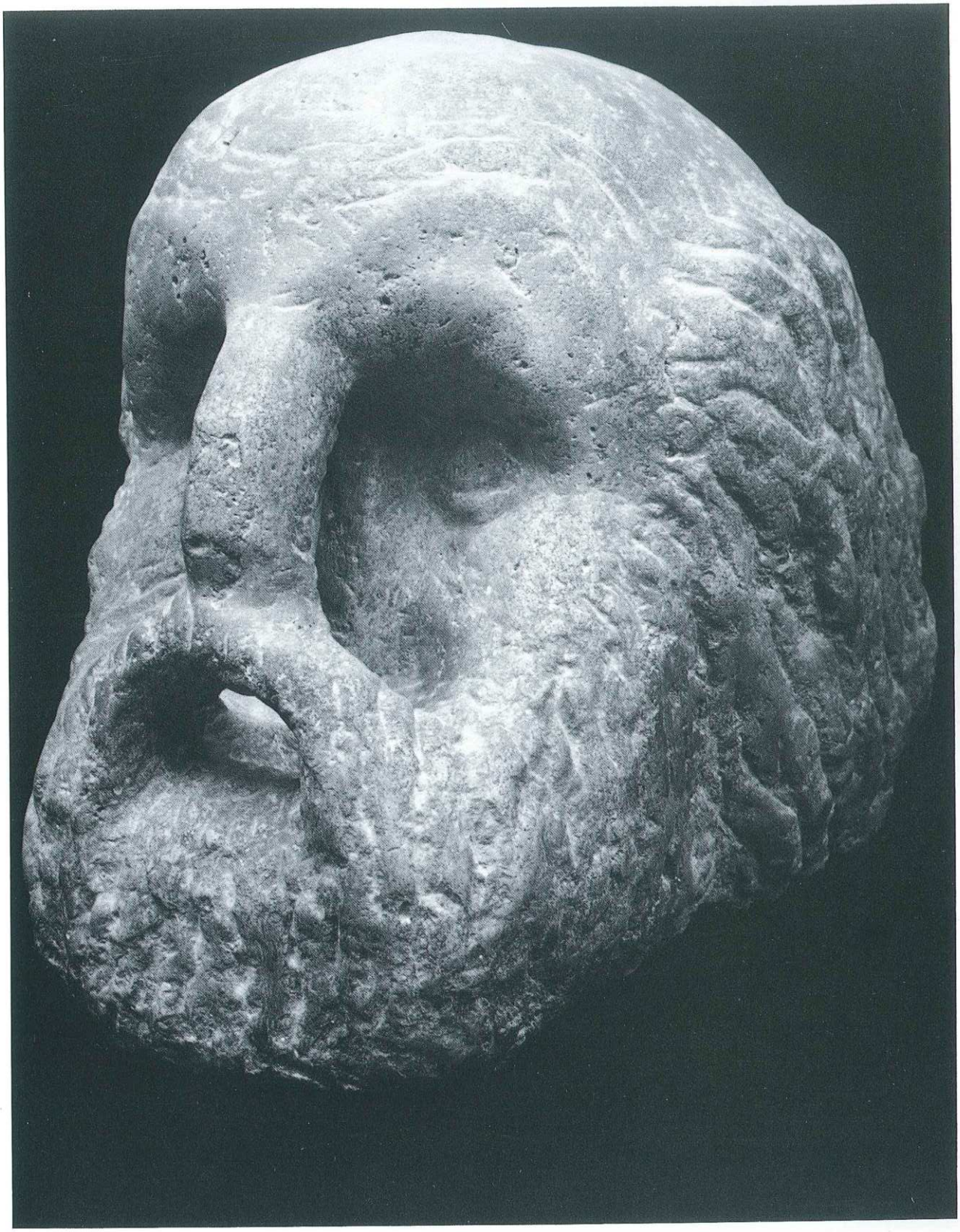
Όμηρος Ι, 1967, Χρωματισμένος ασβεστόλιθος, 29 εκ.
Homer I, 1967, Coloured limestone, 29 cm

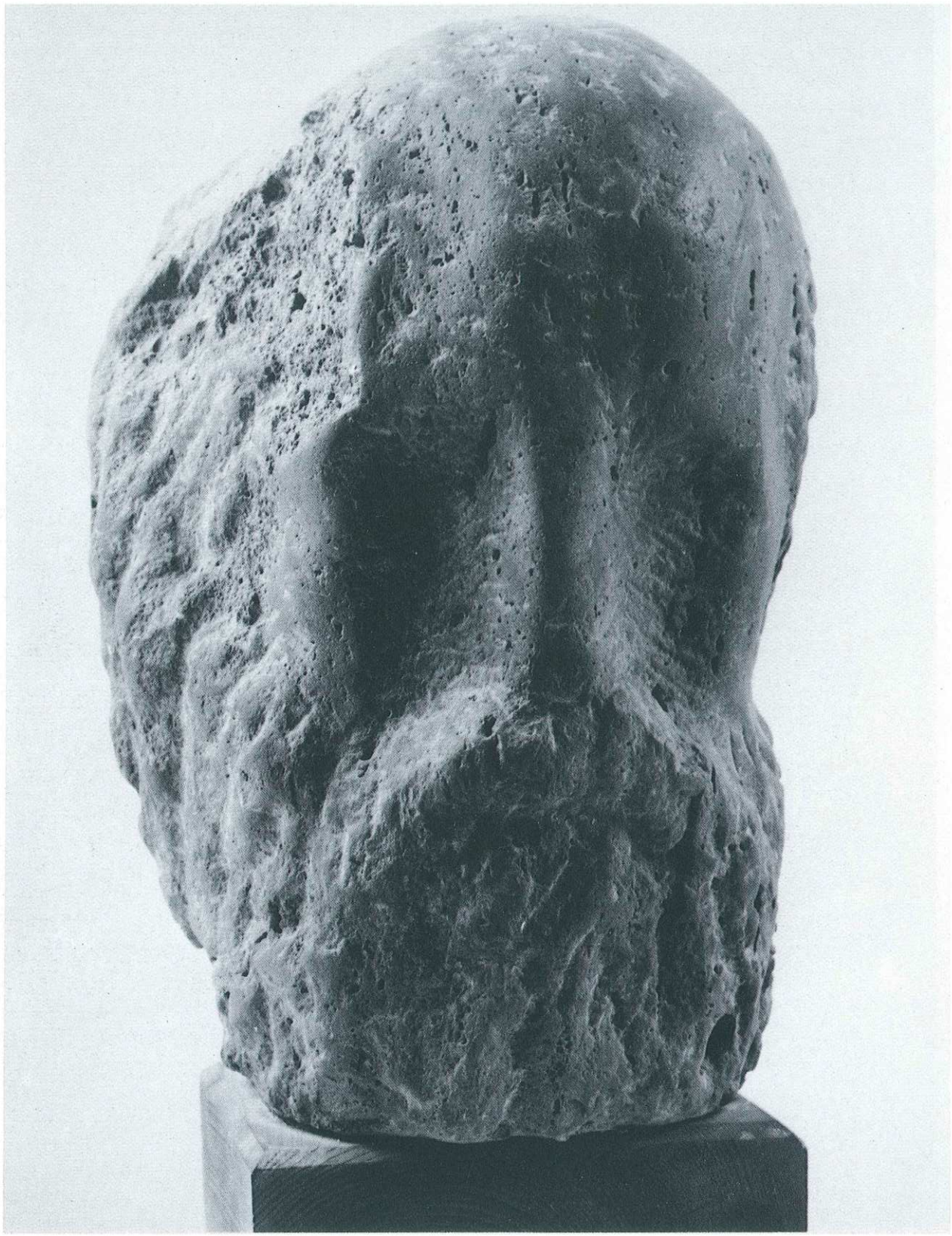
Όμηρος Χ, 1967, Ασβεστόλιθος, 24 εκ.
Homer X, 1967, Limestone, 24 cm

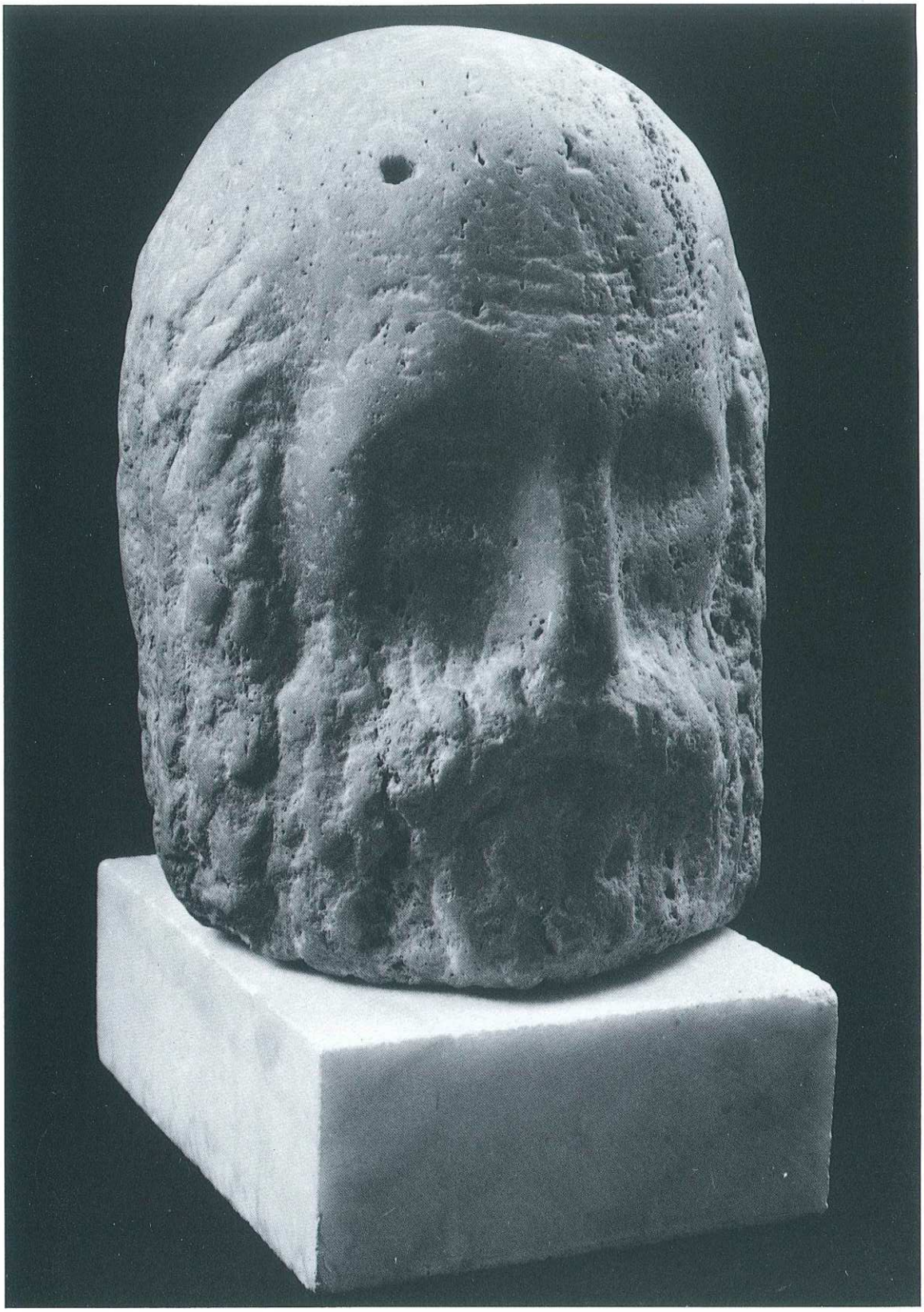
Όμηρος XIII, 1968, Χρωματισμένος ασβεστόλιθος, 25 εκ.
Homer XIII, 1968, Coloured limestone, 25 cm

Όμηρος XV, 1968, Χρωματισμένος ασβεστόλιθος, 31 εκ.
Homer XV, 1968, Coloured limestone, 31 cm

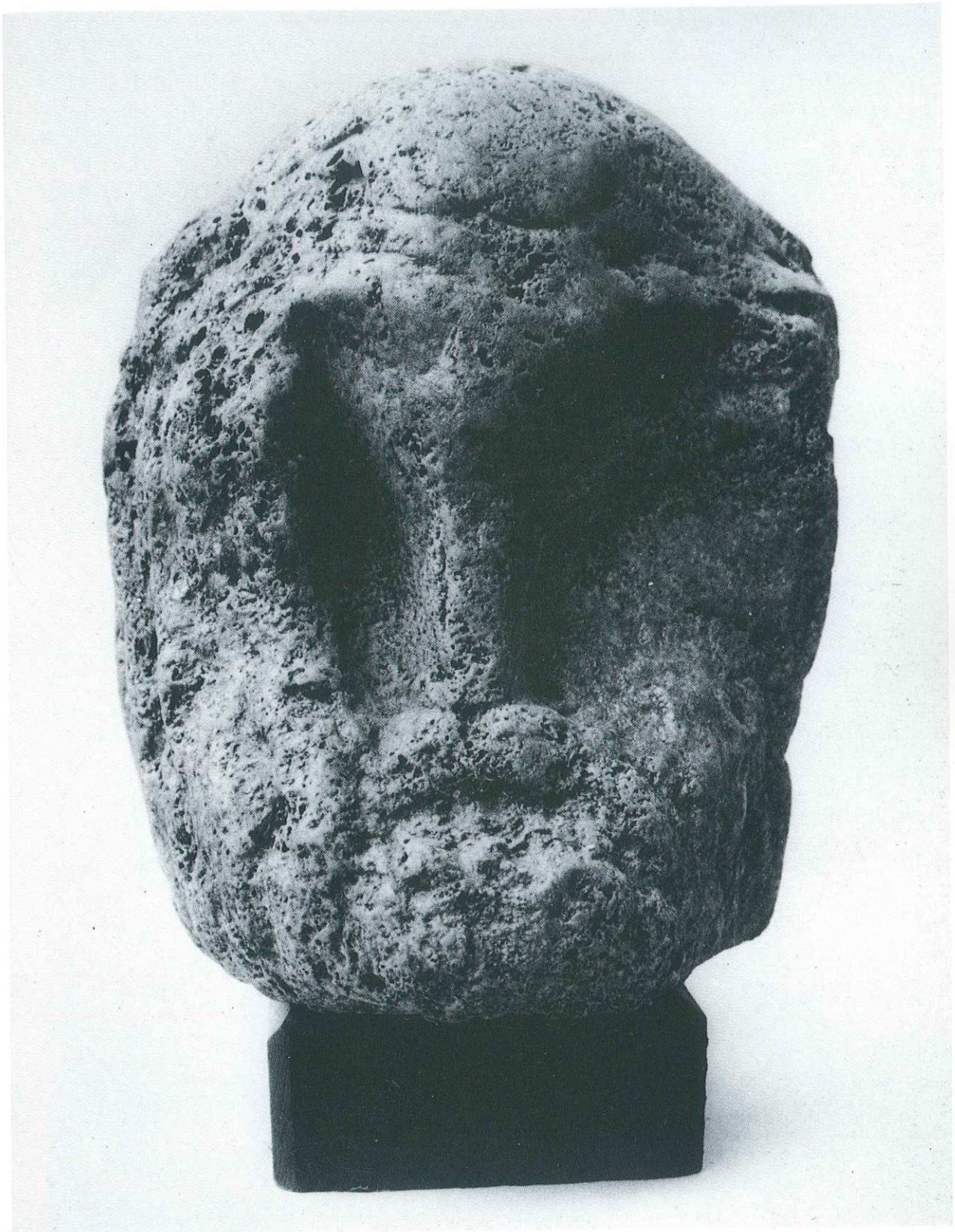
Όμηρος III, 1971, Ασβεστόλιθος, 24 εκ.
Homer III, 1971, Limestone, 24 cm

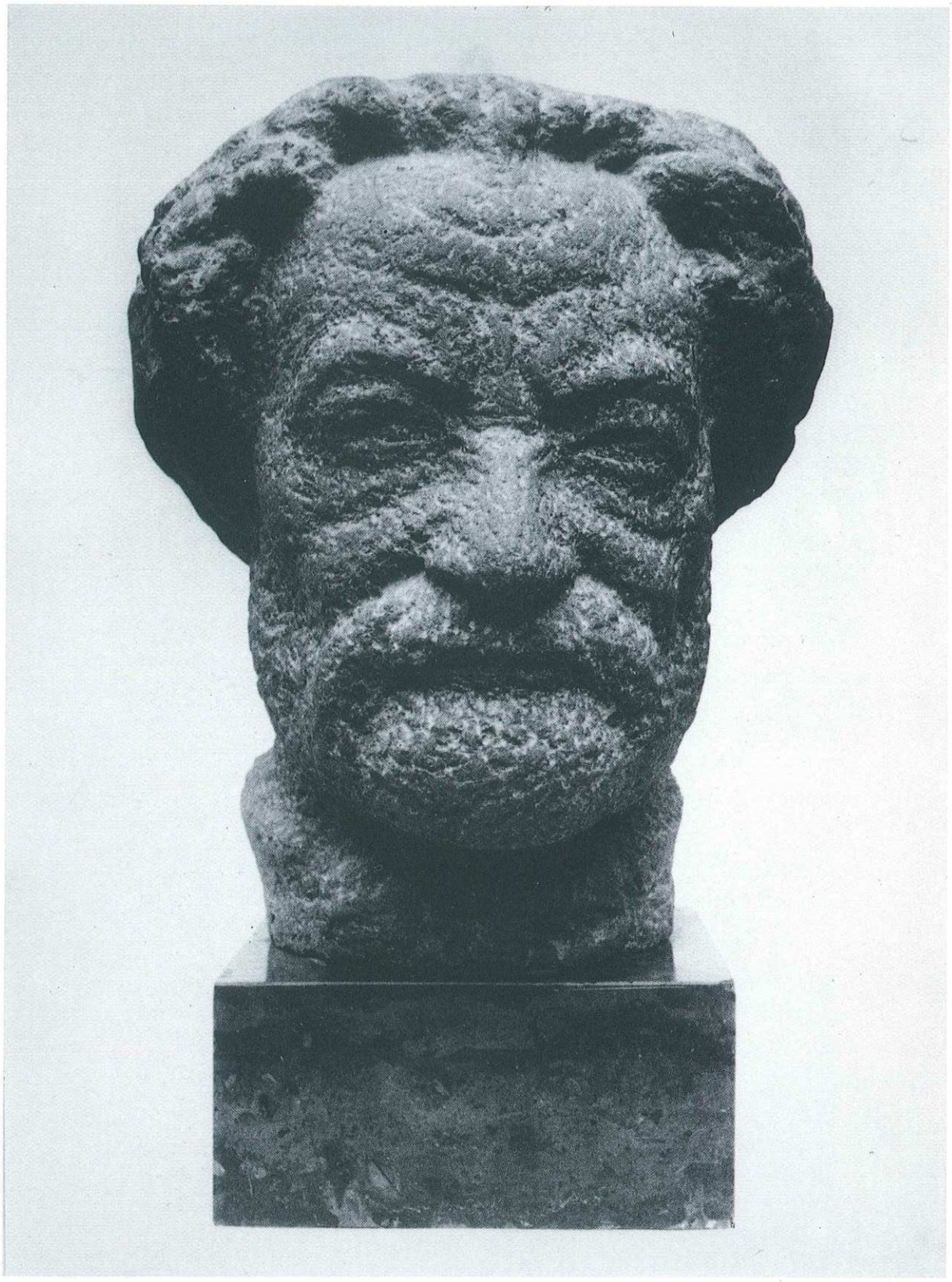
Όμηρος IV, 1971, Ασβεστόλιθος, 25 εκ.
Homer IV, 1971, Limestone, 25 cm

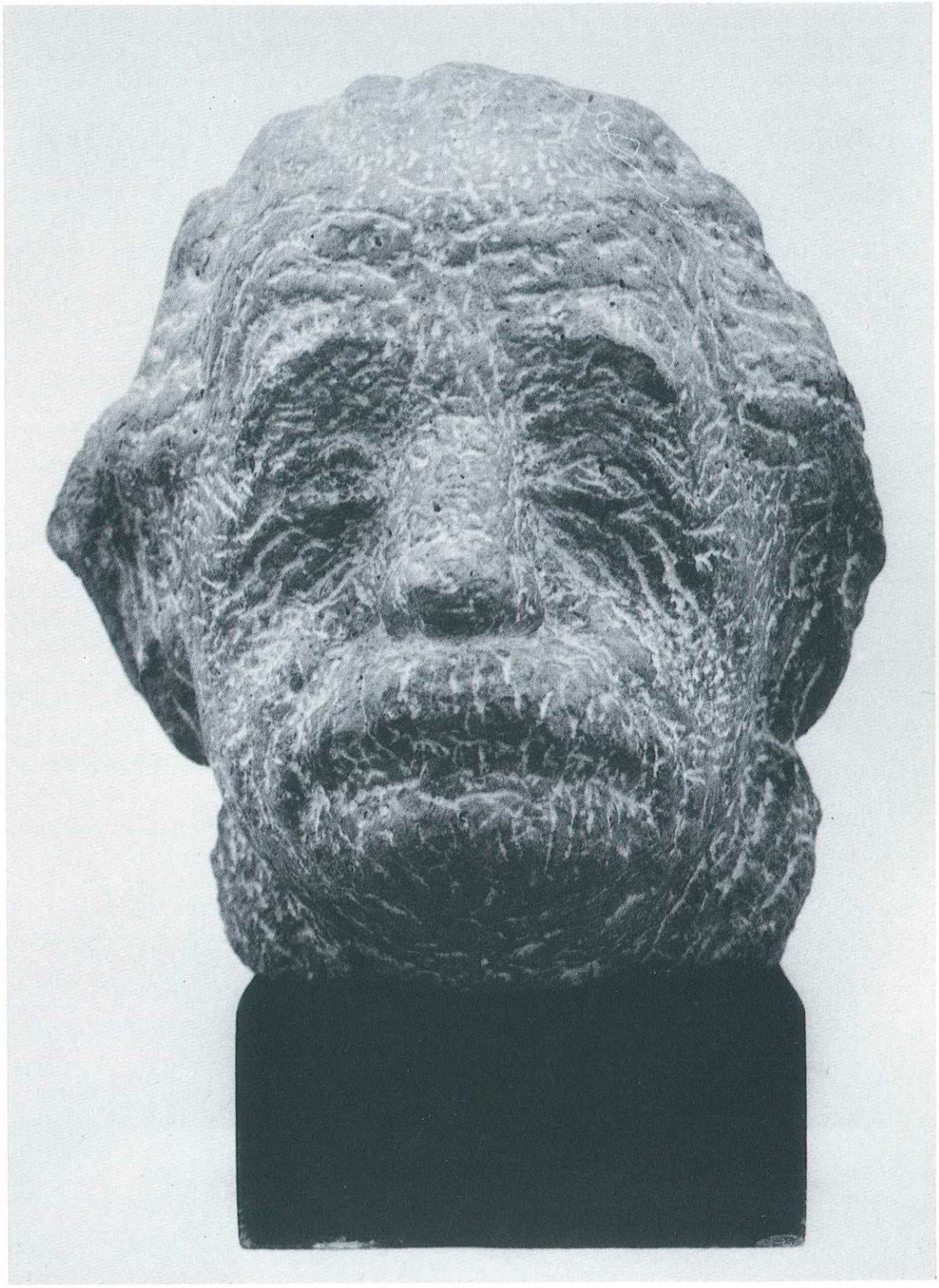
Όμηρος V, 1971, Ασβεστόλιθος, 27 εκ.
Homer V, 1971, Limestone, 27 cm

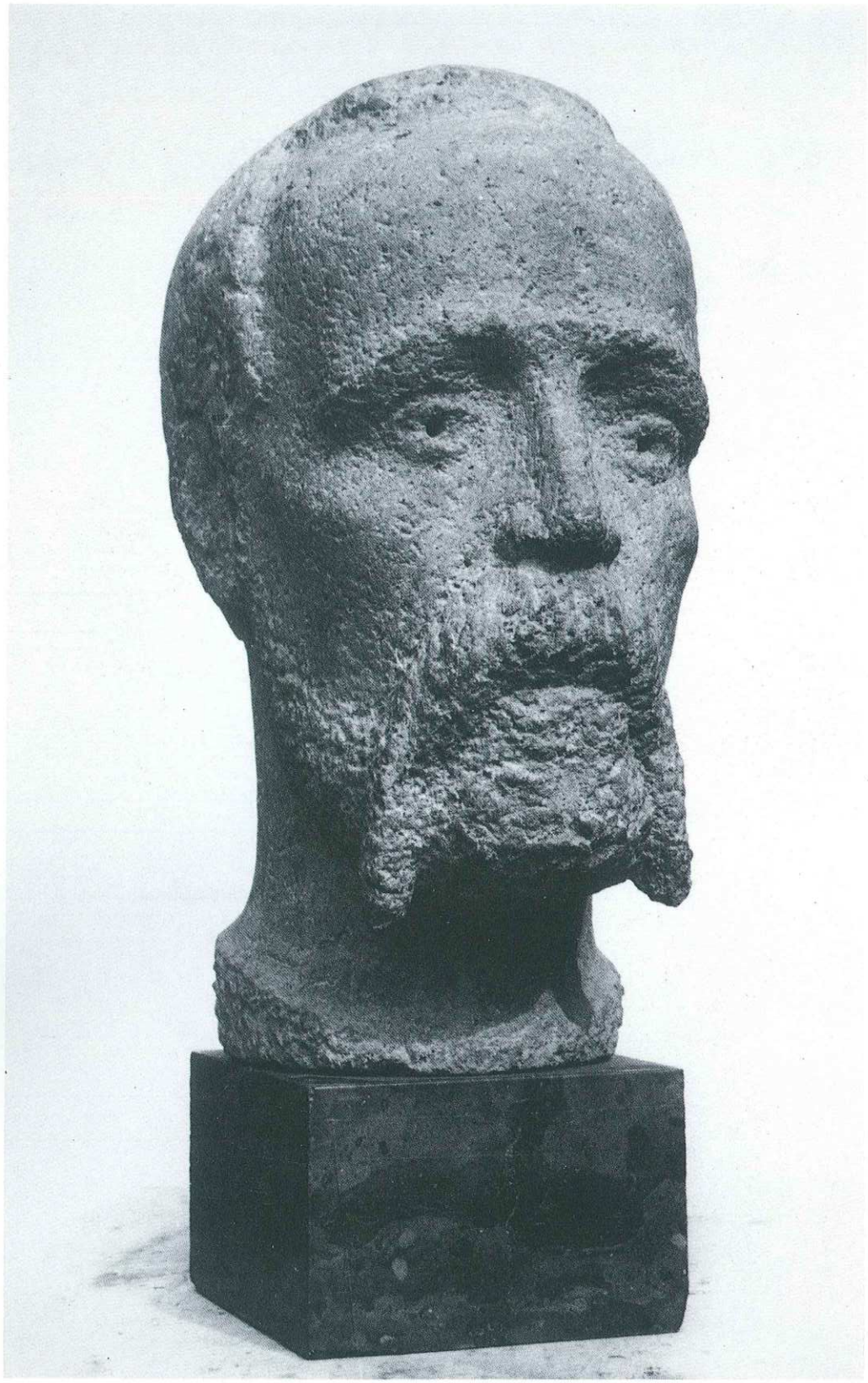
Όμηρος XIV, 1977, Χρωματισμένος ασβεστόλιθος, 21 εκ.
Homer XIV, 1977, Coloured limestone, 21 cm

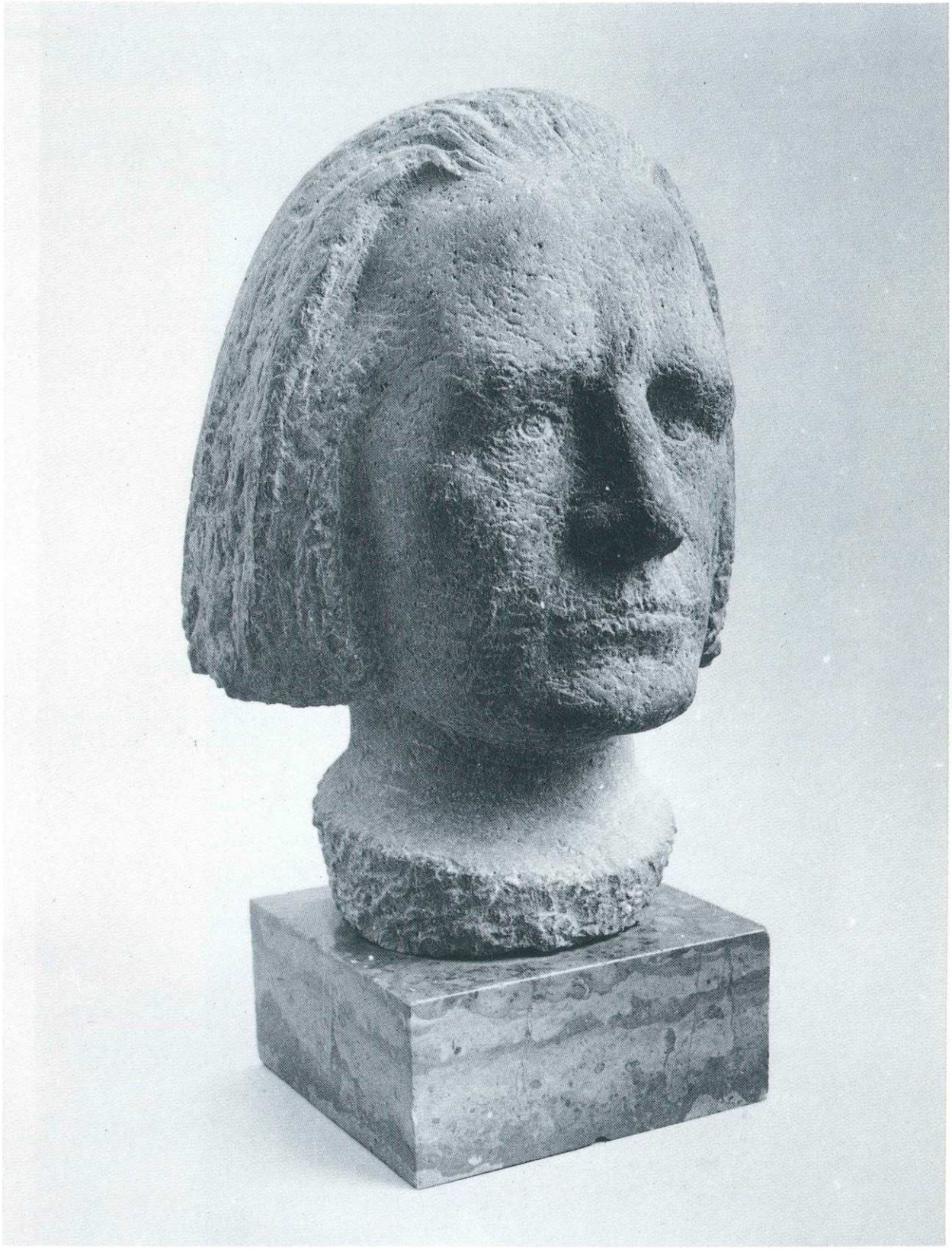
Έρκελ Φέρεντς, 1964, Αντεζίτης, 25 εκ.
Erkel Ferenc, 1964, Andesite, 25 cm

Αϊνστάιν, 1967, Ασβεστόλιθος, 26 εκ.
Einstein, 1967, Limestone, 26 cm

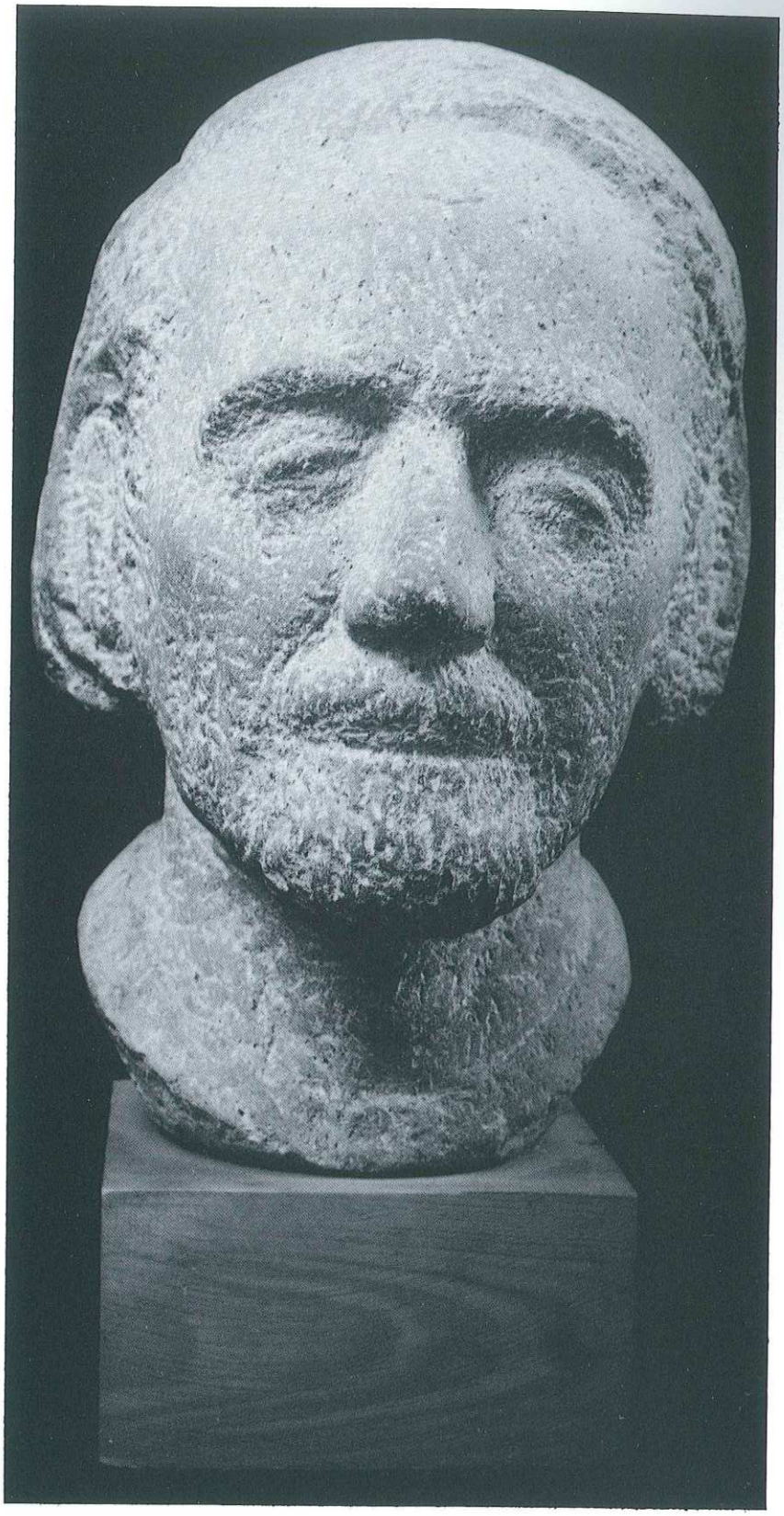
Ίμρε Μάδατς, 1973, Αντεζίτης, 37 εκ.
Imre Madách, 1973, Andesite, 37 cm

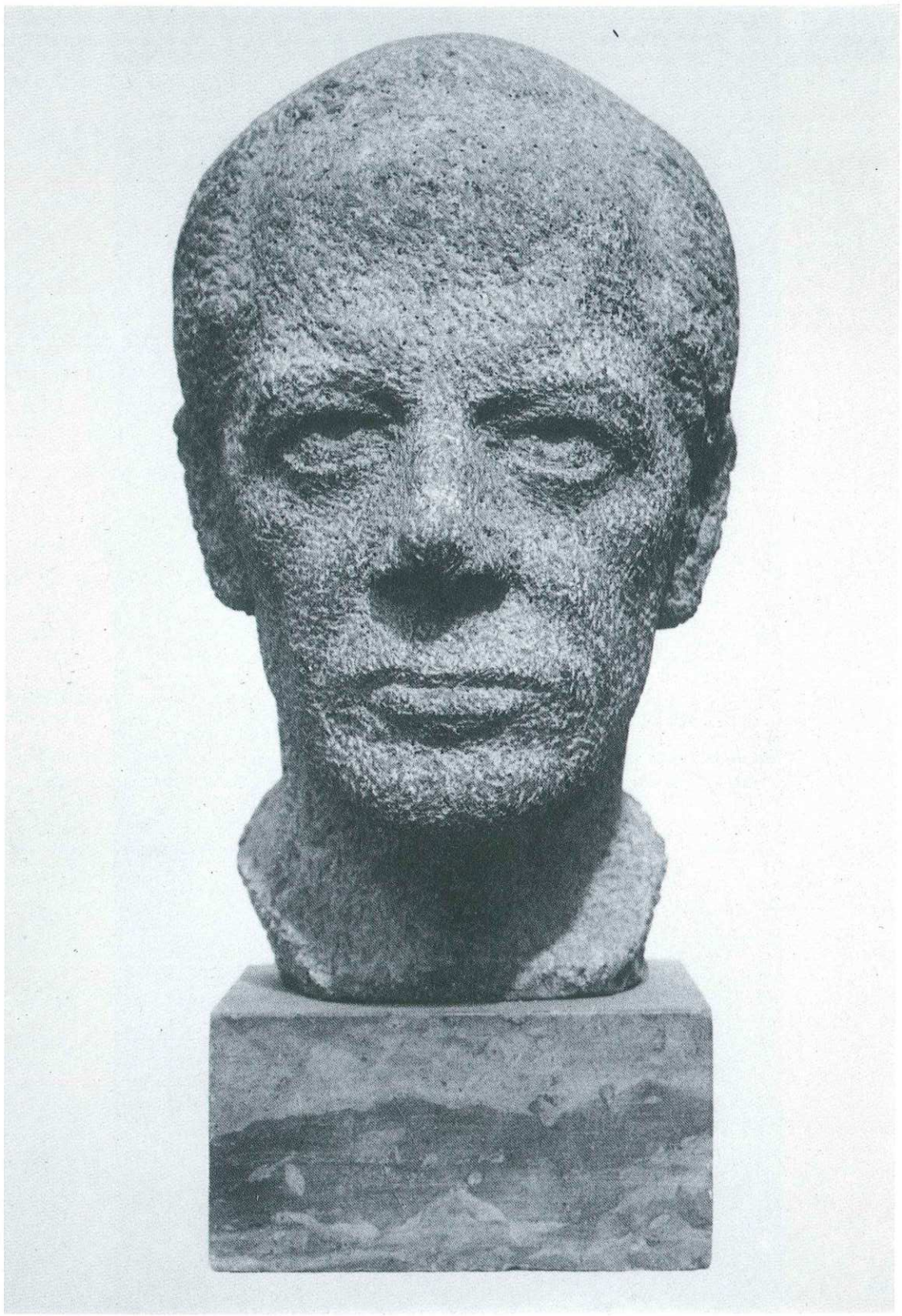
Λιστ Φέρεντς, 1973, Αντεζίτης, 28 εκ.
Liszt Ferenc, 1973, Andesite, 28 cm

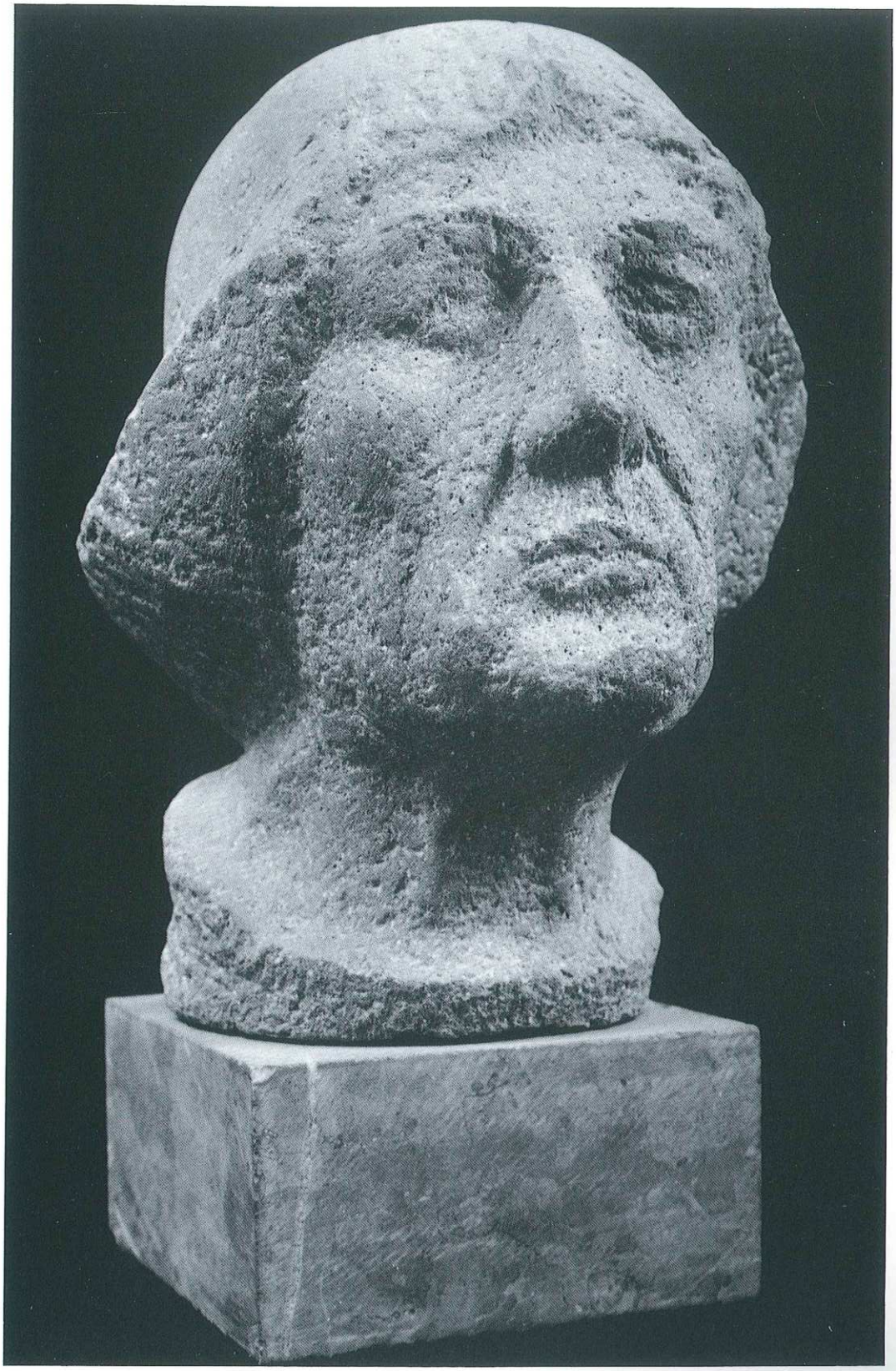
Μπέρναρτ Ράσελ, 1974, Ασβεστόλιθος, 27 εκ.
Bernart Russel, 1974, Limestone, 27 cm

Ζόλταν Κόνταλι, 1974, Αντεζίτης, 27 εκ.
Zoltán Kodaly, 1974, Andesite, 27 cm

Μπέλα Μπάρτοκ, 1980, Αντεζίτης, 35 εκ.
Béla Bartók, 1980, Andesite, 35 cm

Κοπέρνικος, 1974, Αντεζίτης, 28 εκ.
Copernicus, 1974, Andesite, 28 cm

Ελληνισμός, 1967, Ασβεστόλιθος, 28 εκ.
Hellenism, 1967, Limestone, 28 cm

Ρομανική Εποχή, 1969, Πέτρα Γιουγκοσλαβίας, 22 εκ.
Romanesque Period, 1969, Yugoslavian stone, 22 cm

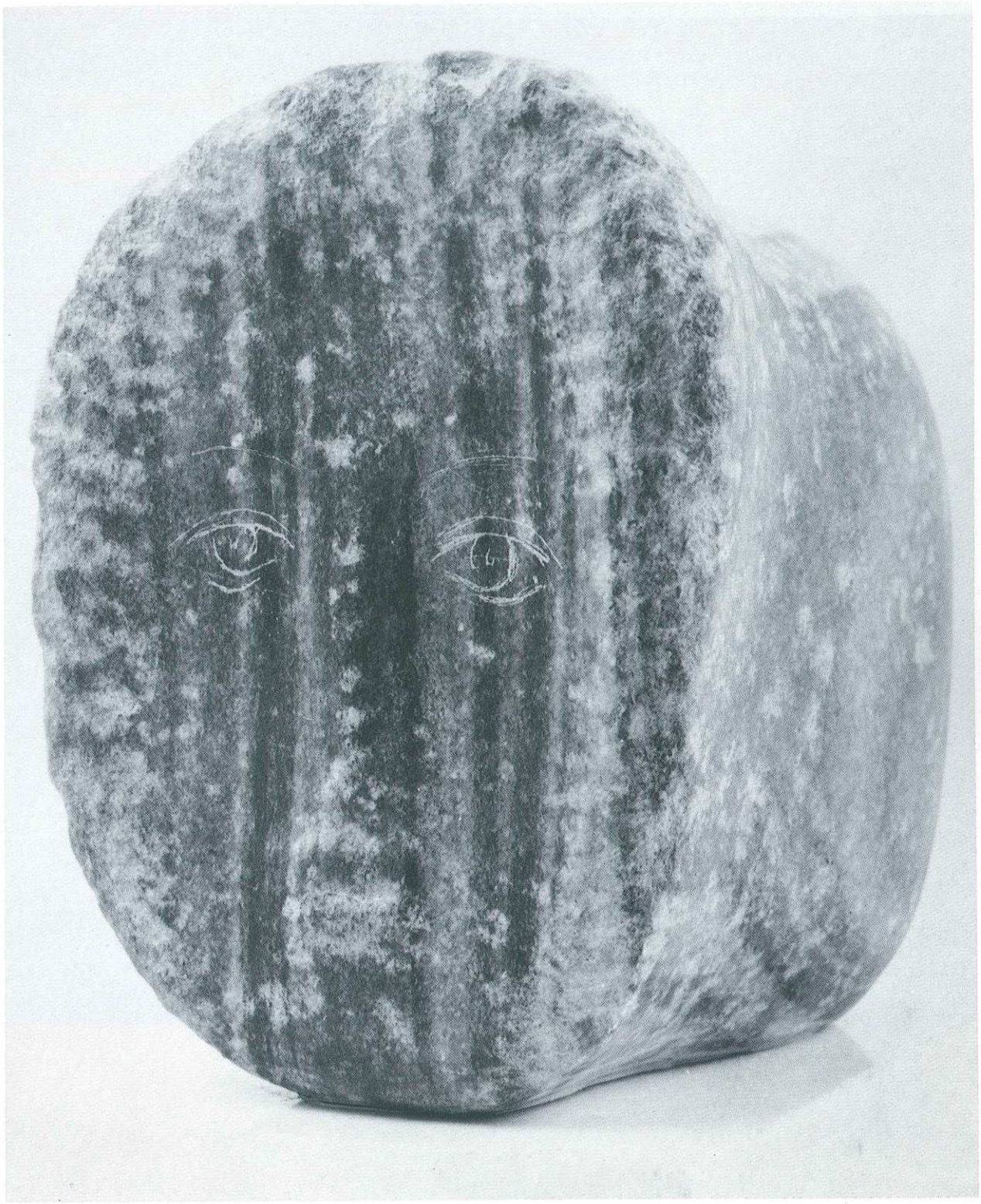
Γοτθική Εποχή, 1969, Ασβεστόλιθος, 28 εκ.
Gothic Period, 1969, Limestone, 28 cm

Αναγέννηση, 1969, Ασβεστόλιθος, 28 εκ.
Renaissance, 1969, Limestone, 28 cm

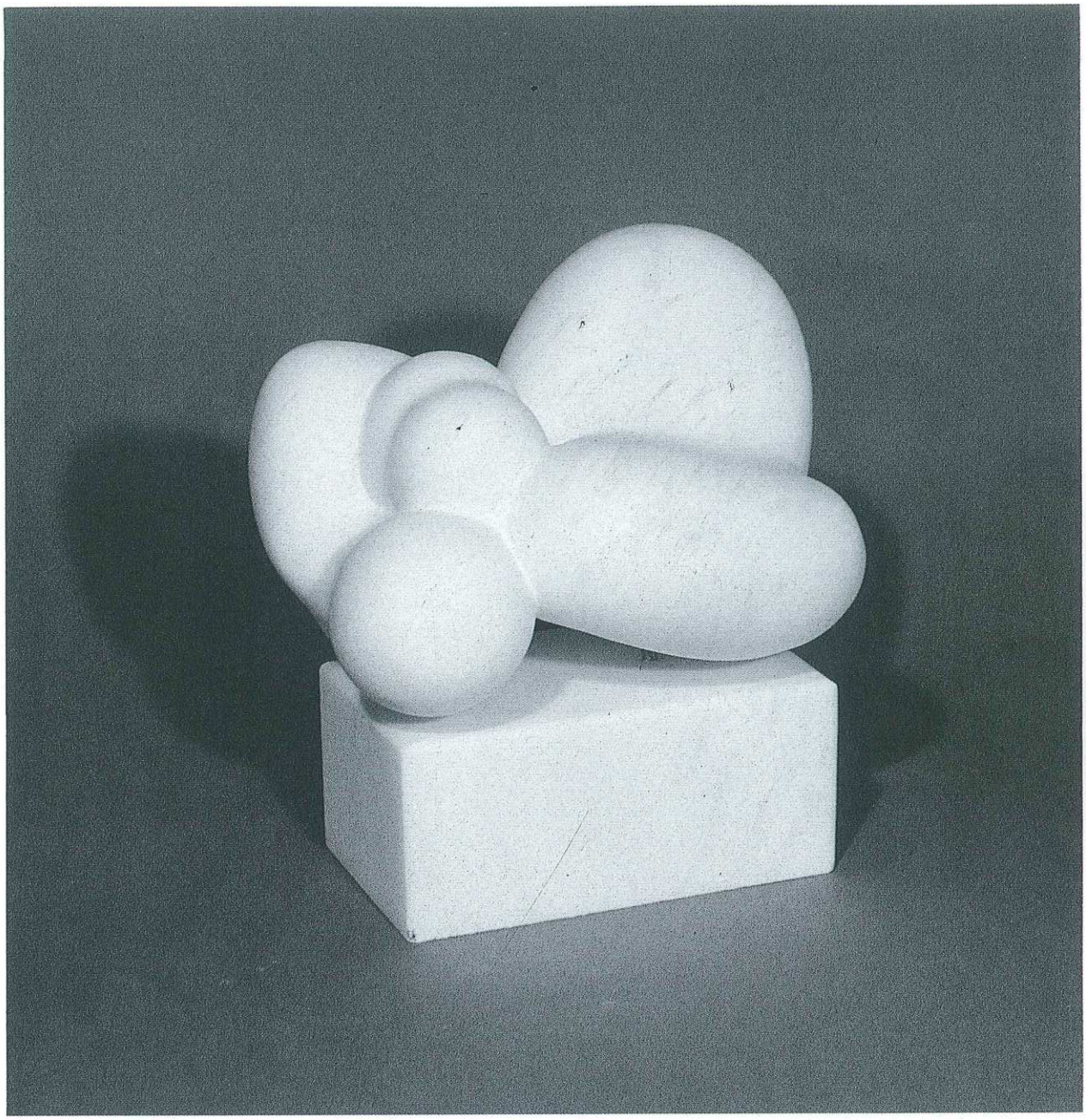
Μπαρόκ, 1969, Λευκό μάρμαρο, 32 εκ.
Baroque, 1969, White marble, 32 cm

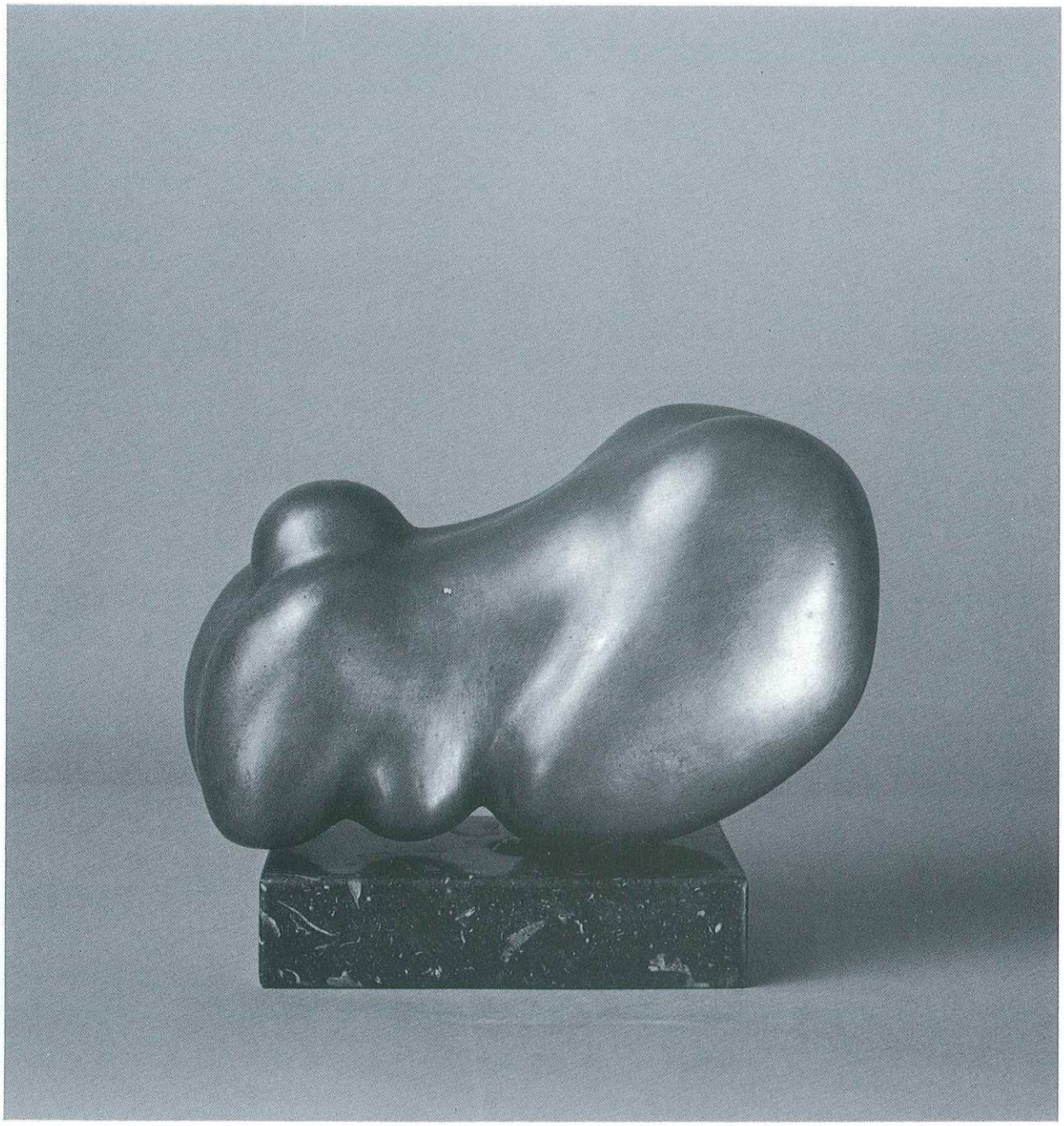
20ός αιώνας, 1969, Πέτρα Κίνας, 14 εκ.
20th century, 1969, Chinese stone, 14 cm

Αγκαλιασμένοι, 1968, Μπρούντζος, 27x49x26 εκ.
Figures entwined, 1968, Bronze, 27x49x26 cm

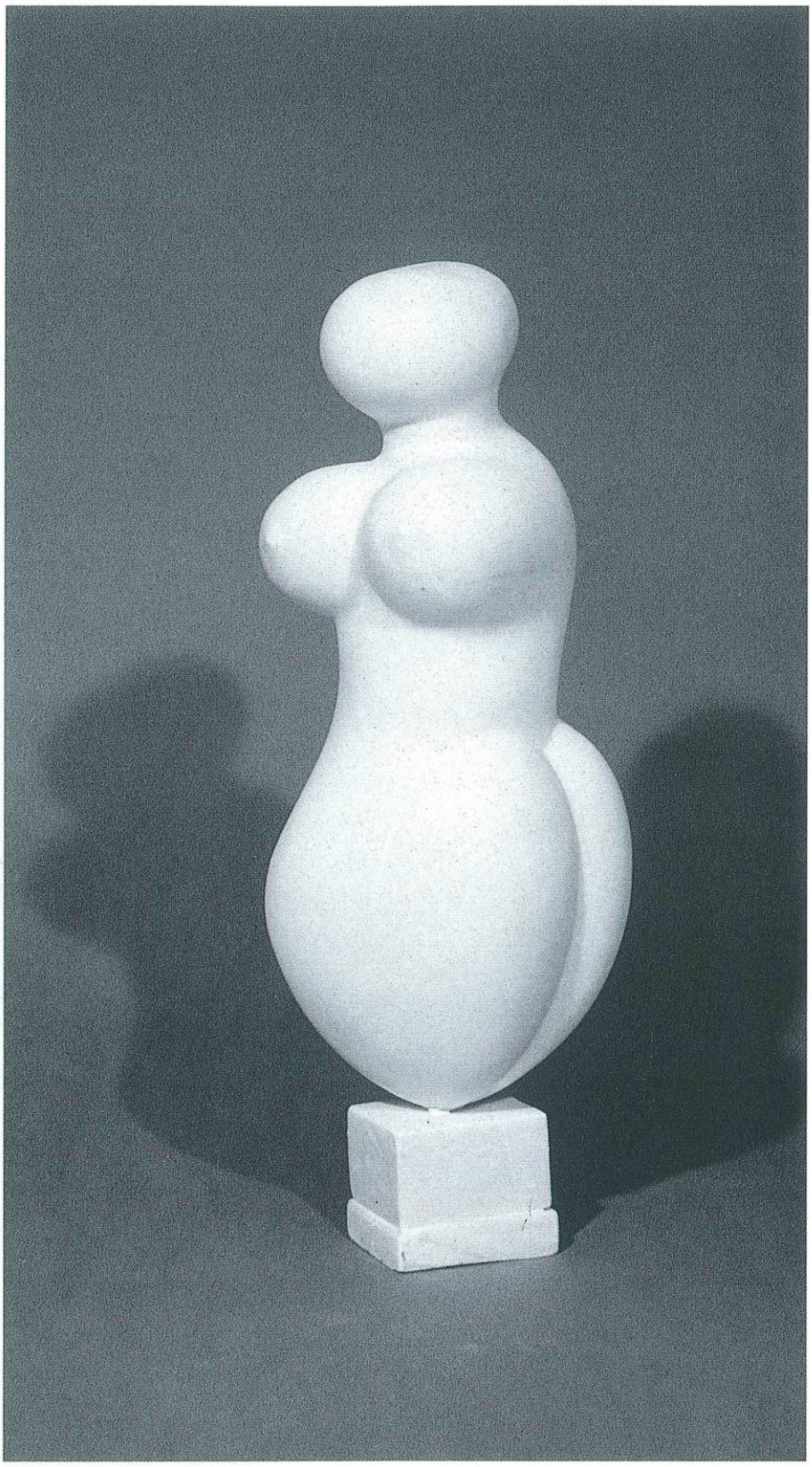
Γονατιστή γυναίκα 3, 1969, Λευκό μάρμαρο, 20x28x18 εκ.
Kneeling woman 3, 1969, White marble, 20x28x18 cm

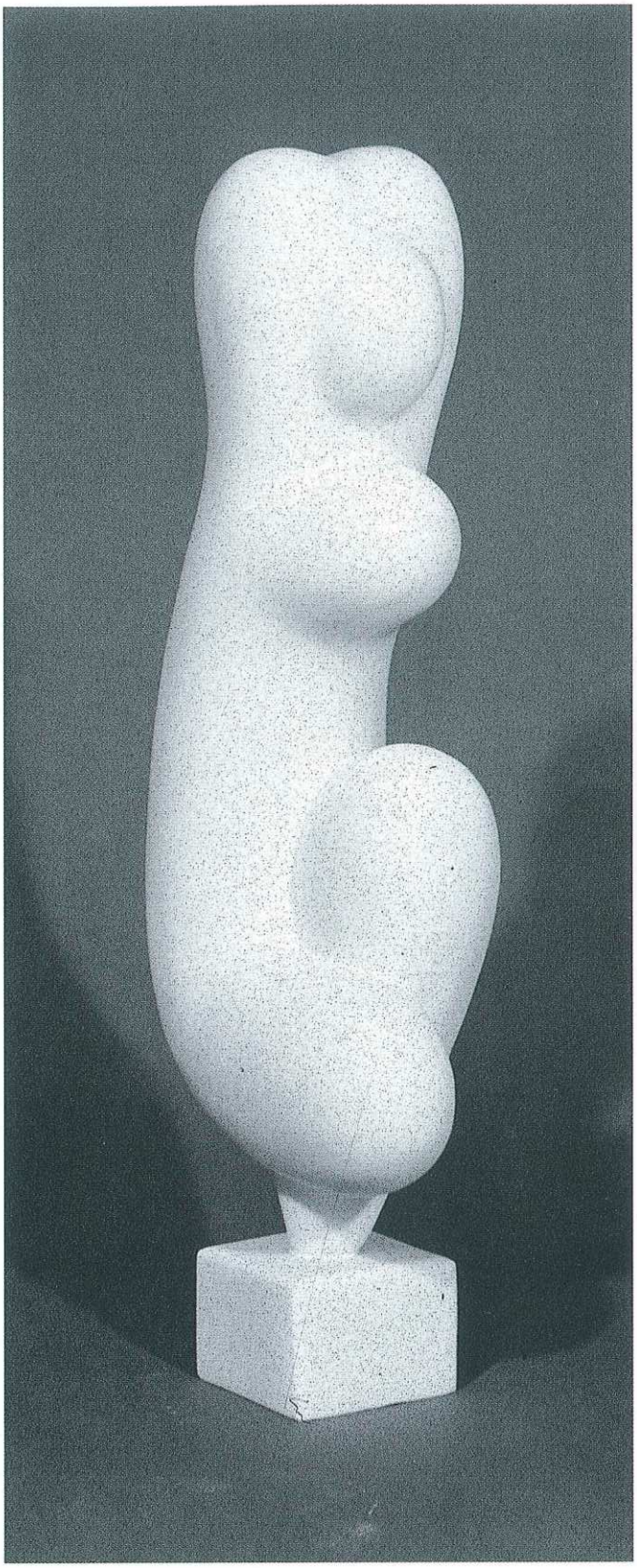
Γονατιστή γυναίκα 3, 1983, Μπρούντζος, 18x27x14 εκ.
Kneeling woman 3, 1983, Bronze, 18x27x14 cm

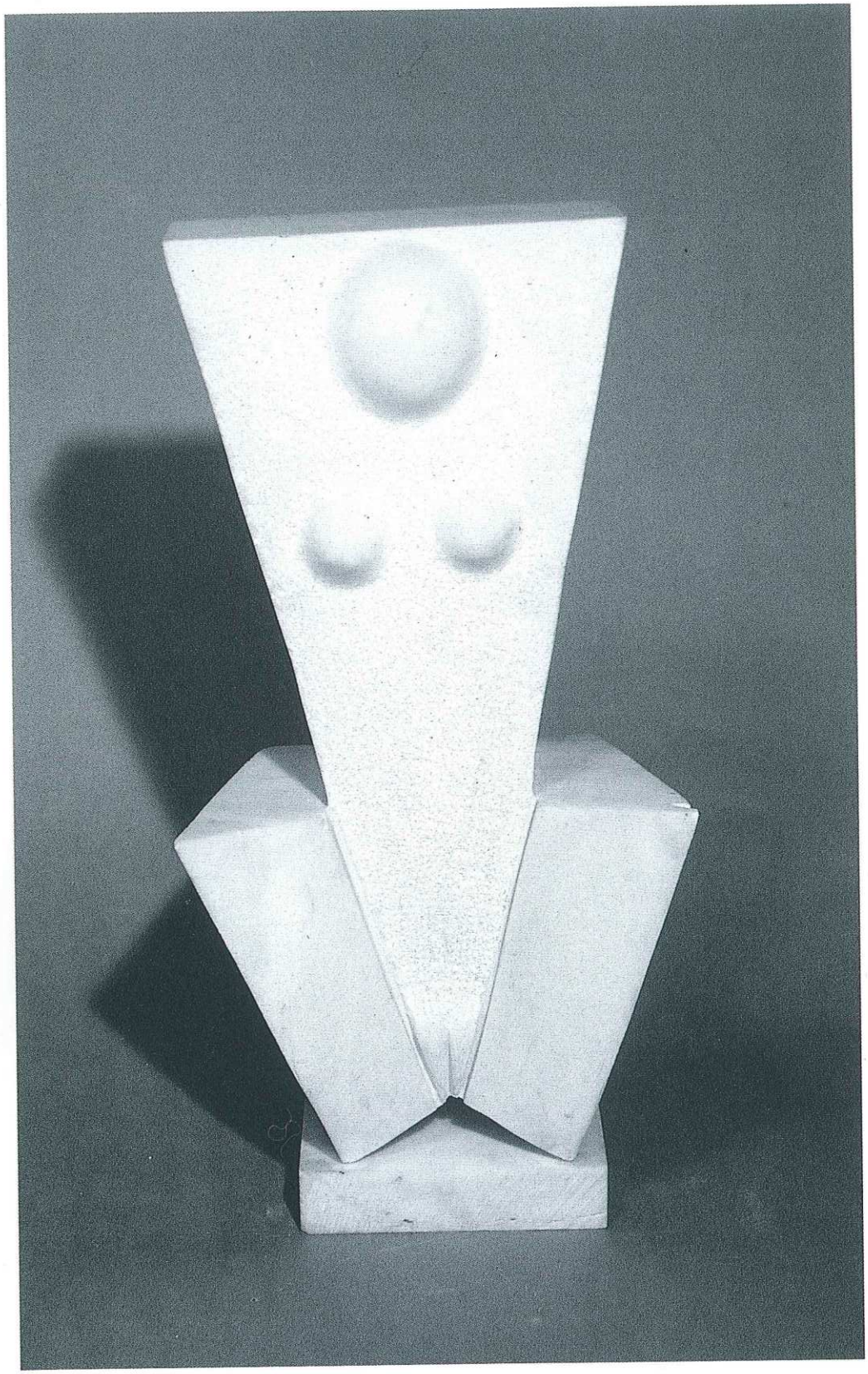
Αναπαυόμενη 3, 1984, Μπρούντζος, 14x40x16 εκ.
Woman at rest 3, 1984, Bronze, 14x40x16 cm

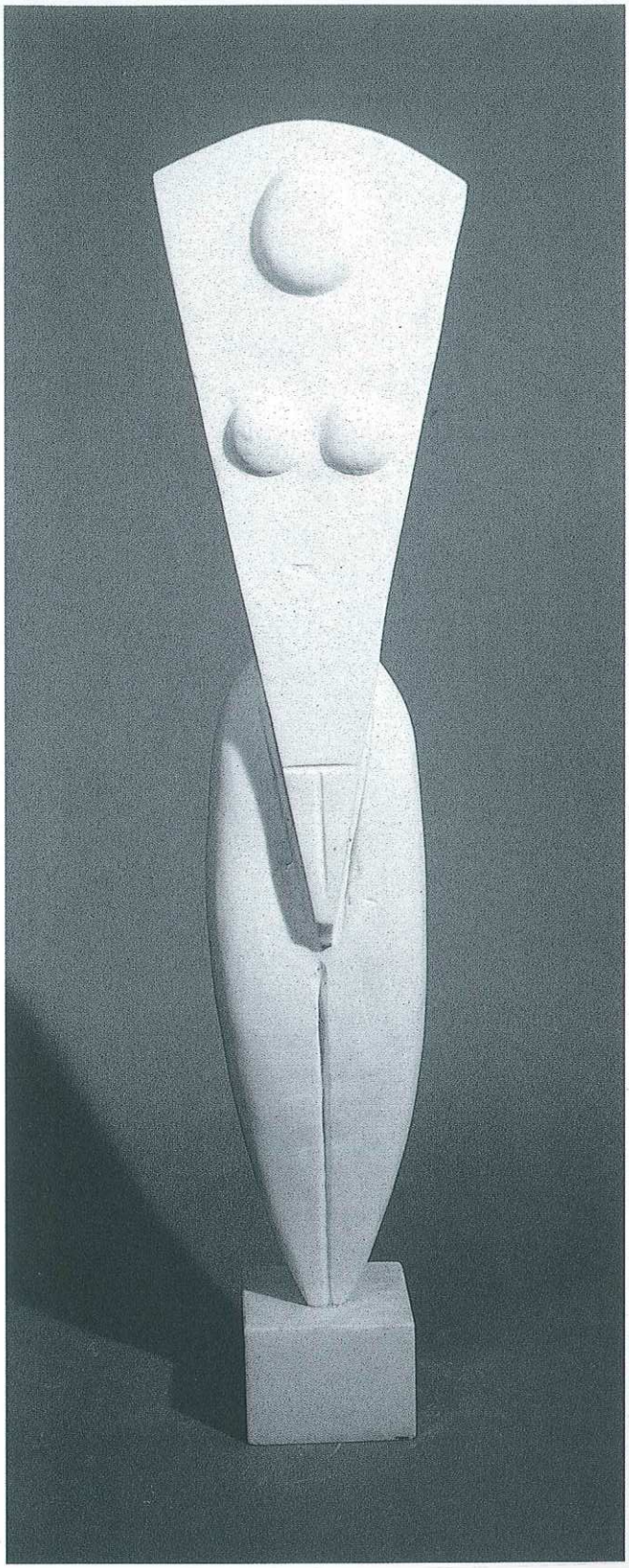
Γυναίκα οκλαδόν 1, 1987, Λευκό μάρμαρο, 36x12x16 εκ.
Woman squatting 1, 1987, White marble, 36x12x16 cm

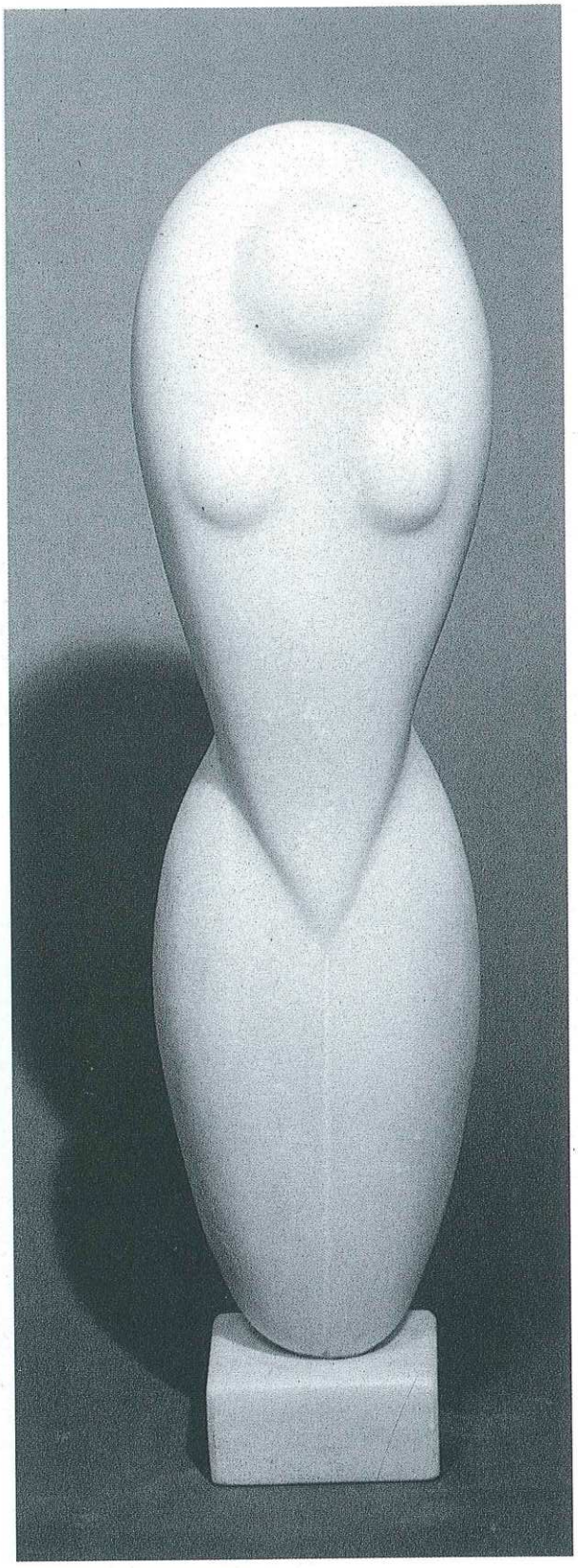
Γυναίκα οκλαδόν 6, 1990, Λευκό μάρμαρο, 40x16x10 εκ.
Woman squatting 6, 1990, White marble, 40x16x10 cm

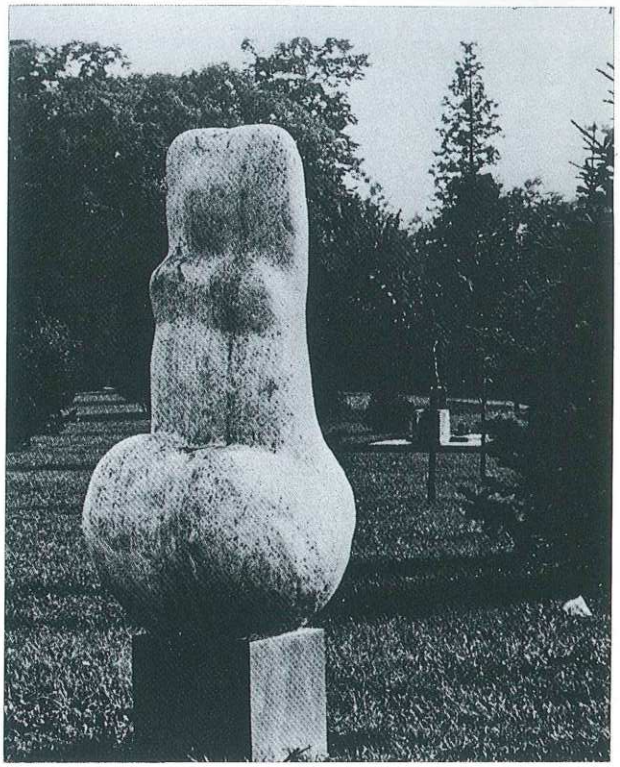
Κυκλαδίτικη μορφή 1, 1986, Λευκό μάρμαρο, 50 εκ.
Cycladic figure 1, 1986, White marble, 50 cm

Κυκλαδίτικη μορφή 3, 1986, Λευκό μάρμαρο, 69 εκ.
Cycladic figure 3, 1986, White marble, 69 cm

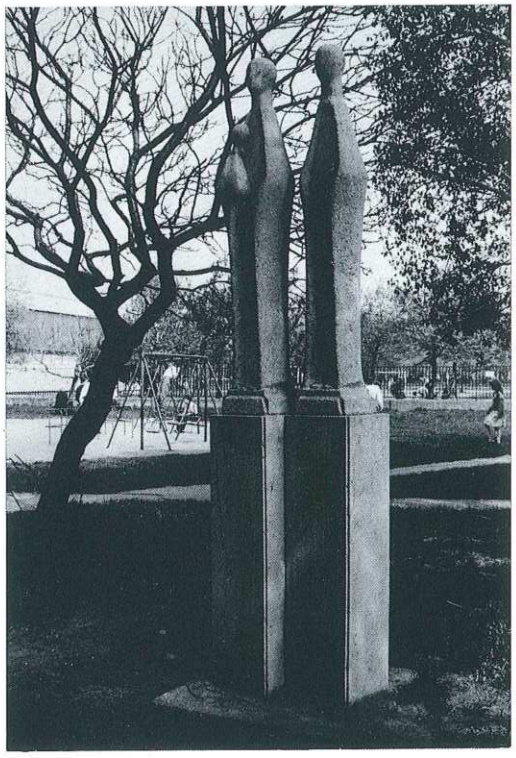
Κυκλαδίτικη μορφή 5, 1987, Λευκό μάρμαρο, 53 εκ.
Cycladic figure 5, 1987, White marble, 53 cm

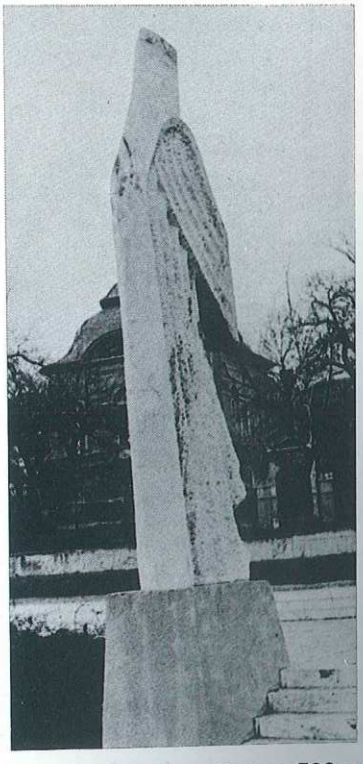
Καθιστή γυναίκα, 1969, Ασβεστόλιθος, 160 εκ.
Ξενοδοχείο Τουρίστ, Πάρκο Γιόκαϊ, Σόμπατχελι
Woman seated, 1969, Limestone, 160 cm
Hotel Tourist, Jókai Square, Szombathely

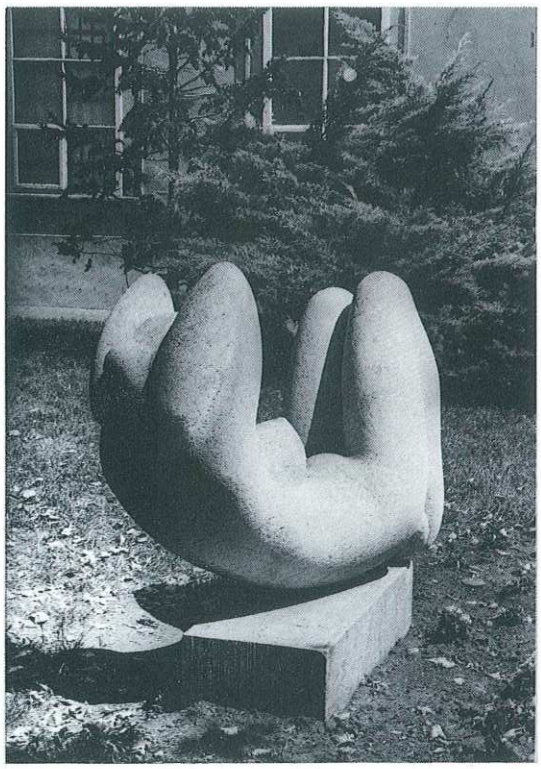
Οι Τρεις Χάριτες, 1970, Ασβεστόλιθος, 220 εκ.
Ινστιτούτο Υγείας, Βουδαπέστη
The Three Graces, 1970, Limestone, 220 cm
The Health Institute, Budapest

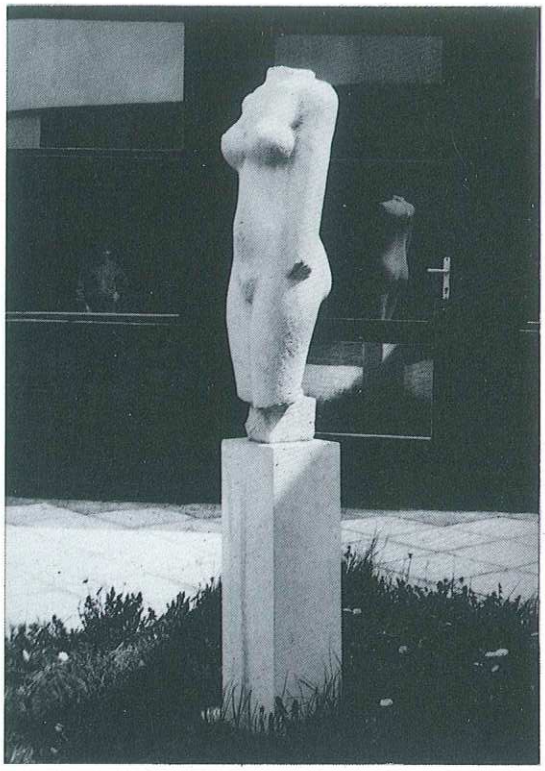
Οικογένεια, 1975, Ασβεστόλιθος, 180 εκ.
Πάρκο Βάργκα Γκιούλα, Βουδαπέστη XIV
Family, 1975, Limestone, 180 cm
Varga Gyula Park, Budapest XIV

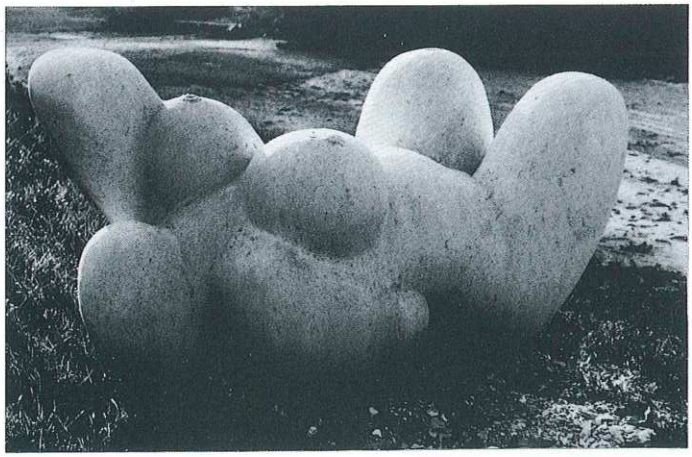
Νίκη, 1980, Ασβεστόλιθος, 500 εκ.
Πλατεία Απελευθέρωσης, Άσοντ
Victory, 1980, Limestone, 500 cm
Liberation square, Asózd

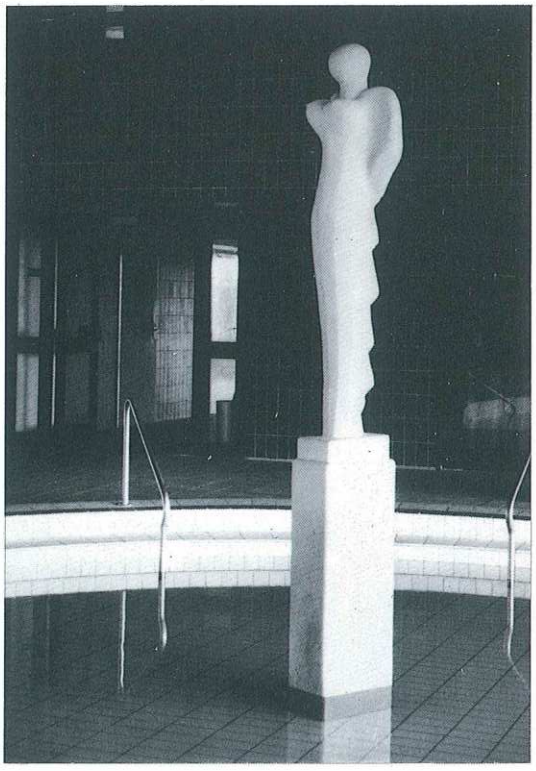
Ξαπλωμένη μορφή, 1980, Ασβεστόλιθος, 160 εκ.
Γραφείο Στέγασης Μπάϊτσι Ζιλίνσκι, Έγκερ
Reclining figure, 1980, Limestone, 160 cm
Bajcsy Zsillinszky Housing Bureau, Eger

Κορμός Ισιδώρας, 1984, Ασβεστόλιθος, 115 εκ.
Πολιτιστική Στέγη Υπουργείου Άμυνας, Σέντεντρε
Body of Isidora, 1984, Limestone, 115 cm
Ministry of Defence Cultural Foyer, Szentendre

Αναπαυόμενη, 1986, Ασβεστόλιθος, 150 εκ.
Πάρκο Ινστιτούτου Υγείας, Βουδαπέστη
Woman at rest, 1986, Limestone, 150 cm
Park of the Health Institute, Budapest

Νίκη, 1988, Ασβεστόλιθος, 170 εκ.
Πισίνα Κολυμβητηρίου, Πακς
Victory, 1988, Limestone, 170 cm
Swimming Pool, Paks

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΝΤΙΤΥΠΟΥ

556

Το βιβλίο «Α. Παπαχρίστος, Γλυπτική 1960-1990»
τυπώθηκε σε 1000 αντίτυπα, στο τυπογραφείο του Α. Αλτιντζή,
στη Θεσσαλονίκη, το Δεκέμβριο του 1993
Επιμέλεια έκδοσης: Κάτια Κιλεσοπούλου
Καταγραφή υλικού: Χαρίκλεια Θεοχάρους
Φωτογραφίες: J. Gajzágo, I. Juhász, Α. Παπαχρίστος, Δ. Λαζαρίδου
Διαφάνειες: Π. Λιθόπουλος
Μετάφραση: Μεταφραστικό Γραφείο A. Wehrheim
Lay out, φωτοστοιχειοθεσία: Α. Αλτιντζής
Βιβλιοδεσία: Ι. Τρικαλιάρης & ΣΙΑ Ε.Ε.

The book «A. Papachristos, Sculpture 1960-1990»
was printed in 1000 copies, by A. Altintzis,
Thessaloniki, in December 1993
Publication manager: Katia Kilessopoulou
Material catalogued by: Hariklia Theoharous
Photographs: J. Gajzágo, I. Juhász, A. Papachristos, D. Lazaridou
Slides: P. Lithopoulos
Translation: A. Wehrheim Translation Agency
Lay out, phototypesetting: A. Altintzis
Binding: J. Tricaliaris & Co